M

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΑΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ,

1861.

3292

ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ καὶ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ», 33, Brompton Square—Λ. ΡΟΥΣΣΕΝ, Διευθυντης.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΤΩ ΤΟΜΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΙ.

Α

Ἀβδελκαδέρου βιογραφία σελ. 23.
Ἀγγελία περὶ ἐκδόσεως λεξικοῦ τῶν συνωνύμων σ.32.
Ἄγγλος ἀξιωματικὸς καὶ ἡ ἐρωμένη αὐτοῦ σελ. 211.
Ἄδαμς βιογραφία σελ. 50.
Ἀδέρτου, περίληψις, βιογραφία σ 386.
Ἀλὴ Μαχμούτ συμβάντα σελ. 38.
Ἀλὴ πασᾶς, ἤτοι πολιτισμὸς, ἀπολύτης, τυραννία σελ. 362, 378, 394, 410.
Ἀλληλοῦχος ἔκδοσις τοῦ 1862 σελ. 226.
Ἀλλόκοτος ξένος σελ. 18.
Ἀλχημία σ. 387.
Ἀμερικανὰ γυναικες σ. 414.
Ἀμερικανικὰ σελ. 366.
Ἀμερικὴς ἐκστατικὴ δύναμις σελ. 371.
Ἀνάμνησις σελ. 250.
Ἀνέκδοτα περὶ τῶν ἐλεφάντων τῆς Λεμούρας σελ. 158
Ἀνέκδοτα περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν συζητήσεων τοῦ Κοινοβουλίου σελ. 166.
Ἀνθρωποκτονία σελ. 67.
Ἀπόσπασμα δολοφονίας πατρὸς βαρώνου κατὰ υἱοῦ σελ. 34, 49, 66.
Ἀτυχὴς δῶρον σελ. 103.

Β

Βασιλεὺς τῶν γορίλλων σ. 39.
Βάσκανος ὀφθαλμὸς σ. 247.
Βενζηνίου Βοδόνοῦ περὶ ἡμιονοπαθείας σ.182
Βιβλιαρισία σελ. 306.
Βίβλος ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀνατολικῷ σελ. 207.
Βλημάχων ἐπιστέκμη σ. 98.
Βονοπάρτου πρώτος γάμος σ. 50.
Βριττανικὴ ἑταιρία ἐν Μαγκεστρίᾳ σ. 177.
Βροχαὶ ἐκ βατράχων καὶ φρύνων σ. 214.
Βύρωνες τοῦ Νεουστὲδ σ. 2.

Γ

Γαλλικὴ προνομία εἴτε τίτλοι σ. 6.
Γαλλικοῦ κοσμολογισμοῦ ψήφισις σ. 398.
Γαριβάλδης σ. 195.
Γενοῦ χρήσιμος σ. 310.
Γλυκέα σ. 22.
Γράσσα τῶν χρωμάτων σ. 414.
ΓΝΩΜΙΚΑ σ. 19, 39, 63, 79, 90, 103.
Γορίλλαι σ. 131.
Γυμνασταὶ καλλιτεχνικὰ γυμνάσματα σ. 402.

Δ

Δάμα μπαστοῦνι σελ. 291
Δεισιδαιμονία ναυτῶν σ. 186.
Δημοσία ἐν Γαλλίᾳ ἐκπαίδευσις σ. 274.
Διάδοσις διὰ τῶν Ἄλπεων σ. 227.
Διάγραμμα τοῦ προέδρου τῆς Ἀμερικῆς σ 62 (δίς).
Διάγραμμα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας σ. 78 (δίς).
Διάγραμμα τοῦ προέδρου τῶν Ἀνθρωπιστῶν τῆς Ἀμερικῆς σ. 382.
Διάγραμμα τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς σ.400 (δίς).
ΔΙΑΦΟΡΑ σ. 14, 30, 46, 62, 78, 91, 107, 143, 157, 174, 190, 202, 218, 230, 250, 266, 282, 298, 314, 330, 346, 358, 374, 390, 406.
ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ Ἀγγλίας σ. 27, 43, 90, 115, 255, 263, 299, 311, 334, 346, 375, 391, 407.
» Γαλλίας σ. 255, 299, 311.
Διαστικὴν βούλευμα σ. 278.
Δίκη περὶ τῆς τιάρας τοῦ Πάπα σ 78.
Δίκη τοῦ βαρώνου δε Βιδίλ σ. 130.
Δίκη Β. Κουλλούκη σ. 275.
Δίκη τοῦ Βέκερ σ. 214.
Δίκη τοῦ Μιρὶς σ. 26, 42, 58, 74
Δρομέων σωματικὴ ἀνάπτυξις σ. 318.
Δύο λεύκα ῥόδα σ. 227.

Ε

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ σ. 1, 16, 32, 48, 63, 79, 99, 112, 143, 160, 176, 192, 207, 223, 240, 255, 272, 288, 304, 320, 336, 352, 368, 383, 400, 416.
Ἑλληνικοῦ Θρόνου ζήτημα διαδοχῆς σ.274.
Ἑλληνικοῦ ναοῦ ἔνεργειες ἐν Μαγκεστρίᾳ σ. 243.
ΕΜΠΟΡΙΚΑ σ.15, 31, 47, 63, (δίς), 80 (δίς), 95, 111, 127, 142, 159, 175, 191, 206, 222, 239, 254, 271, 287, 303, 319, 335, 351, 367, 382, 399, 415.
Ἔνδειξις ἐνοχῆς ἢ ἀθωότητος ἐκ τῶν περιττωμάτων σ. 387.
Ἐπιστολὴ Δεῶν Πδ σ. 106.
Ἐπιστολὴ τοῦ στρατηγοῦ Τύρρ σ. 350.
Ἐπιστολὴ Α' Σίμονος Ἰωνᾶ σ. 94.
» Β' » » σ. 170.
» Γ' » » σ 187.

Η

Ἠλεκτρισμὸς σ 290.
Ἠλιακὸν σύστημα σ. 147.

Θ

Θηρατικοὶ οἶνοι ἐν Λονδίνῳ σ. 96.
Θουβενὶλ καὶ Ρικάζολη ἐπιστολαὶ σ.16 (δίς).

Ι

Ἰεμσενγέρδου ἀδαμάντ. φίλλιον σ. 102.
Ἱστορία τῆς ὡρολογοποιΐας σ. 246, 258.

Κ

Κάθεδρον τῷ σπηλαίῳ τῆς Ἀντιπάρου 151.
Καισαρικὸ λόγος σ. 334.
Κάμβελ, λόρδος σφραγιδοφύλαξ σ. 14.
Καπποδόκης τοῦ Βασ. τῆς Πρωσίας σ. 74.
Καταιρέδες ἐν τοῖς ὄρεσι σ. 154.
Κητώδης κατάποσις σ. 310.
Κιαλδένης, στρατηγὸς, σελ. 131.
Κληρονόμοι ἐτησίου εἰσοδήματος 14,000 λιρῶν, σελ. 194, 210.
Κομήτης τοῦ Ἔγκη σ. 414.
Κόρη τῶν ἀγρῶν σ. 198.
Κυρία καὶ ἐρωτικαὶ αὐτῆς ἐπιστολαὶ σελ. 145, 163.

Λ

Λόγος τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας σ.93 (δίς).

Μ

Μάγειρος τοῦ πρεσβευτοῦ σ. 138.
Μεγάλοι ἄνδρες καὶ αἰδίωροι σ. 147.
Μία νὺξ ἐν Λονδίνῳ μετὰ τοῦ κόμητος Καβοὺρ σ. 2.
Μιᾶς περιπέτειαι σ. 82.

Ν

Νέλσων καὶ λέδη Ἀμιλτῶνος σ. 87.
Νουθετία πρὸς τοὺς Ἕλληνας σ. 350.

Ο

Ὀδικὴ δύναμις σ. 322, 338, 354, 370.
Οἰνοποιεῖον καὶ οἰνοποιεῖαι σ. 402.
Ὀργούμενον ὕδωρ σ. 86.
«Οὗτός ἐστιν ὁ ποιμὴν ὁ καλός» σ. 26.

Π

Παθήματα ἐξ ὄρεων σ. 99.
Παιδαγωγὴς τοῦ λόρδου σ. 234.
Πᾶς καὶ ἀετὸς σ. 355
Πᾶν πρᾶγμα εἶναι χρήσιμον σ. 154.
Παρισίων θέατρα σ. 310.
Πέντε πολύτιμοι λίθοι σ. 166.
Περὶ ἀρχιχῶν σ. 51.
Περὶ αὐτομάτου γενέσεως σ. 150.
Περὶ Βασκίρων σ. 39.
Περὶ διατηρήσεως τῆς ξυλείας σ. 223.
Περὶ ἐπίπλων καὶ σκευῶν σ. 331
Περὶ ἐρυθμίσεως τῆς ἀνθρωπίνου φωνῆς, 238.
Περὶ τοῦ πτωχοπρεσβεύειν σ. 83.
Περὶ τῶν χειρῶν σ. 135.
Πλοῖα τῶν ἀρχαίων σ. 326.
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ σελ. Παρατρ. 13, 29, 45, 57, 73, 93, 109, 125, 141, 157, 173, 189, 205, 221, 237, 253, 269, 285, 303, 317, 333, 449, 365, 381, 397, 415 (δίς).
Πρακματικὸν διήγημα σ 110.
Προμήθορος θθίγητρον σ. 302.
Πρῶτος ἀερονάυτης σ. 70.
Πυθμὴν τοῦ Ὠκεανοῦ σ. 366.
Πάγων καὶ μύστακ σ. 263.
Πῶς ἀνεκαλύφθη ὁ χρυσὸς, ἐν Αὐστραλίᾳ σελ. 54.
ΠΟΗΣΕΙΣ.—Εἰς τὸν Τζάμ. Καρατάσ. σ.311.
Ἡ Κατάπτυσις τῶν φύλλων σ 197.
ΠΟΗΣΕΙΣ—Ἡ Κωνσταντινούπολις σ. 10
Ἡ Σκιὰ τῆς ἐρωμένης σ. 297
Ὁ Σκοπὸς σ. 231.
Τὸ Λονδῖνον σ. 259.

Ρ

Ῥικάσολη ἐγκύκλιος σελ. 161.
Ῥῶσσος στρατηγὸς τῆς ἀρχ. σχολῆς σ. 71.

Σ

Σεληνισμὸς σ 327.
Σινικὰ ζῶα σ. 270.
Σκηνὴ ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἀμερικῆς σ. 106.
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ σ. 30, 48, 63, 79, 103, 135, 158, 174, 190, 207, 219, 231, 251, 267, 299, 315, 331, 347, 359, 375, 390, 410.
Στρατιωτικὸς ὀργανισμὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς σ. 134.
Συνηγορία ὑπὲρ τῶν μικρῶν πτηνῶν σ.166.
Σύμβαμα ἐπαρχιώτου ἐν Παρισίοις σ. 187.
Σύμβαμα σπαμξεικάρδιον σ. 318.

Τ

Τηλέγραφος μεταξὺ Μελίτης καὶ Ἀλεξανδρείας σ. 22.
Τί πατρικὴ κυβέρνησις ἔπραξεν ὑπὲρ τῶν Παρισίων σ. 372.
Τόραμ, ὁ ῥωμαλέος Ἄγγλος σ. 311.
Τραγικὸν δράμα ἐν Στράνδ σ. 62.
Τράπεζαι παρὰ τοῖς ταχ. γραφείοις σ. 311.

Υ

Ὑδροφοβία σ. 139.
Ὑπνωτικὴ ξηρία σ. 357.
Ὑποδοχὴ τῶν πρεσβευτῶν τῶν Βασιλέων τοῦ Σιάμ σ. 35.
Ὑποκριταὶ καὶ ἡ σκηνὴ σ. 381.
Ὑπόμνημα τοῦ Κ. Φοῦλδ σ 342

Φ

Φίλος τῆς οἰκογενείας σ. 183.
Φρίκη μιᾶς νυκτὸς σ. 262.
Φυγὰς τοῦ Ἀγ. Δομίγγου σ. 155.

Χ

Χρόνου ἄρθρον περὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου σ. 386.
Χριστουγεννα.-Προσωπιδοφόροι ἐν τῇ Αὐλῇ Καρόλου τοῦ Β'. 40

Ω

ΩΡ. ΤΕΧΝΑΙ.—Αἱ εὐτυχεῖς ἡμέραι. 197
» Αἱ παπαδοπούλαι 164
» Ἄνθρ, ὀπῶρα κτλ. 85
» Ἀρτεῖος τοῦ ταχυδρόμου εἰς τὸ χωρίον 181
» Γεράρδου Δαοὺδ ἰδιάγρ. εἰκὼν. 69
» Διάνοιξις τῶν ὀρθαλμῶν τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ 148
» Εὐτυχεῖς καιροί 341
» Ἡ ἀνανήφουσα συνείδησις 373
» Ἡ Δαλιδὰ ἐξκιτομένη συγχώμην παρὰ τοῦ Σαμψῶνος 40
» Ἡ διὰ νυκτὸς διάβασις ποταμοῦ ἐν Λίγκτιν 181
» Ἡ Ἰτιάλα, ἐκ τοῦ Ὀδοιπόρου τοῦ Βύρωνος 328
» Ἡ Ναΐαὶ ἐξαμαυρούμενοι πρὸς τὸν ἱππότην νυμφίον τῆς 24
» Ἡ ποτίστρα 228
» Ἡ τελευταία προσευχὴ 104
» Ἡ Χανναιὰ γυνὴ 228
» Ἡ ψυχὴ ἐπιτυχεχομένη ἀπὸ τοῦ ἄδου 341
» Θάνατος τοῦ Τεουδρίου 373
» Κατάπτωσις τῶν φύλλων 196
» Κόρη ἐπὶ θυρίδος 132
» Μετάκτασις τῆς Μαγδαλινῆς. 365
» Μητρικὴ φιλοστοργία 276
» Νηπιότης, νεότης, γῆρας 141
» Ὁ εἰς Ἐμμαοὺς περίπατος. 357
» Οἱ ἀντίζηλοι 329
» Οἱ παρὰ τὴν Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι Ἰουδαῖοι 329
» Ὁ Ἱππικὸς ὑπηρέτης 104
» Ὁ Κελλίνης παρουσιάζων ἄγγ. 244
» Ὁ τιθηνὸς κύκνος, ἡ ἄγρα καὶ οἱ κυκνοί 25
» Ὁ τυρὸς ἐπαίτης 68
» Ὁ Χριστὸς ἐγείρων τὸν υἱὸν τῆς χήρας 165
» Ὁ Χριστὸς διακονούμενος ὑπὸ τῶν ἀγγέλων 340
» Πέλις κατηρυγθὲς 365
» Προσδοκία ἄκρας. ἀπορήσεως. 41
» Σκηνὴ ἐν τοῦ δράματος «Ἡ Τριτομία» 372
» Τὰ τέκνα τοῦ ἀλιέως. 221
» Τὸ καύχημα τῆς μητρὸς 84
» Τὸ νόμισμα τοῦ Κῆνβου 356
» Τὸ ὄνειρον τῆς Ἀδελαΐδος 221
» Τὸ ὀλκέτι ἀγκαλοφορούμενον νήπιον 180

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Α

Ἀγίου Ἠκάδου μέγαρον 232
Ἀγίου Γάρου θολοτεπὴς στοὰ 380
» » κουδουλίων 381
Ἀγωγὴ ἵππων ὑπὸ Ἀρμενικῶν κλεπτῶν 212
Ἀετρμὰν, φρούριον 388
Ἀλεία διὰ νυκτὸς 252
Ἀμερικανίδες τέκνα 317
Ἀρχηγεῖον φρουίου καὶ γέφυρα 89
Αὐστραλία· μεγάλη πυρκαϊὰ εἰς τὰ ὄάτα 201

Β

Βανκάπτρας Δουδβίλιος 292
Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων κατὰ τὸ 1741-2 76
Βρυξελλῶν ὁδημέρχεῖον 237
Βυζαντινοῦ ναοῦ ἐσωτερικὸν 308
» » ἄμβων 309
Βωκεγάρδ 324

Γ

Γαριβάλδου ἀπόπλους ἀπὸ τῆς Γενούης 20
Γαριβάλδης ὑποδεχόμενος τὸν Νεαπολίτανον ἀπεσταλμένον 23
Γέρυσα ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τῆς Βενετίας 360
Γοῦδιος, ὀρνιθολόγος 261
Γουῖδου Φαλζὲου κρήνης 292
Γαλλικοῦ στρατοῦ ἀναχώρησις ἐκ Συρίας 229

Δ

Δαμάλεων θέγματα 393
Δάτος κατὰ φίνεπωρον 188
Δέκα 205
Δούδλεϊ ἐν Σταφόρδ 378
Δρομικοποιοῦσι ὑποδοχὴ παρὰ τῶν ὑπακριτῶν 248
Δρούσοι στρατιῶται φυλάττοντες οἰκογένειαν Μορμονῶν 173

Ε

Ἐγγύμημα Πέτρου τοῦ Μεγάλου 388
Ἐθελοντῶν ἐπιθεώρησις.—Θέα τῆς παρατάξεως ἐν τῷ πάρκῳ 168
» Ἐπάνοδος εἰς τὰ ἔθνα 165
Ἐκπαιδευτήριον ἐν Κιρκλάβῃ 324
Ἐλβετίας καὶ Σαβοΐας σύνορα 57
Ἐλφνετ θαλάσσιον 364
Ἐλληνικὴ ἐκλογὴ ἐν Λονδίνῳ 332
Ἐρβὶ 236
Ἐρβέρτου κωκεγγωγὴ 236
Ἐσσεξ 105

Θ

Θάλαμος ἐν χειροβρόντου 378
Θαλασσοπορία τῆς Βασιλίσσης εἰς Σκωτίαν 184
Θαλασσοῦμενος συναγωγὴ ἐν Γλέρνη 349
» » συγκομιδὴ » 349
Θωμᾶς Μούρ 260

Ι

Ἱέρεων Δίδης, πρόεδρος τῶν Ἀνθενωτικῶν 277
Ἰνδικὴ θιότης 301
Ἰνδὸς προσβληθεὶς ὑπὸ ἄρκτου 156
Ἰνδῶν συμβούλιον 72
Ἰουδαϊκὴ συνοικία ἐν Ῥώμῃ 152
Ἱπποπόταμος 269
Ἰρλανδία.—Ἡ ἡσυχία καὶ πραγματική 28
» Ἐνδότερα καλυβῶν 29
» Ἐνδεὴς οἰκογένεια καὶ ἐνδότερον καλύβης 44
» Τὸ ἐκ γεωμηλῶν δεῖπνον, καὶ ἐξωτερικὴ ὄψις καλυβῶν 45
» Οἰκία τοῦ Δανιὴλ Ὀ'Κελλίου 60
» Χωρισὸ ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ Ὀ'Κονέλλου 65
» Σπουδαστήριον τοῦ Δ. Ὀ'Κονέλλου, καὶ Ἰρλανδὴς χωρικὴ κομίζουσα ἄγκια χόρτα 61
Ἰσπανίας Βαλλέττα 284
Ἰωάννης Κεύπερ 245

Κ

Καμπανίτης βυκυλαλούμενος ἐν Γαλλίᾳ. 344
Κάρλτων λέσχη 245
Καρόλου τοῦ Α' εὐτυχεῖς ἡμέραι 360
Κατάκη, πολιτεία τῆς Μ. Ἀμερικῆς 276
Κεοῦ φοινικοκομεῖον 345
Κλεοπάτρας βελόνα 389
Κολόμβου ὑποδοχὴ ἐν τῇ Αὐλῇ τοῦ Φερδινάνδου 180
Κύνελος μέγας 389
Κυρία δὲ Καλλέργη, ὑφιστάμενη τὴν μαστίγωσιν 164
Κώμη ἐν χουσβεχρόνοις 377

Δ

Δαμρεαίρος στρατηγὸς 53
Δεβόνου ὄρος 88
Δονδίνου διοχετεῖα 261
» ὁμίχλη 309
Δόρδος Σουδμβυς 236
Δουδοβίλιος Φίλιππος ἐν Κλειρμόνδ 252
» » ἐνεφθιεστρωτῶν Παρισίων 253

Μ

Μάρχαμ 236
Μεγαλεῖο διάβασις ὑπὸ τοῦ γαλλ. στρατ. 13
Μόνοχοιλ τῆς Ἰταλίας 87
Μουσεῖ, ἀντικάμες 231
Μουσεῖον Καμπάνα.—Πρότυπον ἐξ ἀλκάστρου 4
Ναπολέων Γ', Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ Β', Πρίγκιψ Ναπολέων, Ἀλέξανδρος Β'. 264
Ναπολέοντος κρύπτα 189
Ναυτοδιοχούμενοι διὰ τὴν ἐφεδρείαν. 77
Νέα Αὐρηλία 376
Νέας Ζηλανδίας αὐτόχθων ἀρχηγὴς 108
» » » ἀνδρόγυνον 109
» » » νεῆνις 141
Νέας Βρυοζωΐας ἄδοιος 280
» » σκαφὴ τῶν δενδροτόμων. 281
» » ἄθικτες στελέχων 281
Νεπελῶδ 105
Νήσαι, στρυθοκάμηλος, γλαῦξ, λευκὸς βύας 370
Νικαία 36
» λιμὴν 37
Νοεμβρίου δῆ 293
Νορδουφὶ 132

Ξ

Ξανθρίου λεοῦ 84

Ο

Ὁ ἥρως τῆς Ἀγγλίας καὶ ὁ ἵππος αὐτοῦ. 111
Ὀρεγόνη 189
Οὐαῖδδ, πόλις 361
Οὐλλεκτκόνος τελευταῖαι στιγμαὶ 92
» Ὁ Χρόνος ἀναρπάζων τὸν ἥρωα 93
» Ἅρμα νεκροφόρον 100
» Λείψανα ἐν τῷ Οὐαλμέρῃ φρουρίῳ 111
» ἀνδρίας 140
Οὐίλλετων 333
Οὐϊντζωρ.—Δεδόρμος ἀνκτόρων 312
» Αἴθουσα βασ. ἀκροάσεως. 312
"Ορμις τῆς Αὐστραλίας 148

Π

Πανόρμου μητροπολιτικὴ ἐκκλησία 173
Παρίσιοι.—Ἔκθεσις τῶν Ὡραίων Τεχνῶν 9
Πασσᾶς καὶ δούλη 372
Πατελίου δημαρχεῖον καὶ ἀγορά 157
Πέτρος Κιμάλιος 212
Πίος Θ' πάπας τῆς Ῥώμης 52
Πλημμύρα ἐν Ὀξφόρδῃ 217
Πολυνοῖ κρατούμενοι ἐπὶ πολ. ἐγκλήμ. 277
Προσευχὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων 149
Προστάτου καὶ προστάτιδος εἰς τὸ σχολεῖον 201
Προύθου ὄχθαι 377
Πρωσσικοῦ στρατοῦ σχολαί 300
Πτωχοκομεῖα Λονδίνου.—Πτωχοὶ καταφεύγοντες εἰς πτωχοκομεῖον. 396
» Γρῦλαι καὶ ὄρφανὰ 396
» Πτωχοὶ ἐργαζόμενοι 397
Πτωχ.-Ἡ τὰ λοίσθια πνέουσα σύζυγος. 397
Πυροτεχνήματα ἐν Νεαπόλει 213
» καπηδάκες 220
» περὶ τὸ φρούριον Σκντ Ἔλμου 220
Πυροτεχνήματα ἐν Βερολίνῳ 316

Ρ

Ῥετζμόνδης φρούριον 172
Ῥεχάρδος Οὐάτλερ 348

Σ

Σειὰ τῆς ἐρημίας 297
Σουηδίας Βασιλεὺς καὶ Βασίλισσα 153
Σπὰς τῆς Ἀγγλίας 361
Σπήλαιον Πέκ 73
Στεῖλιον δίοδος 12
Στῆθεινων 301
Στοὰς ἐμπορικὰ καταστήματα 285
Σύμπλεγμα πτηνῶν 268
» ἀγρίων ζώων 269

Τ

Ταγγὴρ, λιμὴν 53
Ταγγὴρ, πόλις 56
Τετουὰν 69
Τελήγραφος Βρεττανο-Ἰρλανδικὴς ἐπιτείρας 8
Τοπογραφία, καὶ κυνηγέσιον τοῦ ἐθνικοῦ 205
Τορκάῤ 325
Τοσκάνης τρυγητὸς 313
» σταφυλῶν μετακομιδὴ 313
Τουρκικὸν καφρεῖον 360

Φ

Φιτρόες Κέλλυς 325
Φλωρεντίας πολιτεία τοῦ Ἀσοῦ 60
Φραγγίσκος τῆς Ἀσσῆς 284
Φρενοκομεῖον βασιλικὸν.—Ἀποῦ τῶν γονιεῶν 136
» Ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν 137
Φριδερίκος Θέατρον 284
Φωτογραφεῖα ἐν Νεαπόλει 200
» ἐν Δουβλίνῳ 204
» ἐν Κιλλάρνῃ 220

Χ

Χειμῶνος ὑπόδοχὴ 392
Χερσθρύγιον 216
Χριστιανισμοῦ θρίαμβος.—Ἄστρον τῆς Βηθλεὲμ 404
» Κράτος τῆς Χριστότητος. 404
Χριστουγεννα.—Ὅραμα τῶν τριῶν μάγων 405
» Στρατιωτικὸς προσκυνῶν τὸ βρέφος Ἰησοῦν 412
» Ἀγγέλων νυκτερινὴ συμφωνία 413

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μονὸ ἐτησίως· αἱ δὲ ἡμιμηνιαῖαι εἰσὶν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Δηρ. 3ωλ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς εὐφημέδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλόγραφος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολὴ, διατριβὴ, ἐφημερὶς κτλ. σύδμμιος ἐστι δεκτὴ· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γερεκὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου· Ἐπιγρεοῦται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν ἐξ 19, LONDON-STREET, FENCHURCH-STREET, E. C. καὶ 33, BROMPTON SQUARE S. W., LONDON· ἀλλαχοῦ δὲ παρὰ τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

ΑΡΙΘ. 53.—ΤΟΜ. Γ'. | ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 4 ΙΟΥΛΙΟΥ 1861. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ | ΜΕΤΑ ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ ἐν Κωνσταντινουπόλει.
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ ἐν Θεσσαλονίκῃ.
Ὁ Κύριος Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ ἐν Πάτραις.
Ὁ Κύριος Κ. ΒΟΛΩΝΑΚΗΣ (ἡ Κ. Θεολογῆς) ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καΐρῳ.
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ ἐν Λίβερπουλ.
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ ἐν Ἰβραΐλᾳ.
M. TAYLOR ἐν Κερκυρᾳ.
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδίας.
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΤΣΟΧΟΙΔΑΙ ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ ἐν Σμυρνῃ.
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΤΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Βαρνῃ.
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ καὶ ΚΑΡΝΑΚΗΣ ἐν Γαλαζίῳ.
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ ἐν Σύρῳ.
Ὁ Κύριος ΜΤΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ ἐν Βουκουρεστίῳ.
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Τεργέστῃ.
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ἐν Σουλωνᾷ.
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ ἐν Ζακύνθῳ.
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ἐν Μασσαλίᾳ
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ ἐν Βηρυτῷ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΝ ΤΩ ΑΡΙΘ 53.

Μία νὺξ ἐν Λονδίνῳ μετὰ τοῦ Κόμητ Καβοὺρ.....Σελὶς 2
Οἱ Βύρωνες τοῦ Νωυστὲδ ..... » 2—3
Περὶ Γαλλικῶν προνομίων εἴτε τίτλω..... » 6—7
Ἡ Κωνσταντινούπολις (σύμπτω)..... » 10-11
Ὁ ἀποθαλὼν λόρδος σφραγιδοφύλαξ Κάμ..... » 14
Διάφορα..... » 14
Ἐμπορικὰ..... » 15
Εἰδοποιήσεις..... » 16
Πολιτικὴ παράρτημα σελ. 13, 14, 15, (δίς)
Εἰκονογραφίαι.
Πρόσωπον ἐξ ἀλαβάστρου ἐν τῷ Μου..... » 1
Λείψανα τῆς Ῥωμαϊκῆς πόλεως Οὐρικον..... » 4
Ὁ τῆς Βρεττανικῆς καὶ Ἰρλανδικῆς ἐπιστ..... » 5
Ἡ ἐν Παρισίοις ἔκθεσις τῶν ὡραίων τεχ..... » 8
Ἡ ὁδὸς τοῦ Ἀτελβίου..... » 9
Διάβασις τοῦ Μιγκίου ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ..... » 12
» » » »

ΜΙΑ ΝΤΕ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩι ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΚΑΒΟΥΡ.

«Ὅτι ἡ Εὐρώπη τὸν κόμητα Καβοῦρ ἀποδίσκει, μέγων ἄνδρα ἀπώλεσε, παρὰ πάντων ὁμολογεῖται, καὶ ὑπ' ἐκείνων μάλιστα, οἵτινες καὶ τὸ ἀκούσμα τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ βδελύττονται. Κάλλιστον δὲ ἴσως τεκμήριον, ὅτι ὀνομαστότατος ἐγίνετο διὰ τὸ πρεσβεύειν καὶ τὸ ξυνιέναι, εἶναι αἱ ἀπρεπεῖς ἐπιθέξεις τῶν ἀντιπάλων αὐτοῦ, ὅπως ἀναδείκνυσιν τὴν ἐκ τοῦ θανάτου χώρον. Ἀναντέρρητον εἶναι, ὅτι ἐπὶ πλείστα ἔτη οὐδενὸς ἄνδρὸς θάνατος τοσοῦτον βαθέων προὐξέκησε λύπην, ὅσον ὁ τοῦ Καβοῦρ, διὰ τὰ ἐλάχιστα περιστατικὰ τοῦ βίου καὶ τοῦ πολιτικοῦ στυδίου αὐτοῦ μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος θίλουσι ἀκκρινώνεσιθαι. Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Λονδίνῳ διαμονὴν τοῦ κόμητος Καβοῦρ, ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ὑπεστάσθη ἐξοῦθε τῆς τιμῆς ἐπὶ ἴσῃ ἡμέρας νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸν εἰς τὰς διαφόρους αὐτοῦ ἐκδρομὰς ἐν Λονδίνῳ, ὅπως ἰδίοις ὀψιασὶ ἴδῃ τὸν χαρακτῆρα τῶν διαφόρων τάξεων τῶν ἀνθρώπων, ὧν χάριν ἡ ἀπόφασις αὕτη μετρόπολις. Ὁ κόμης Καβοῦρ ἐφείνετο, τοῦτο ἔχων ἰδιαζὸν, ὅτε καὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ εἰθώρει ἀξιῶ νὰ ἐρευνῇ καὶ ἐξετάζῃ, καὶ ἐζάτει πάντοτε νὰ ἐμβοῦνῃ εἰς ὁ,τι-δήποτε. Οὐδὲν δ' ἤθελε νὰ μάθῃ ἀτλῶς, ἀλλ' ἐζάτει νὰ γνωρίσῃ σαφῶς, πῶς τοῦτο παρέχῃ· ἐπὶ πάντων δὲ τῶν πραγμάτων ἤτο μέγας θαυμαστὴς τᾶς ἀρχᾶς τῆς αἰτίας καὶ τοῦ ἀποτελίσματος· οὐδαμῶς δ' ἠράσκετο εἰς ἀπορρίτας μὴ σαφεῖς· ἀλλ' ἐζάτει τὴν ρίζοὐσαν τοῦ πράγματος. Κατὰ τὸν προμνημονευθέντα χρόνον μεγάλως ἐφρόντιζε νὰ βιβλιοθῇ, ὁποῖον ἐπιφέγγειν ἀποτέλεσμα, τὸ περισσοῦ ἄστυον τότε περὶ ὑγιεινᾶς ζήτημα, καὶ ἐν τῷ περὶ δημοσίου ὑγιείας ζήτήματι (Public Health Act) (α) τὸ περὶ πρόληψεως δυσωδιῶν καὶ νόσων (Nuisance removal and Disease Prevention Act) καὶ τὰ περὶ κενῶν κατοικητηρίων (Common Lodging House Act) ἐπιτυχᾶς εἶχον τὸ ἀποτέλεσμα· διὸ ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ τοῦτο ἐμπράκτως. Ἐπεσκέφθη λόγον χάριν τὰ πρότυπα κατοικητήρια (Model Lodging House;) καὶ τὰ οἰκήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν τῆς Μετροπόλεως Ἑταιρίαν (Metropolitan Association) ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ, καὶ μεγάλως εὐχαριστοῦθε εἰς ὅ,τι εἶδεν. Ἀλλὰ τοῦτο ἦν ἄρκει. Ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῆς καταστάσεως τῶν ἐργατικῶν τοῦτων, οἵτινες ἔζων κατὰ τὸ νέον σύστημα, πρὸς τὴν τῶν κατὰ τὸ παλαιόν. Εἰς πάντες οἱ ξένοι, μεγάλως θαύμασε τὴν ἐπίδειξιν τοῦ ἀπείρου πλούτου, ὅστις προσπίπτει εἰς τὰ ὄμματα κατὰ τὰς ἐμπορικὰς τῆς μετροπόλεως ἡσυφρόσας, καὶ κατὰ τᾶς ἀρεστικᾶς χώρας τᾶς Βελγραδίας καὶ Τυβρονίας (β). Ἔνεκα δὲ τᾶς κοινωνικᾶς αὐτοῦ θέσεως εἰτέχθη εἰς τὰ μέγαρα τῶν ἀρίστων καὶ πλουσιωτάτων. Εἰδὲ πᾶς ἔζων καὶ πῶς κατῴκουν, καὶ ἐπεθύμει νὰ μάθῃ πῶς οἱ ἐν τῇ μετροπόλει ἄποροι διγτύνοι. Διαφορὰ σχεδὸν προὐνάσαν προς τοῦτο, ἐπὶ τ' ἴσου δ' αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐπρότεινε νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ χειρότερα καὶ πενέστερα τοῦ Λονδίνου μέρη κατὰ τὸ μεσονύκτιον, λέγων, ὅτι ἐπεθύμει νὰ μαθῇ ποῖα τις ἦτο πραγματικὴ ἡ κατάστασις τοῦ πλήθους τοῦ λαοῦ τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως. «Εἶδον, ἔλεγε, τὴν ἔξω μορφὴν τοῦ Λονδίνου, πρέπει νὰ ἴδω καὶ τὴν ἔσω.» Συνεκοβεῖντος μετὰ τῶν Διευθυντῶν τῆς Ἀστυνομίας, τῆς μετροπόλεως, τριῶν ὑπαλλήλων ἐτέθεσαν εἰς διαθεσίν του, καὶ παρασκευαὶ ἐγίνοντο, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὰ χειρότερα τοῦ Λονδίνου μέρη ἄνευ ἰδίου προστατικοῦ κινδύνου. Συνοδία λοιπὸν ἐκ πέντε συγκεκριμένης ἀνθρώπων ἀνεχώρησεν ἐσπέρας τινὰ περὶ τὴν ἑνάτην, κηρυγμένου ἐνὸς τῶν ὀξυνοουστέρων ὑπαστυνόμων, καὶ περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν εὑρίθη εἰς τὸ χειρότερον μέρος τοῦ Βίθνολ Γρίν (Bethnal Green) (γ).

Καὶ πρῶτον μὲν εἰσῆλθον εἰς τι ζυθοπωλεῖον ἐν τινι στενῇ ὁδῷ. «Τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν χειροτέρων τοῦ Λονδίνου,» εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος, «εἶναι μέρος, εἰς ὁ ἀναζητοῦμεν τοὺς τοιχωρύχους.» Ἀμ' εἰσῆλθοτεν, ὁ κύριος τοῦ ζυθοπωλείου ἀνεγνώρισε τὸν ὑπαστυνόμον καὶ ἠρώτησε sotto voce. «Τίνα ζητεῖτε ἀπόψε; Βεβαιοῦθε· δὲ τοῦ οἰκοσιάπατου, ὅτι οὐδὲν κακὸν προεῖθετο, ὁ κύριος Καβοῦρ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ εἰτέχθησαν εἰς τὸ δωμάτιον ἄνω, ἐν ᾧ ὑπέρχον περὶ τοὺς εἴκοσιν ἄνδρες, οἵτινες εἶχον ἤδη κατακλιθεῖ διὰ πρᾶξεις ἐγκληματικᾶς. Ὁ πρόεδρος αὐτῶν πρὸ ὀλίγου ἤθη ἡμερῶν ἐξεῖθε τᾶς φυλακᾶς καὶ ἤφερε τὸ ἐνδιάφερον τᾶς φυλακᾶς γνώρισμα (δ). Ἠ ὥρα, ὡς εἰσῆλθον, ἀμέτως ἐκλείσθη, καὶ σιγὴ βυθίας ἐπεγένετο, διότι πάντες ἐγίνοσαν τὸν ἀστυνόμον, ὃν ἐπίστευον ἐλθόντα, ὅπως σύλλαβῃ τινά. Ὡς δ' ἐπείσθησαν, ὅτι οὐδεὶς ἐζητεῖτο, ἀλλ' ὅτι οἱ νεηλυταὶ εἶχον σκοπὸν νὰ ἐπισκεφθῶσι μόνον αὐτοὺς, πᾶσα αὐτῶν ἡ αἰδὼς ἐξέλιπε, καὶ ὑπεδέχοντο τὸν κύριον διὰ τῶν γραμικῶν μᾶλλον ἢ ἠθικῶν ἀσπασμῶν καὶ συγμομαγεγκῶν αὐτῶν, οἵτινες πολὺ τὸν διεσκέδασαν. Ἐντεῦθεν ἡ συνοδία ἀπελθοῦσα ἐγένετο μαρτυς διαφόρων σκηνῶν, ἃς ἀπρεπὲς ἤθελεν εἶναι νὰ περιγράψῃ, ἴσως οὐ ἔφθασεν εἰς Σφαδοὺλ καὶ Οὐάπιν (Shadwell, Wapping) (ε). Ἠτο δ' ἡ ὥρα δωδεκάτη, ὅτε ἐπεστρέφθησαν τὰ δίφρον τοῦ δημαρίου θίκτρα καὶ τὰς αἰθούσας τοῦ χορεῦ ἐν τῇ κιτρᾷ ταύτῃ συνοικίᾳ. Ὁ κόμης Καβοῦρ ἐξεπλάγη ἐκ τῆς καλλονῆς πολλῶν γυναικῶν τᾶς θυστυχοῦς ταύτας τοῦτος, ἅτις φοιτᾷς τὴ μέρη ἐκείνα. Πολλαὶ τῶν γυναικῶν τοῦτων ἦσαν μεγαλοπρεπέστατα ἐνδεδυμέναι, ὀνόμασιν νὰ ἀγαυρώσωσι τὸ κάλλος τᾶς τάξεως τῶν γυναικῶν ἐκείνων, οἵτινες φοιτῶσιν εἰς τὸ θυτικὸν ἄκρον τοῦ Λονδίνου. Λεία δ' αὐτῶν εἶναι ὁ «θυστυχὴς Τζάκ» (ζ). Δι' ὀλίγων ὡρῶν διασκέδασιν εἰς τὰ μέρη ταῦτα σύτοῦ δαπανᾷ τᾶς οἰκονομίας καὶ προκατεβολᾶς τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. Αἱ γυναῖκες αὗαι μετὰ καταφρονήσεως θεωροῦσι πάντα μὴ φίροντα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κούτου. Εἰς ἐν τῶν μερῶν τούτων ὁ κύριος Καβοῦρ τοσοῦτον ἠθίλχθη ἐκ τῆς καλλονῆς γυναίου τινός, ὥστε ἤτο δύσκολον νὰ ἀποχωρήσῃ παράδοξον δὲ θέλει φανῆ, οὐχ ἥττον ὅμως εἶναι γεγονός, ὅτι οὐδὲν ἀποπίστερον κατὰ τὴν ἐπισκεψὶν τούτων συνέβη ἐν ταῖς αἰθούσαις ταύταις τοῦ χορεῦ ἢ ὅ,τι συμβαίνει εἰς τᾶς συνήθεις δημοσίας αἰθούσας τοῦ χορεῦ. Μακρὰν ἤθελεν εἶναι νὰ διεξέθω ἐν λεπτομερείᾳ ὅσα κατὰ τὴν ἀξιομνημόνευτον ἐκείνην νύκτα εἴδομεν· ἀρκοῦμαι δὲ μόνον νὰ εἴπω ὅτι εἴδομεν, ὅ,τι δύνασαί τις νὰ ἴδῃ ἐν τῇ «ἀνωτάτῃ κοινωνίᾳ τᾶς κακοτατάς τάξεως.» Ὁ κόμης Καβοῦρ ἐπεῦμει νὰ ἴδῃ πῶς οἱ ἀποκρυόντοι διατάντωται καὶ πῶς κοιμῶνται, ὁ ἀνερίθμητος θηλυδότε ἐκείνος συρρετὸς, ὅστις ἔρχεται, ἀγνοοῦμεν πόθεν, ὅταν μέγα τι γεγονὸς, ἑορτὴ ἢ πυρκαϊὰ, συμβαίνῃ. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὸ περὶ κενῶς κατοικίας ψήφισμα, (Common Lodging-house Act) θυσκόλως ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν· οἰκίαι τινὲς μόνον ἦσαν καταγραμμέναι, αἱ δὲ πλεῖσται οὐχί. Εἰς τᾶς καταγραμμένας οἰκίας, ἃς πρῶτον ἐπεσκέφθημεν, ἐφαίνετο εὐσχημοσύνης τις διατηρουμένα. Οἱ ἔγγαμοι ἦσαν διακεκριμένοι ἀπὸ τῶν ἀγάμων, καὶ ἡ διαίρεσις τοῦ φύλου ἦτο ἐν ἰσχύι. Ὑπῆρχε δ' ἐπίσης καὶ καθαριότης τις συγκριτικὴ καὶ ἐξικνέμεισ. Ὁ κόμης Καβοῦρ μετὰ τὴν ἐπίσκεψὶν τῶν μερῶν τούτων «ἐν τούτοις, εἶπε, δὲν εὑρίσκω τὰ πράγματα τόσῳ κακὰ, ὅσῳ τὰ ὑπελάμβανον.» «Περιμένετε, ὑπέλαβεν ὁ ὑπασφυνόμος, ἕως οὗ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν ἐν τῇ προσκειμένῃ αὐλῇ οἰκίαν, καὶ τότε νομίζω ὅτι θέλετε ἐκπλαγῆ.» Καὶ ἐξεπλάγη, καὶ ἐπτοήθη. Ὁ ἔρρος τῆς οἰκίας τὸ πρῶτον ἐφαίνετο διατεθειμένος νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδον, ἀλλ' ἡ εὐδιάγνωστος μορφὴ τοῦ ὑπαστυνόμου ταχέως κατενίκησε πᾶν κώλυμα. Ἠ συνοδεία ἀνεῦθ κλίμακα τινα, ἅτις, πεζοῦσαι, μόνον εἰς τὸ Οὐάπ'ζόπολ (α) ὀυνατοὶ νὰ εὑρεθῇ. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῆς ὑπῆρχεν ἀπρίγκραπτον τι ἐμπόδιον, ὅπερ ὁ κόμης Καβοῦρ, ὅστις καλῶς δὲν ἤθελεν, ἐγκόψας μόνον ἐκ πείρας. Ἠ θύρα τοῦ κοινοῦ δωματίου ἐκείνου ἐν διαστάματι 20 ποδῶν μήκους καὶ 14 πλάτους, ὑπῆρχον οὐχὶ τῶν 33 ὀλιγάτεροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὧν οἱ πλεῖστοι ἄνευ ἐνδυμάτων ἀ κάλυμματος οἱουδήποτε, χωμὰ κατακείμενοι ἀδιακρίτως ἐπὶ τινος ὑφάσματος, δι' οὗ σάκκοι κατασκευζόντια. Ἴνα δ' οἰκονομήσωσι χῶρον οἱ ἄθλιοι οὗτοι κατακλίνονται εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τοὺς ἐνὸς οἱ πόδες τίθενται ὑπὸ τᾶς μασχᾶλας τοῦ ἄλλου. Λέξεις δὲν ἀρκοῦσι νὰ δώσωσιν ἰδέαν τᾶς φρίκης τᾶς σκηνῆς ἃ τῶν φρικωδῶν ἀναθυμιάσεων, αἵτινες προσβαλλουσὶ τινα εἰσερχόμενον. Οἱ τοίχοι ἀπίστοῦν ἐκ τῆς πυκνότητος τᾶς ἀναπνοῆς τῶν ἐλεεινῶν ἐκείνων ὄντων. Ἐξερχόμενος ὁ κόμης Καβοῦρ τοῦ καταγωγίου ἐκείνου, παρετήρησε· «Δύνασθε νὰ λέγετε περὶ τῆς ρυπαρότητος τῶν Ἰταλῶν καὶ τῆς ἀκαθαρσίας τῶν Λαζζαρόνων τῆς Νεαπόλεως, ἀλλὰ, πιστεύσατέ μοι, ἄπασα ἡ Ἰταλία δὲν δύναται νὰ παρατήρῃ τοιαύτην θέαν, οἵαν πρὸ ὀλίγου εἴδομεν.» Ἠ νία αὕτη ὄψις τὸν ἄπορον τῆς μετροπόλεως ἐφαίνετο ὅτι ὑπερμέτρως αὐτὸν ἐξέπλῆξε. Δὲν ἐδύνατο δὲ νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ πλουσιωτάτῃ ἐν τῇ πεπολιτισμένῃ κόσμῳ πόλει ἠν δυνατὸν τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων νὰ ὑφίσταται. Ἀν ἐπέζη τῇ Ἰταλίᾳ, ἡ σκηνὴ αὕτη τοῦ Ὀρβιετζόπελ θὰ ἤθελεν ἀποβῇ ἄκαρπος, ἡ τῆς νυκτὸς ἐκείνης πλανησὶ θέλει γίνει παραγωγὸς μεγάλων ἀποτελεσμάτων. Ἴσως θέλει νομίσει τις, ὅτι ὅσα εἴδεν ἤρκουν αὐτῷ· ἀλλὰ δὲν εἶχεν οὕτως. Ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ ποῦ les voleurs κατώκουν, ἡ δ' ἀστυνομία ἦτο ἐπόθυμα

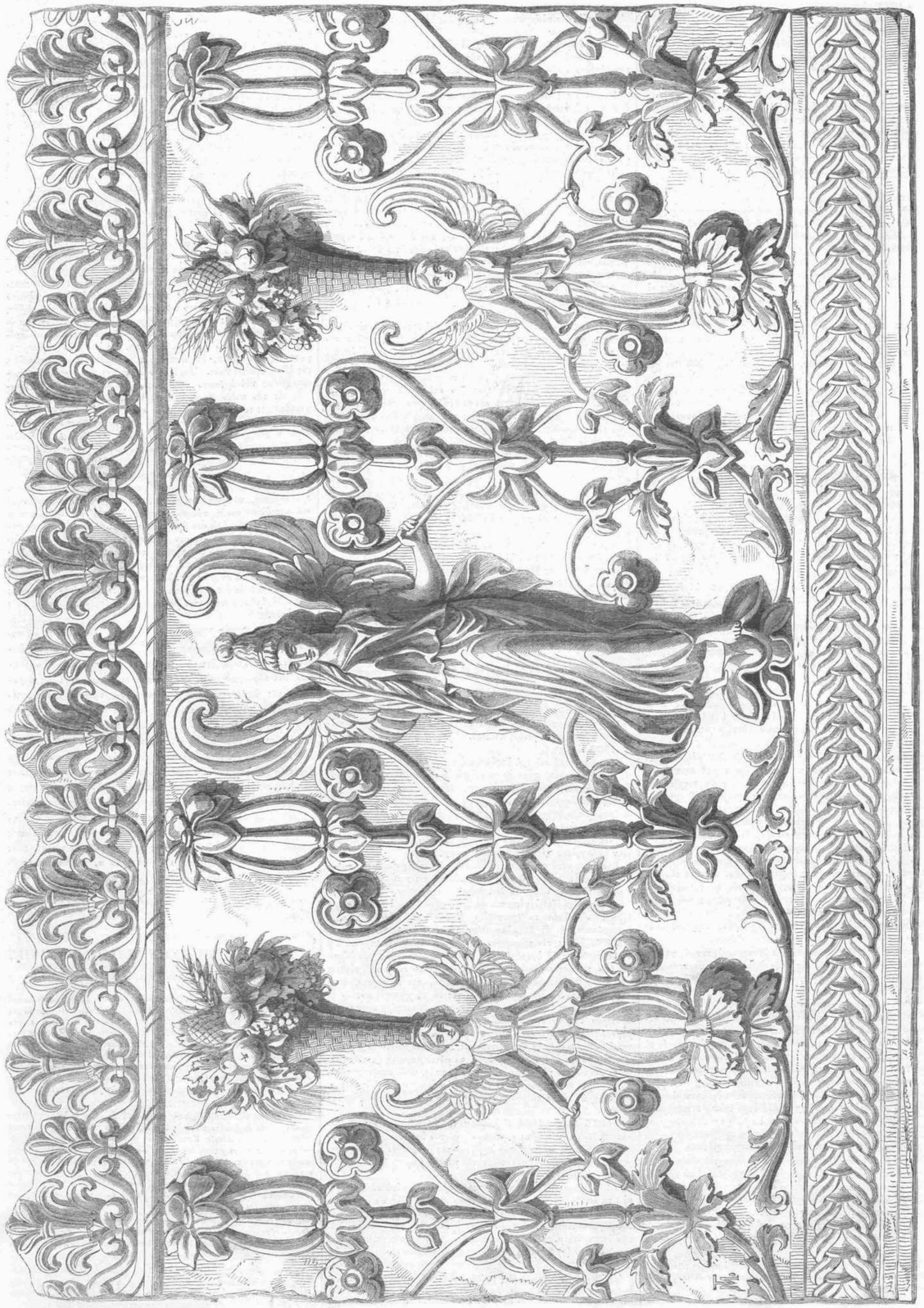

ΠΡΟΣΤΥΠΙΟΝ ΕΞ ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΥ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΑ (Ἴδε σελίδα 16.)

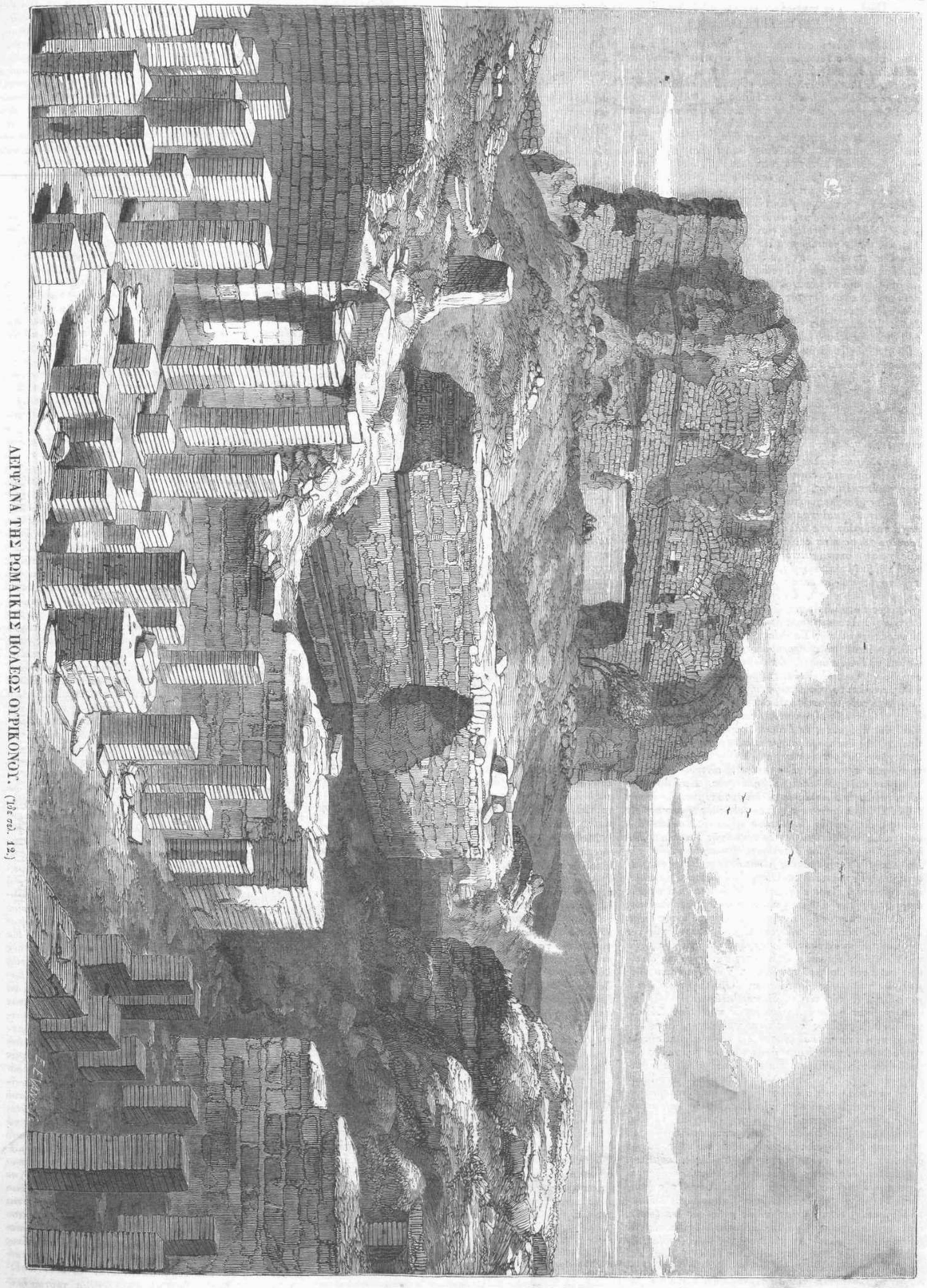

ΑΛΕΓΑΝΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΥΡΙΚΟΝΟΥ. (Ἴδε σελ. 12.)

ΠΕΡΙ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΩΝ ΕΙΤΕ ΤΙΤΛΩΝ.

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων ἐξέπληξε τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ κράτους διὰ νέας τινὸς προτάσεως. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐγνωμάτευσεν, ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐν Γαλλίᾳ τιτλοφόρων τάξεων ἐνεκόλαπτεστίγμα ἐπὶ τοῦ ὅλου ἔθνους· ὅτι νόμος τις ἔπρεπε νὰ τεθῇ περὶ διακρίσεων· ὅτι πᾶσα περὶ τούτου ἀξίωσις ἔπρεπε δεύοντας νὰ κοσκινισθῇ, καὶ πάντες οἱ προαιρετικῶς παραβαίνοντες τὸν νόμον νὰ τιμωρῶνται δι' ἐτησίας τὸ πολὺ φυλακίσεως. Ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσι πράγματά τινα, ἅπερ καὶ αὐτὸς ὁ Ναπολέων Γ', ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἀδυνατεῖ νὰ ἐκτελέσῃ. Τὸ εἰς ἐμβρυῶδη κατάστασιν διάταγμα τὸ περὶ τίτλων πραγματευόμενον οὐδέποτε καθυπεβλήθη εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῆς Γερουσίας, οὐδ' ὡρίμασε περισσότερον ἢ μέχρις ἁπλοῦ νομοσχεδίου· μένει δὲ εἰσέτι ἀπελέκητον καὶ ἀτελές, καὶ ὡς ἐν τῶν ὑπηρεμιῶν ὢων τῆς αὐτοκρατορικῆς νομοθεσίας. Καὶ ὅμως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰπαραδεχθῶμεν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε δίκαιον ὅτι ἰνῆς νοῦς καὶ λογικὴ ἦσαν ὑπὲρ ἑαυτοῦ· καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ πράγματος τούτου ἡ Ναπολεόντειος ἰδέα ἀδίκως κατεπνίγη ὑπὸ τῶν πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευομένων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ τοῦ χρησίμου καὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ τῶν τίτλων. Ὁ κατὰ κληρονομίαν βαθμὸς δυνατὸν νὰ ἦναι καλὸς, δυνατὸν νὰ ἦναι κακός· δυνάμεθα νὰ συνταχθῶμεν μετὰ τοῦ Κ. Ἰωάννου Βράϊτ, ἢ νὰ περιστοιχίσωμεν τὸν Λόρδον Ἰωάννην Μάννερς· βεβαίως ὅμως ὅ,τιδήποτε εἶναι ἄξιον νὰ μείνῃ, πρέπει νὰ διατηρῆται ἀνέπαφον καὶ καθαρόν. Ἰδωμεν λοιπὸν τί ἔπραξαν οἱ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῆς Μάγχης εὐπετεῖς γείτονες ἡμῶν πρὸς διαφύλαξιν τῶν τιμητικῶν προσωνυμιῶν.

Οἱ γαλλικοὶ τίτλοι, κυρίως εἰπεῖν, περιλαμβάνουσι τὰς διαφόρους διακρίσεις δουκὸς, μαρκεσίου, κόμητος, ὑποκόμητος, βαρόνος καὶ ἱππότου. Οἱ βαθμοὶ οὗτοι χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ τελευταίου Ῥωμαϊκοῦ Κράτους, καὶ παριστῶσι στρατιωτικὰ ὑπουργήματα ταυτὸν ἀόριστα καὶ ἀπηρχαιωμένα, ἄλλοτε ὅμως τοσοῦτον ὡρισμένα καὶ σαφῆ, ὅσον τὰ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων συνταγματάρχης καὶ ταγματάρχης. Οὕτω ὁ δοὺξ (dux=ὁδηγὸς, duco=ὁδηγῶ) ἦτο ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ· ὁ μαρκέσιος ὁ φύλαξ τῶν μεθορίων (marches), ὁ κόμης (comes) ὁ ἑταῖρος τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ ἢ ἀρχηγοῦ· καὶ ὁ ὑποκόμης ὁ ἐκπροσωπῶν ἐν ἀπουσίᾳ τὸν ἀνώτερον αὐτοῦ. Ἀκόμη καὶ οἱ στρατάρχαι τῆς Γαλλίας, τίτλος μέγας καὶ ἀρχαῖος, εἰ καὶ μὴ κληρονομικὸς, ἦσαν τὸ καταρχὰς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ, ἁπλῶς οἱ ἀρχιστρατηλαται τοῦ στρατοῦ, θέσις οὐχὶ εὐκαταφρόντιστος εἰς ἔθνος φιλοπόλεμον οἷον τὸ τῶν Φράγκων, ὧν τὸ ἱππικὸν περιελάμβανε τοὺς εὐγενεῖς καὶ ἐκλεκτοὺς πολεμικοὺς ἄνδρας. Πρὸς τοῖς εἰρημένοις ἀξιωματικοῖς ὑπάρχουσι πλεῖστοι πρίγκιπες ἐν Γαλλίᾳ, πλὴν οἱ τούτων λαμπροὶ τίτλοι δὲν παράγονται ἐκ τινος ἐγχωρίου πηγῆς· ὑπάρχουσι λ. χ. πρίγκιπες τοῦ Ἁγίου Ῥωμαϊκοῦ Κράτους, καὶ πρίγκιπες Γερμανικοί, οἵτινες δὲν εἶναι πραγματικαὶ γαλλικαὶ Ἀρχαιότητες. Κατ' ἀρχαίαν ἐθιμοταξίαν ἐν Γαλλίᾳ ἀποδίδουσι τὸ τιμητικὸν ὄνομα τῆς Ἁγιοτήτος μόνον εἰς τοὺς ἔχοντας εἰς τὰς φλέβας αὐτῶν βασιλικὸν αἷμα εἰς βαθμὸν ἀρκοῦντα ὥστε νὰ ὀνομάζωνται τέκνα τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ πολλαὶ τῶν λίαν διακεκριμένων οἰκογενειῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀριστοκρατίας εἶναι ἐπίσης Βελγικαὶ, Ἱσπανικαὶ, Γερμανικαὶ καὶ Οὐγγρικαὶ ὡς καὶ Γαλλικαὶ, καὶ ἔχουσιν ἢ εἶχον κτήματα, ἀξιώματα καὶ στενὰς συγγενείας μετ' ἄλλων χωρῶν καὶ οὐχὶ μετ' ἐκείνων, εἰς οὓς ὅμοσαν τὸν ὅρκον τῆς πιστότητος. Τούτου ἕνεκα ἡ Γαλλικὴ κοινωνία πάντοτε εὐγενῶς παρεδέχθη τὸν βαθμὸν τοῦ πρίγκιπος, τὸν φερόμενον παρ' ἰδιαγενῶν τῆς Γαλλίας, ἂν καὶ ἡ ἐπίκλησις συγκιρνᾶται συνήθως μετὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ δουκὸς, τοῦ κορυφαίου βαθμοῦ τῶν γαλλικῶν διακρίσεων. Ὁμολογητέον ὅτι ἡ μεταβίβασις τῶν τίτλων διατορθμεύεται καλῶς ὑπὸ τῶν γειτόνων ἡμῶν διὰ τῶν στενῶν πορθμῶν. Ἅπαντες οἱ υἱοὶ ἡγεμόνος τινὸς εἶναι πρίγκιπες, ἔστε βέβαιοι περὶ τούτου, καὶ ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς αὐτῶν, τοῦτο δὲ διότι τὸ ἀξίωμα ἀνήκει εἰς τὸ πομπῶδες ἀρχαῖον κράτος, οὗτινος ὁ Καῖσαρ Ἰωσὴφ εἶναι ὁ ἐπίτιμος κυβερνήτης. Ἐν Γαλλίᾳ ὅμως δὲν θέλετε ἀπαντήσει τὸ παράλογον σημῆνος τῶν μικρῶν ἀριστοκρατῶν, οἵτινες καταπλημμυροῦσι τὴν Ἑρμανικὴν κοινωνίαν. Εἰς πρίγκιψ δύναται νὰ ἔχῃ τὴν εὐτυχίαν νὰ ἦναι πατὴρ ὁλοκλήρου δωδεκάδος πριγκιπίσκων ποδιὰς ἐκ χουδροπάνου φορούντων καὶ μόλις τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐχόντων· ἀλλὰ τοὐλάχιστον οἱ βαρῶνες, κόμητες, μαρκέσιοι, δὲν ἐξαπλοῦνται καὶ πολλαπλασιάζονται κατὰ τὸν ἀνοίκειον τρόπον καθ' ὃν ἀλλαχοῦ τῆς ἠπείρου. Τοὐλάχιστον ἐν Γαλλίᾳ οἱ βαθμοφόροι δὲν καταφεύγουσιν εἰς τοιαύτας τινὰς μεθόδους ἵνα ζῶσιν, οἵας, παραδείγματος χάριν, μεταχειρίζονται εἰς τὰς Κάτω Χώρας. Ἐν τινι πολίχνῃ τῆς Φλαμανδίας, ἣν γινώσκω, ὁ διασημότερος κάτηλος εἶναι βαρών, καὶ διεκδικῶν τὴν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ ἐκπτωσιν φορολογεῖ τὰ βαλάντια τοῦ μὴ τιτλοφόρου κοινοῦ· ὁ ῥάπτης τοῦ συρμοῦ εἶναι ἐπίσης βαρὼν, καὶ ὁ ἀρχιπεζοδρόμος εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ὡσαύτως εἶναι βαρὼν, καὶ οὐδέποτε λησμονεῖ νὰ ἐνθυμίζῃ εἰς τοὺς περιοδεύοντας, ὁπόταν ζητῇ δῶρόν τι διὰ τὸν κόπον αὐτοῦ, ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φορῇ, ἐὰν θέλῃ, καὶ ζέμμα.

Ἐν Γαλλίᾳ τὰ πράγματα ἔχουσι κάλλιον. Ἐκεῖ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς κόμητος εἶναι δικαιωματικῶς ὑποκόμης, οἱ δὲ νεώτεροι υἱοὶ ἱππόται. Τὸ γαλλικὸν chevalier=ἱππότης ἔπρεπε νὰ ἰσοδυναμῇ τῷ ἀγγλικῷ Knight=ἱππεύς, καὶ οὕτως εἶχέ ποτε· ἀλλ' ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ἐσήμαινε τὸν gentleman=εὐγενῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Σεξπήρου, ἤτις ἀκριβῶς εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν σχεδὸν ἀπαρχαιωθεῖσαν λέξιν gentilhomme, ἡ ἀναφερομένη εἰς τοὺς τρόπους, τὴν ἀνατροφὴν ἢ τὸ ὑπούργημα, ἀλλ' ἁπλῶς εἰς τὴν καταγωγήν. Οἱ τοιοῦτοι τίτλοι ἔχουσι βέβαια καὶ τὰς εἰς τὸ θῆλυ γένος ἁρμοζούσας ποικιλίας, οἷον τῆς πριγκίπισσης, δουκίσσης, καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι τῆς εἰς ἀτοπον ἀπαγωγῆς τοῦ, ἱππότισσα (chevalière.) Μόνον εἰς λίαν ἀπεχούσας θέσεις, εἰς μέρη εἰς ἃ δὲν ὑπάρχουσι σιδηρόδρομοι καὶ δὲν φθάνει ἡ τῶν κομικῶν ἀνθρώπων ἐπίκρισις, ἡ σύζυγος τοῦ εὐγενοῦς καλεῖται ἱππότισσα, καὶ τότε μόνον ὑπὸ τῶν ἡμιπεπολιτισμένων φλυάρων κατοίκων κόμης τινὸς τῆς πρὸς Βορρᾶν ἐπαρχίας τῆς Βρεττανίας ἢ τῆς Λαγγεδοκίας. Αἱ ἀρχαιότεραι τῶν προσωνυμιῶν αὐτῶν ἀνάγονται εἰς χρόνους λίαν σκοτεινοὺς, μάρτυς τούτου ἡ οἰκογένεια Μοντμορενσῆ, ἥτις ἐναβρύνεται ὡς ἔχουσα τὸ πατροπαράδοτον δικαίωμα νὰ ἦναι οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ βαρῶνες· ὁ οἶκος τοῦ Κουσῆ, οὗ τὸ οἰκόσημον ἦτο ἐπίσης ἀλαζωνικὸν ὡς καὶ οἱ φέροντες αὐτὸ· καὶ ἡ μεγάλη γενεὰ τοῦ Ῥοχὰν, οὗ τινος τὸ οἰκογενειακὸν σύμβολον ἔχει οὕτως·

Βασιλεὺς νὰ ἦμαι δὲν δύναμαι,
Πρίγκιψ δὲν καταδέχομαι,
Ῥοχὰν εἶμαι!

δεικνύον τὸν ὕπατον βαθμὸν τῆς κομπορρημοσύνης. Οἱ ὀλίγοι μείναντες ἐκ τοῦ ἄνθους τῶν Γάλλων ἀριστοκρατῶν εἶναι προκεχωρηκότες ἤδη τὴν ἡλικίαν καὶ λίαν ὑπερήφανοι, ἂν καὶ οἱ πλεῖον καθαροὶ ἐξ αὐτῶν θέλουσιν ὁμολογήσει ὅτι ἡ Γερμανία δύναται νὰ ὑπερβῇ αὐτοὺς ὡς πρὸς τὰ οἰκόσημα, καὶ ἡ Ἱσπανία ἔχει μακροτέρους γενεαλογικοὺς καταλόγους καὶ μᾶλλον κυανοῦν τὸ αἷμα (a). Ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι σχεδὸν πᾶσαι αἱ ἀριστοκρατίαι τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, ἤτοι Γαλλικαὶ, Ἱσπανικαὶ, Γερμανικαὶ, Φλαμανδικαὶ, Ἰταλικαὶ καὶ Ῥωσσικαὶ, θεωροῦσι, ἢ ἐπαγγέλλονται ὅτι θεωροῦσι τοὺς εὐγενεῖς τὸ γένος τῆς Ἀγγλίας ὡς αἴφνης καὶ πρὸ μικροῦ φυτρώσαντας μύκητας. Τοῦτο τοιαῦτα ἰδίοις ἐξ ἰδίων ἀπόκρυφα τοῦ διασήμου χηραιοῦ Κλαπρῶθ, ἀν κοῦδε ἐνθυμόμεθα, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας, ἐρωτήσαντα ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀστικῷ τῶν ἀριστοκρατῶν ἀπὸ τῶν ἄνωθεν πολιτῶν. «Καθ' ὅτι, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστήμων χρεκιός, τὸ ὑμῶν πολίτευμα εἶναι ὑπερκείμενον, παχύτερον, καὶ ἑπομένως ὀγκωτέρον τοῦ κέρματος τῶν ἀριστοκρατῶν. Οὐδεμία ἄλλη διακροᾷ ὑπάρχει εἰς τὰ συστατικὰ αὐτοῦ μέρη Σ. Μ.»

(a) Τοῦτο ὑπενθυμίζει ἡμῖν τὴν εὐτυχῆ ἀπάντησιν τοῦ διασήμου χηραιοῦ Κλαπρῶθ, ἀν κοῦδε ἐνθυμόμεθα, πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Πρωσσίας, ἐρωτήσαντα ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ἐν τῷ ἀστικῷ τῶν ἀριστοκρατῶν ἀπὸ τῶν ἄνωθεν πολιτῶν. «Καθ' ὅτι, Μεγαλειότατε, ἀπεκρίθη ὁ ἐπιστήμων χρεκιός, τὸ ὑμῶν πολίτευμα εἶναι ὑπερκείμενον, παχύτερον, καὶ ἑπομένως ὀγκωτέρον τοῦ κέρματος τῶν ἀριστοκρατῶν. Οὐδεμία ἄλλη διακροᾷ ὑπάρχει εἰς τὰ συστατικὰ αὐτοῦ μέρη Σ. Μ.»

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἕπεται, ὅτι ἀπαιτοῦνται μικραὶ γνώσεις τῆς πάλαι Γαλλίας, τῆς γαλλικῆς γραμματολογίας καὶ τῆς περὶ τῆς αὐλῆς ἱστορίας, ἵνα διακρίνῃ τις τοὺς κόμητας, ὧν τὰ οἰκόσημα ἐζωγραφήθησαν ὑπὸ τοῦ Δοζιέρου, καὶ ὧν τὰ ὀνόματα τῶν προγόνων εἶναι ἐγγεγραμμένα εἰς «τὰ Βιβλία τῆς Ἱπποτείας» τοῦ Φροασσάρτου, ἀπὸ τοῦ εὐγενοῦς τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, οὐ ὁ πατὴρ ἐκέρδισε τοὺς πτερινιστῆρας ἀγωνισάμενος ἐν Ἀουστερλίτσῃ ἢ ἐν Εὐλάῳ.

Ὅτι ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος, οὗτινος ἡ μοναρχία ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῶν λίαν σαθρῶν θεμέλων τῶν ὁδοφραγμάτων, ἤθελε προκρίνει ν' ἀνταμείψῃ τινὰς τῶν ὑποστηριξάντων αὐτὸν χορηγῶν αὐτοῖς τίτλους μᾶλλον ἢ ὑπουργήματα, ἤτο πρᾶγμα λίαν φυσικὸν πλὴν ὁ Πολίτης Βασιλεὺς ἐπροφυλάχθη κατ' ἀρχὰς μετὰ πολλῆς περισκέψεως τοῦ νὰ ἐνεργησῃ τοιοῦτος προβιβασμούς. Εἰς ὅ,τι κυρίως ὁ Λουδοβίκος Φίλιππος ἦτο γενναιόδωρος, ἦτο αἱ ἐρυθραὶ ταινίαι· μιλῶν ὁλοκλήρων μῆκος κοκκινοβαφῶν ταινιῶν διένειμε, καὶ μυριάδας ἐμοίρασε σταυρῶν, μέχρις οὗ πᾶς καὶ κατωτέρας τάξεως Γάλλος, ὅστις ἐφόρει φόρεμα ἐξ ἐριούχου, εἶχε τεμάχιον ὁλοσηρικῆς καὶ χρυσοῦσας ταινίας εἰς τὴν κομβιοθήκην αὐτοῦ, ἢ δὲ λεγεὼν τῆς τιμῆς περιελάμβανέ τινας πραγματικὸς ἐκκεντρικοὺς ἱππότας. Μόνον δὲ, ὅτε ὁ γηραιὸς βασιλεὺς ἐγένετο παλίμπαις, ἠρξατο διανέμων ἀφειδῶς τίτλους εὐγενείας εἰς τοὺς φίλους αὐτοῦ. Τότε, τῷ ὄντι, παρηγήθη τῆς πρότερον φειδωλίας, καὶ τὰ μέγιστα ἐνεπλέχθη τοὺς δογματιστὰς αὐτοῦ ὑπουργοὺς προσαγορεύων αὐτοὺς κόμητας, δοῦκας, μαρκεσίους καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ταχέως καὶ ἀλληλοδιαδόχως προσφωνῶν αὐτοὺς διὰ νέων καὶ μεγάλων ἠχούντων τίτλων εὐγενείας. Οἱ εὐγενεῖς δὲ αὐτοὶ, ὁ Κ. Γυιζῶτος καὶ οἱ λοιποὶ, μὴ δυνάμενοι ταυτὸν ν' ἀποκρούσωσι τὸν ἀδαμάντινον κλάδον μεθ' οὗ ἡ Κρήνη τῆς Τιμῆς ἐπέμενε ῥαίνουσα αὐτοὺς, ἐξέλεξαν τὸ μέτρον νὰ κρίπτωσι τὸν βαθμὸν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δηκτικῶς ἐπιτιθεμένου τύπου καὶ τῶν τρικυμιῶδων Βουλευτικῶν σωμάτων. Ἐκλείσωσαν τὰ τῆς εὐγενείας διπλώματα, ἔπνιξαν τοὺς τίτλους, καὶ ἀπέσπασαν παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ὑπόσχεσιν νὰ μὴ γείνηται λόγος τις περὶ τούτων. Καὶ μόνον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1848, ὅτε τὰ ἀρχεῖα ἐξητάσθησαν, καὶ τὰ χαρτοφυλάκια καὶ ὑπουργεῖα ἀνεδιφήθησαν, οἱ Γάλλοι ἀνεκάλυψαν ὁποῖα εὐφορία εὐγενῶν καὶ σημαντικῶν ἀνδρῶν ἀπεσύρθη ἀπὸ τοῦ οἴακος τῆς πολιτείας — πῶς ὁ δεῖνα ὑπουργὸς ἐγένετο δοῦξ, καὶ πῶς ὁ δεῖνα τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο μαρκέσιος.

Πάντες ἐνθυμούμεθα πῶς ἡ νέα Δημοκρατία ἤρξατο τὴν βραχυχρόνιον αὐτῆς βασιλείαν, καὶ πόσον χαριέντως ἐφόρεσε τὸν φρύγιον αὐτῆς πῖλον ἐπί τινα χρόνον. Οὐδεὶς πλέον τότε τίτλος! — τίποτε πλέον οἰκόσημα! Ἀκόμη καὶ αὐτοὶ οἱ πρεσβευταὶ τῶν ξένων δυνάμεων δὲν ἠδύναντο νὰ προλάβωσι καὶ ἐμποδίσωσι τὸν ὄγλον ἀπὸ τοῦ νὰ κατασχίζῃ καὶ ῥίπτῃ χαμαὶ τὰ ἄνωθεν τῶν θυρῶν αὐτῶν βασιλικὰ καὶ αὐτοκρατορικὰ παράσημα τῶν σεβαστῶν αὐτῶν ἡγεμόνων. Καὶ αὐτὸς ὁ λόρδος Ἐρρίκος Σεϋμοὺρ, ὁ μᾶλλον δημοτικὸς ἐκ τῶν Ἀγγλο-Παρισινῶν εἶδε τὰ ἀμαξοστάσια αὐτοῦ νὰ διαρπασθῶσιν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς καταιγίδος, καὶ τὰ παράσημα τὰ ἐπὶ τῆς ἀμάξης αὐτοῦ ἐζωγραφισμένα νὰ ἐξαλειφθῶσιν ὑπὸ τοῦ χρωστῆρος τοῦ ζωγράφου. Αἱ τιμητικαὶ προσφωνήσεις Κύριε καὶ Κυρία καὶ αὐθις ἐξωστρακίσθησαν, τὰ δὲ Πολίτης καὶ Πολῖτις ἀπετέλεσαν καὶ πάλιν τὸν κανονικὸν τρόπον τοῦ ἀπευθύνεσθαι πρός τινα. Πλὴν ἡ τοιαύτη κατάστασις τῆς ἀκράτου ἐλευθερίας καὶ τῆς τάσεως πρὸς ἰσοπέδωσιν ὅλων τῶν τάξεων, ἦν οἱ Γάλλοι καλοῦσιν ἐλευθερίαν, διήρκεσεν ὀλίγον χρόνον. Ἐν ᾧ ἔτι οἱ κοπρῶνες καὶ τὰ κυνοστάσια ἐπλημμύρουν ἐκ τοῦ πορφυροῦ αἵματος, τοῦ χυθέντος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἰουνίου, οἱ χρωματισταὶ τῶν ἁμαξῶν εἰργάζοντο ἤδη χρωματίζοντες διὰ τῶν ἐρυθρῶν καὶ κυανῶν, ἢ χρυσοχρόων καὶ ὀρφνῶν χρωμάτων, πληροῦντες τὰ κενὰ, σημειοῦντες τὰ οἰκόσημα, καὶ ἐξεικονίζοντες ἐπὶ τῶν τετραγωνιδίων τῶν ἁμαξῶν τὰ διάφορα σύμβολα. Τὰ, Κύριε καὶ Κυρία ἐπανῆλθον ἐκ τῆς ἐξορίας, καὶ τὰ, Πολῖτα καὶ Πολῖτις μετέπεσαν πάλιν εἰς λήθην. Μετέπειτα ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ Λουδοβίκος Ναπολέων, ὅτε κόμητες καὶ μαρκιονέσσαι ἀνεφάνησαν ὥσπερ χρυσαλίδες ἐν ὥρᾳ θερινῇ. Κατόπιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς πολιτείας ἀνεκηρύχθη Πρίγκιψ πρόεδρος, καὶ τότε αἱ αὐθουσαι τῶν εὐγενῶν κατέστησαν πισταὶ καὶ εὔθυμοι. Εκηρύχθη ἡ Αὐτοκρατορία, καὶ ὁ Ναπολέων Γ' ἐχειροτόνησέ τινας νέους εὐγενεῖς, καὶ, φυσικῷ τῷ λόγῳ, ἐπεκύρωσε καὶ τοὺς παλαιούς. Ἔκτοτε εἴδομεν δοῦκας τοῦ Μαλακὼφ, τῆς Μαγέντας καὶ ἄλλους παρομοίους στρατιωτικοὺς μεγαλοσχήμους, ἀνθηροὺς βλαστοὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ συστήματος, κατὰ τὴν γηησίαν κλίσιν τῆς ἀρχαίας Αὐτοκρατορίας, ἐν ᾧ ἡ Λεγεὼν τῆς Τιμῆς, καίτοι ὀλιγώτερον ἢ ἐπὶ τοῦ Οἴκου τῶν Ὀρλεανιστῶν, ὅμως ἀκμὴν ἐψιλῶς ἐχορηγεῖτο. Ὅσον δὲ περὶ τῆς γνώμης τῶν Γάλλων περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἶναι πρᾶγμα δύσκολον πολὺ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τις πιστὴν περὶ τούτου ἔκφρασιν. Ὁ μὲν διδάκτωρ, ὁ δικηγόρος, ὁ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου συμπεριοδεύων, θέλει σοὶ εἴπει, ὅτι οἱ τίτλοι εἶναι ῥάκη ἄχρηστα τῶν παρελθόντων αἰώνων, ἐπίθετα γελοῖα προκαλοῦντα ἁπλῶς τὸν γέλωτα τῆς περιφρονούσης αὐτὰ Γαλλίας· ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ θέλεις εὕρει πλῆθος πλουσιωτάτων καὶ χονδροκεφάλων πλεῖστα μηχανωμένων ἵνα κατορθώσωσι νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς σκοτεινοτάτους καὶ σκωληκοβρώτους θαλάμους τοῦ Προαστείου τοῦ Ἁγ. Γερμανοῦ, καὶ θωπεύοντων οἱονδήποτε τιτλοφόρον συλλάβωσι περιπλανώμενον, καὶ ἑτοίμων δοῦναι νὰ ἐκδώσωσιν εἰς γάμον τὰς πλουσίως πεπροικισμένας θυγατέρας αὐτῶν εἰς οἱονδήποτε δυνάμενον νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς νέας δεσποσύνης τὸν στέφανον τῆς εὐγενείας. Θέλεις ἀκούσει πολυκρότους ὀνομασίας οὕτω μειλιχίως προφερομένας καὶ μετὰ τόσον τερπνοῦ ἤχου, ὅσον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τιτλομανεῖ Ἀμερικῇ. Τοὐναντίον δὲ αἱ κατώτεραι τάξεις τῶν πολιτῶν θεωροῦσι τὸν τίτλον ὡς ἡ κατωτάτη τάξις τῶν Ἰνδῶν θεωρεῖ τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Ῥαγπούτη ὀχροειδὲς σημεῖον, τουτέστι ὡς πρᾶγμα δυνάμενον νὰ μισῆται, ἀλλ' ὄχι καὶ ἀπόβλητον, ὁσάκις προσφέρηται. Καθ' ὅλου εἰπεῖν, οἱ τίτλοι εἶναι τῷ ὄντι ἐξ ἴσου ἐν ὑπολήψει ἐν Γαλλίᾳ ὡς καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁπόταν ἦναι γνωστὸν ὅτι εἶναι γνήσιοι, καὶ οὐχὶ τῆς Ναπολεοντείου ἐποχῆς. Ἀλλ' ἐδῶ ὑπάρχει ἡ δυσκολία. Διότι πᾶς τις δὲν δύναται νὰ κέκτηται τὰς γνώσεις καὶ τὸ ἀντιληπτικὸν ὅλων ὁμοῦ τῶν ἀποτελούντων ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ λεγόμενον τῶν Κηρύκων τὸ Ἐκπαιδευτήριον, ἔνθα διδάσκονται τὰ τοῦ μνήμονος ἔργα, τὰ περὶ στέψεως βασιλέων, τελετῶν, κρατήσεως βιβλίων γενεαλογικῶν, κτλ. ἑπομένως ὁδηγὸς εἰς τὴν σκοτεινὴν αὐτὴν ὁδὸν δὲν ὑπάρχει. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσι χάρται καὶ κατάλογοι τῶν λεγομένων Μυρίων τῆς ἀνωτέρας τάξεως. Ὁ Βάρκης, Δεβρέττης, Δώδ καὶ ἄλλοι εὐεργετικοὶ ἄνδρες ἐπρωμήθευσαν εἰς τὴν κοινωνίαν ἀριθμόν τινα καλῶς δεδεμένων καὶ κεχρυσωμένων τόμων, ἐν οἷς αἱ ἀξιώσεις τῆς δεῖνος ἢ δεῖνος οἰκογενείας εἶναι εὐκρινῶς ἐξεικονισμέναι, καὶ ὅπου μανθάνομεν ἂν ἡ δεῖνα γενεὰ χρονολογῆται ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Μοναστηρίου (Abbey) ἢ ἀπὸ τοῦ Ἁγ. Βοτόλφου Γουΐδάουτ (St. Botolph Without), καὶ ὅπου δυνάμεθα ν' ἀναγνώσωμεν τίνα ἡ Δέσποινα Μαρία ἐνυμφεύθη καὶ πότε ἡ Δέσποινα Φανῆ ἐγεννήθη. Ἐν Γαλλίᾳ ὅμως καὶ εἰς ἄλλας ἠπειρωτικὰς χώρας δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον θαυμάσιον λεξικόν. Ὑπάρχει μὲν, εἶναι ἀληθὲς, τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ Γόθα, ὅπερ περιέχει πάντα τὰ ὀνόματα τοῦ βαπτίσματος τῶν πριγκίπων καὶ πριγκιπισσῶν — βασιλικῶν, αὐτοκρατορικῶν, ἀποστολικῶν, γαληνοτήτων, σεβασμιοτήτων κτλ. — οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τοὺς διαφόρους βασιλεύοντας Οἴκους τῆς Εὐρώπης· πλὴν τοῦτο, καίτοι ἀξιόλογον ἔργον πρὸς σύστασιν ὁπόταν ζητῶνται ἡγεμόνες ἢ κυβερνήσωσι, δὲν ἐπιχέει ὅμως φῶς ἐπὶ τοῦ γαλαξίου τῶν μεγαλοσχήμων καὶ τραινῶν τῶν περὶ τὸν μονάρχην συναθροισθέντων.

Εἰς ἄλλας χώρας δὲν ἔχουσι τὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ποιὸς καὶ ποιός» βιβλία, μηδὲ τὰς ἐπιτομὰς καὶ συνόψεις τῶν τιτλοφόρων· καὶ ὅμως ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ μέτος τις πρὸς εἴσοδον εἰς τὸν λαβύρινθον τῶν λαμπρῶν ὀνομάτων, ἅτινα συγχέουσι καὶ ἐμπλέκουσι τὸν ξένον ὅταν μεταβαίνῃ εἰς τὰ ἰαματικὰ ὕδατα. Εἰς τὸ Βάδεν, π. χ., εἰς τὸ Ἀμβοῦργον, εἰς τὸ Ἔμς καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ῥήνου, ἢ εἰς τὴν Νίκαιαν ἢ Φλωρεντίαν ὁ περιοδεύων Βρεττανὸς λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν κατάλογον τῶν φοιτητῶν τῶν λουτρῶν ἐκπλητόμενος εἰς τὸ πλῆθος τῆς περικαθημένης καὶ τραμερῶς μεγάλης συντροφίας· ἐνυέα ἢ δέκα εἶναι Ῥωσσικαὶ καὶ Πολωνικαὶ πριγκίπισσαι, τινὲς μὲν μετὰ τῶν συζύγων αὐτῶν, καὶ ἄλλαι μετὰ συνοδίας· ἐκεῖ Βοϋάρδοι τῆς Μολδαυίας, δοῦκες τῆς Ἱσπανίας καὶ Νεαπόλεως, Ἔρζοῦ καὶ Ἔρζ Ἔρζοῦ, βασιλικαὶ ὑψηλότητες καὶ ὑψηλότητες ἀσημαντοι ὅλως, μαρτέσιοι, βαρῶνες, κόμησσαι, ἱπποτα διαφόρων χωρῶν, κτλ. Ὥστε ἀξιόλογα ἠδύνατο νὰ γείνῃ πλούσιον, τῷ ὄντι πουδίγγον, ἀλλὰ βεβαίως συνιστάμενον μόνον ἀπὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος ὕλης. Ὁ δυστυχὴς Κ. Οὐΐλκεις ἐξ Ἀγγλίας πόσον ἀφανὴς εἶναι ἐν μέσῳ τόσων ταώνων, φορούντων ὄρμους καὶ ὑπὸ μεγάλων συνοδιῶν ἀκολουθουμένων!

Πλὴν πᾶν ὅ,τι ἀναλίζει, δὲν εἶναι καὶ χρυσός. Πολλοὶ τῶν ἐκεῖ ταῳ, βρενθύμενοι καὶ ὅσον δύνανται κραυγάζοντες, δὲν εἶναι τὸ κάτω κάτω ἢ κορῶναι φοροῦσαι πτερὰ δανεισθέντα παρ' ἄλλου πτηνοῦ. Πολλοὶ δὲ λέοντες, εὐγενῶς βρυχώμενοι, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύοντες τὰς βασιλικὰς χάριτας καὶ δυνχὰς αὐτῶν δὲν εἶναι ἢ μετημφιεσμένοι ὄνοι, καὶ οὐχὶ γνήσιοι λέοντες κατὰ τε τὸ φαιὸν χρῶμα τοῦ δέρματος καὶ τὴν μαστιγοειδὴ οὐράν.

Ἐξετάσωμεν ἤδη εἰδικότερον τοὺς γαλλικοὺς ταῳ καὶ τοὺς γαλλικοὺς λέοντας, καὶ πειρασώμεθα νὰ εὕρωμεν τίνες οἱ γνήσιοι καὶ τίνες οἱ κίβδηλοι, παροῦσι τοὺς τιτλοφόρους τῶν ἄλλων χωρῶν. Ὁ πρωτιστος καὶ κοινότερ

Ο ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΡΛΑΝΔΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΑΓΝΗΤΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ. (Ἰδε σελίδα 3.)

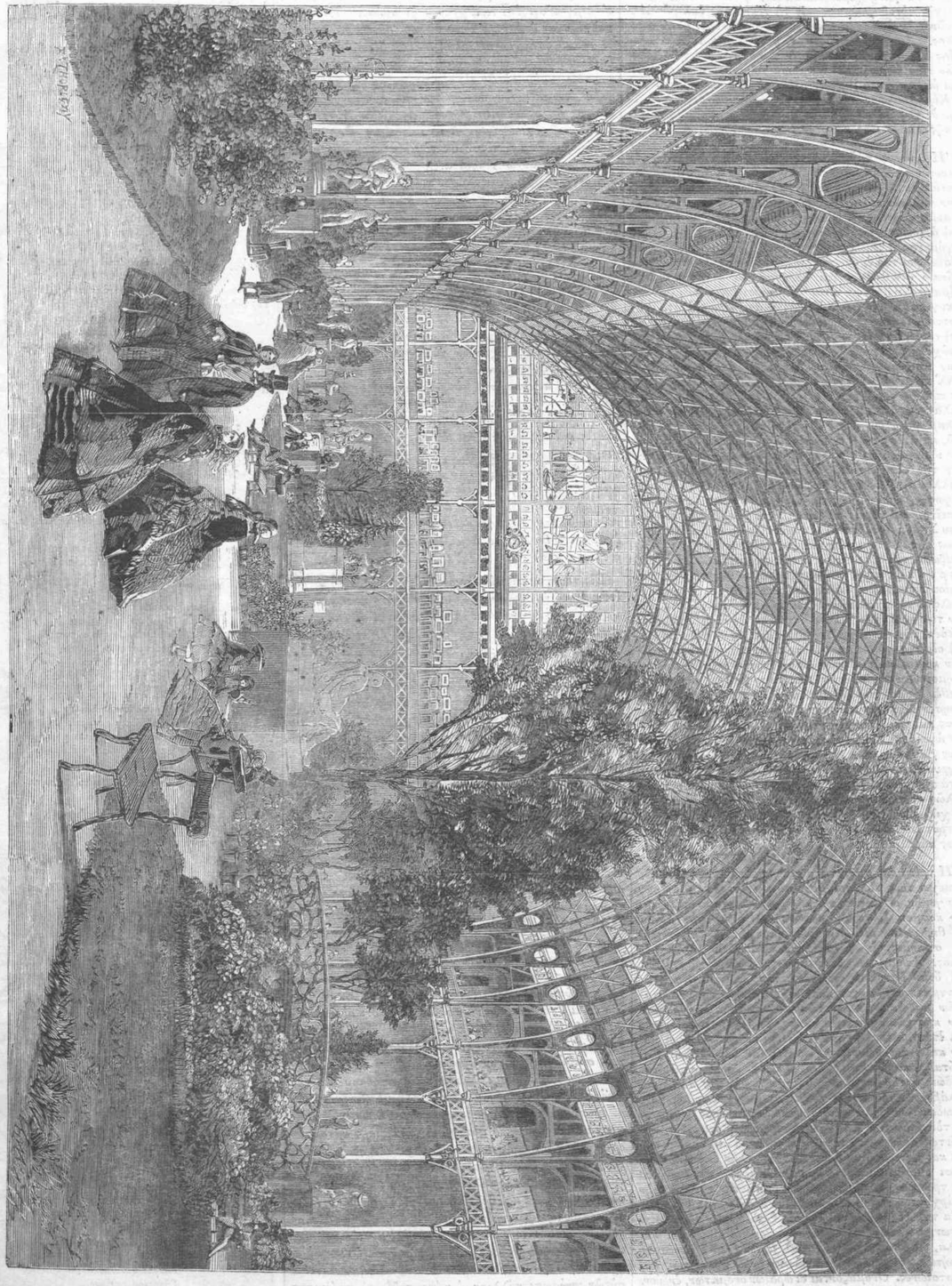

Η ΕΝ ΗΑΡΚΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΘΡΑΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ. (Ἰδε σελ. 12.)

(Συνέχεια τῆς σελίδος 7).

εἰς τὰ ὄμματα τῶν κηφήνων φοιτητῶν τῶν ἰματικῶν λουτρῶν, ἡ δύναται νὰ ἐπιδεικνύῃ αὐτὸν εἰς τὸ Λέστερ Σκουέαρ ἴνα θαμβύνῃ τὸν Ἄγγλον. Καὶ ἂν ἔτι καταντήσῃ νὰ γείνῃ χοροδιδάσκαλος, ἢ διδάσκαλος τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ γλώσσης εἰς τὰ τέκνα τῆς δολερᾶς Ἀλβιώνος, καὶ τότε πάλιν θέλει χρησιμεύσει αὐτῷ ὁ τίτλος. Διότι ὑπάρχουσιν οἱ αἰσθανόμενοι ἐκ κενοδοξίας ἀκροτάτην ἀγαλλίασιν προστατεύοντες ἀλλοδαπόν τινα εὐγενῆ, καὶ ἡ καρδία τοῦ οἰκοδεσπότου ἀνοίγει ὁσάκις ἀναμιμνήσκεται, ὅτι ἡ δεσποινὶς Κίττυ καὶ ὁ Κὺρ Ἀδόλφος ἐδιδάχθησαν τοὺς πρώτους βηματισμοὺς τοῦ χοροῦ ἢ τὰ ἀνώμαλα ῥήματα τῆς γραμματικῆς παρά τινος κόμητος.

Ἡ δευτέρα τάξις τῶν τιτλοθηρῶν περιλαμβάνει ἐν πικνυδυνωτέραν ὁμάδα συνωμοτῶν συνομνύοντων κατὰ τῶν βαλαντίων τοῦ Κὺρ Γιάννη Βοῦλλ καὶ κατὰ τῶν καρδιῶν τῶν ἐπικλήρων αὐτοῦ. Οἱ τοιοῦτοι εἶναι νεανίαι φαινόμενοι μὲν εὐσχήμονες, ἀλλὰ μὴ τοιοῦτοι, καὶ ἀξιοῦντες ὡς δικαίωμα αὐτῶν τὰς πρὸς τοὺς εὐσχήμονας ἀποδιδομένας τιμάς. Εἶναι «οἱ δυστυχεῖς ἐξάδελφοι τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως, οἱ ἐκλαμπρότατοι δεῖνα,» ἀναβεβλημένοι ἐσθῆτας βασιλικὰς καὶ διαδήματα, ἐν ἄλλοις, εἶναι δύσμοιροι ἐπίγονοι μεγάλης οἰκογενείας, εἰς ἧς κλάδον τινὰ ἄσημον καὶ πτωχεύσαντα ἀνήκουσι. Τοιούτους ἔχομεν εἰς Βρεττανίαν καὶ εἰς Ἰρλανδίαν —μικροὶ συγγενεῖς μεγάλων— ἀλλ᾽οὐχὶ σπανίως πολλῷ ὑπεροπτικώτεροι καὶ περὶ πλείονος ποιούμενοι τὴν γενεαλογίαν αὐτῶν ἢ ὁ γενάρχης. Ἀλλ᾽ εἶναι τὰ μάλιστα εὐχαριστημένοι νὰ θεωρῶνται ὡς πραγματικῶς τοιοῦτοι· ἐνῷ δὲν ἔχει οὐτὸς εἰς τὰς ἄλλας χώρας. Ἐκεῖ ὁ πέμπτος ἢ ἕκτος ἐξάδελφος τοῦ ἐκλαμπροτάτου, ἅπαξ ἀναχωρήσας τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, καὶ ἰδίως τυγχάνων μεταξὺ ἀλλοφύλων εἶναι ἱκανὸς ν᾽ ἀκμάζῃ ὡς αὐτὸς οὗτος ὁ ἐκλαμπρότατος ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας. Ἐγνώρισα, ἐν παραδείγματι, Γάλλον τινὰ κύριον, ἕλκοντα τὸ γένος ἐξ ἀρχαίας καταγωγῆς, ὅστις ἰδίως τὴν Ἀγγλικὴν κοινωνίαν περιεποιεῖτο, καὶ ὅστις αὐτωνομάζετο Μαρκέσιος τοῦ Ἁγίου Σπανακίου, ἀν καὶ οἱ συντοπῖται αὐτοῦ ἀπέκρουον ὅλως τὴν ψευδωνυμίαν αὐτὴν, καὶ ἀπετάλουν νὰ ἐμπαίζωσι τὸν μαρκέσιον κατὰ πρόσωπον. Ἡ Αὐτοῦ λορδότης εἶχε, νομίζω, τῷ ὄντι τὸν τίτλον, τοῦ Ἁγίου Σπανακίου, ὡς καταγόμενος ἐκ νεωτέρου τινὸς ἀδελφοῦ τοῦ περιωνύμου ἐκείνου μαρκίονος, ὅστις εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἦναι ὁ συνήθης μένας ὑποδηματοσύρτης, καὶ οὐᾶτ᾽ τῶν φενακῶν θεράπων παρὰ Λουδοβίκῳ τῷ ΙΔ, καὶ οὗτινος τὸ ὄνομα θέλετε ἀπαντήσει μεταξὺ πολλῶν κωμικῶν ἀνεκδότων εἰς τὰ τερπνὰ καὶ ἄθλια ἀπομνημονεύματα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ τὸ μὲν σφετερισθὲν ὄνομα τοῦ μαρκεσίου ὀλίγην πρέπει νὰ ἐπροξένησεν ὠφέλειαν εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ· οὐχ᾽ οὗτος ὅμως καὶ περὶ τῶν Βρεττανῶν ἐκείνων, οἵτινες θέλουσιν ἀγοράσει ξένους βαθμοὺς, καὶ μάλιστα ψευδωνύμους βαθμοὺς ἐν ἐλλείψει γνησίων· καθ᾽ ὅσον ὁ ἐπικεχρυσωμένος μαρκέσιος συνήψεν ἐξαίρετον γάμον μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαριγὼς Ἄννας Βόββλης, δαψιλῶς προικοδοτηθείσης, ὡς γινομένης μαρκεσίας, διὰ 60 χιλιάδων λιρῶν ἀγγλικῶν, ὑπὸ τοῦ ὑπερχαροῦς πατρὸς Βόββλη, τοῦ κατοικοῦντος ἐν ὁδῷ τοῦ Ταμέσεως καὶ Μαΐδα Χίλλ.

Ἡ τρίτη καὶ συχνοτάτη κατηγορία τῶν τιτλομανῶν περιέχει τοὺς πολυαρίθμους τυχοδιώκτας ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, οἵτινες κοινῇ ψήφῳ ἀπεφάσισαν νὰ ἔχωσι τὸν κόσμον ζωγρεῖον αὐτῶν, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν νὰ θηρεύωσι διὰ τῆς ὀξυνοίας αὐτῶν. Οἱ τοιοῦτοι σπανίως, ἴσως οὐδέποτε φθάνουσιν εἰς καλὸν τέλος. Ἀκόμη καὶ ὅταν ἔχωσιν ἄφθονον ἀργύριον, καὶ ὅταν ὑπερβαίνωσι κατὰ τὴν λαμπρότητα τοὺς πραγματικοὺς μεγιστάνας τῆς γῆς διὰ τῶν λαμπρῶν καὶ ἀκτινοβολούντων ἱματισμῶν τῶν θεραπεύντων καὶ τῶν ὀχημάτων αὐτῶν, ὑπάρχει τι θεατρικὸν καὶ ἐπίπλαστον εἰς τὴν ἐπίδειξιν αὐτῶν. Ὀλίγοι μόνον καὶ οὗτοι ἑκουσίως ἐξαπατῶνται ὑπ᾽ αὐτῶν. Καὶ ὁπόταν ὁ κακῶς κεκτημένος χρυσὸς, ὡς ῥῶρα τῶν νηρηΐδων, κατασπαταληθῇ, ὁπόταν ἡ εὐλαθὴς πενία καταλάβῃ τὸν τόπον τῆς τολμηρᾶς μεγαλοδωρίας, τότε ὁ κοδωνίζων τίτλος καθίσταται ἀνυπόφορος βάσανος εἰς τὸν φέροντα. Καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἔτι μυῖαι, ἀρκούντως ἀδηφάγοι καὶ ἀνόητοι ὥστε νὰ συλλαμβάνωνται καὶ εἰς τοσοῦτον ἁδρὰ δίκτυα· πλὴν ἐν ὅσῳ ὑπάρχωσι τοιαῦται μυῖαι θέλουσιν ὑπάρχει καὶ ἀράχναι ἵνα τρώγωσιν αὐτάς. Κατ᾽ αὐτὴν ταύτην τὴν στιγμὴν ὑπάρχουσι πολλοὶ καταλύοντες εἰς τὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα τῶν Παρισίων, τὸ ἀχανὲς ξενοδοχεῖον τῶν Πρυγκίπων, τὸ ἀνακτορικὸν ξενοδοχεῖον τοῦ Λούβρου, καὶ ἄλλα, ὧν ἅπασαι αἱ γεωριμίαι, μετ᾽ ὀλίγων ἐξαιρέσεων ἀνοήτων, γινώσκουσι καλῶς νὰ ἦναι πανοῦργοι καὶ ἀπαταιῶνες. Ὀνομάζονται δεύφραλοι ὀνοματῶν, ἐνδύονται ἱμάτια ὡραῖα, κατοικοῦσι τοὺς καλητέρους θαλάμους, κατασπαταλῶσι χρυσὸν, καὶ ἀναπνέουσι καθαρὸν ἀέρα ἱππεύοντες τοὺς εὐγενεστέρους τῶν ὑπομισθίων ἵππων, ἢ ἐποχούμενοι ἐφ᾽ ἁμαξῶν ἀρκούντα σύμβολα φερουσῶν ἔξωθεν ἐξεικονισμένα. Καὶ ὅμως καὶ ξενοδόχος, καὶ ὑποκλινεῖς θεράποντες, καὶ πειθήνιοι ἔμποροι, καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ ὑπηρέται, οἱ ὡς ψιττακοὶ λαμπρῶς ἐνδεδυμένοι, καὶ εἰς τὰ ὀπίσθια τῶν ἁμαξῶν ἱστάμενοι, γινώσκουσι τοὺς ἐπιτηδείους αὐτοὺς θαμῶνας, ὅτι εἶναι περιτρίμματα τῆς ἀγορᾶς, ἱέρακες γρυποὶ φέροντες πτέρωμα ψιττακοῦ. Καὶ ὅμως ζῶσι καὶ εὐδαιμονοῦσιν ἐπί τινα χρόνον, διερχόμενοι εὐημερίαν καὶ εὐζωΐαν ἀνόσιον. Τοὺς τίτλους αὐτῶν πιστεύουσιν οἱ σκαιοὶ ἐπαρχιῶται καὶ οἱ ἠλίθιοι ξένοι. Τιὼ τὼν ἐπισκεπτομένων τοὺς Παρισίους σεμνύνονται ἀπολλύντες τὸ χρυσίον αὐτῶν εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ χαρτοπαιγνίου λανσκενέτου παιζομένου παρὰ τῇ Κυρίᾳ Δουκίσσῃ, ἢ στοιχηματίζοντες εἰς τὰ ἐν Σχαντιλλὺ οὗ κοντοῦ ἱπποδρόμια μετὰ τοῦ δεῖνος Βαρῶνος, ἢ καθυποχρεοῦντες τὸν δεῖνα εὐγενέστατον Μαρκέσιον δανείζοντες αὐτῷ χρήματα. Ἐκλαμβάνοντες δὲ τὴν ἐπὶ δεξαμενῆς ἀντανάκλασιν τοῦ φωτὸς ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ φωτεινὸν σῶμα, ἀπέρχονται ὑποτονηθρύζοντες καὶ μυχθίζοντες ὡς τὸ ἄθλιον τοῦ μύθου ζῶον, φέροντες μεθ᾽ ἑαυτῶν ὡς ἀντάλλαγμα τῆς περιουσίας αὐτῶν τὴν λάμπουσαν σκιάν. Ὀλίγαι τῶν τοιούτων αἰσχροκερδεῖων καταχωρίζονταί ποτε εἰς τὰς ἐφημερίδας. Τὰ πρόβατα ἀπολλῦσι τὸ χρυσόμαλλον αὐτῶν δέρας, καὶ ἀπέρχονται νὰ βοσκήσωσιν ἄφωνα καὶ ἀπαρηγόρητα. Καὶ νὰ κλαπῇ μέν τις ἁπλῶς εἶναι ἀρκετὰ δυσάρεσον, ἀλλὰ τὸ νὰ γελοιογραφηθῇ εἰς τὴν γελοιογραφικὴν ἐφημερίδα τῶν Παρισίων τὸ Σχαριαβαρὶ (=Τουρκ. Πατιριντὶ, ὀχλαγωγικὸς θόρυβος καὶ ἐπισυρμὸς τινος), τὸ νὰ στιγματισθῇ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν περίγελων τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ εἶναι ἔτι χεῖρον ἢ τὴν ἁπλῆν ἀπώλειαν τῆς περιουσίας· λίαν σκαιὸς καὶ τολμηρὸς εἶναι ὁ ἐπαρχιώτης ἐκεῖνος, ὅστις, προθυμούμενος νὰ τιμωρήσῃ τὸν ψευδώνυμον εὐγενῆ, θέλει ἐκθέσει εἰς τὸ κοινὸν τὴν οἰκείαν αὐτοῦ μωρίαν, καὶ παράσχει εἰς τὸν Κ. Δήμαρχον καὶ τὴν Κυρίαν τοῦ εἰσπράκτορος ἀφορμὴν γέλωτος κατ᾽ αὐτοῦ, οὐδέποτε σβεσθησομένου ἐφ᾽ ὅσον τὰ ποίμνια τῶν ἐπαρχιῶν διατηρῶσιν ἀκμαίαν τὴν μνήμην, καὶ οὐ ρ ε ά τ ε σ κ ι ό ε ν τ α καὶ θάλασσα ὑπάρχωσιν.

Εἰς τόπους, ἔνθα ὑπάρχουσιν ἰματικὰ λουτρὰ καὶ ἔνθα φοιτῶσι συνήθως πολλοὶ, τὸ αὐτὸ κατάπτυστον χαρτοπαίγνιον παίζεται μετὰ μείζονος ἢ ἐλάτονος ἐπιτυχίας, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ, καὶ ἐνώπιον θεατῶν τῶν μὲν διασκεδαζόντων, τῶν δὲ σκανδαλιζομένων. Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τῆς τοιᾶσδε τῶν πραγμάτων καταστάσεως ἐπρόβαλε Ναπολέων ὁ Γ.· τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, οὗ δυνάμει οἱ τίτλοι ἔμελλε νὰ ἐξελεγχθῶσι καὶ μετὰ ταῦτα οἱ γνήσιοι ἐγγραφῶσιν εἰς ἐπίτηδες βιβλία, οἱ δὲ καταχρησταὶ τῶν τίτλων νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας. Ἐρρέθη τότε ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἰδέα δὲν ἦτο γέννημα ὅλως Ναπολεόντειον, ἀλλ᾽ ὅτι ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείρας Εὐγενείας. Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης πολλάκις ἐφοίτησεν εἰς ἰαματικὰς πηγάς· πεπροικισμένη δὲ ὑπὸ ἀξιολόγου ὀξυνοίας καὶ λεπτῆς διακρίσεως τοῦ γελοίου, οὐδόλως ἀμφίβολον, ὅτι κακίστην ἐνεποίησεν αὐτῇ ἐντύπωσιν ἡ θέα τῶν περιπλανωμένων ἀπατεώνων περιβεβλημμένων τὴν ἀλωπεκῆν, καὶ ὅτι ὁρῶσα τὰ ἐκ τούτου προερχόμενα δεινὰ ἐπεθύμησεν ἀξιεπαίνως νὰ ἐκριζώσῃ καὶ ἐξολοθρεύσῃ τὴν αἰτίαν. Ἐντεῦθεν τὸ ν ο μ ο σ χ έ δ ι ο ν, ὅπερ ἔμεινεν ἄπρακτον, θυσιασθὲν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς συνυποσχέσεως, τῆς δειλίας καὶ τῆς ἀδιαφορίας, τῶν τόσων ὀλεθρίων εἰς πάντα τόπον ἐναντίων καὶ αὐτῶν τῶν εὐεργετικωτέρων μέτρων. Ἐν τούτοις δὲν εἶναι ὑπερβολικὸν νὰ προείπωμεν, ὅτι αἱ ἐπισκέψεις τῆς αὐτοκρατορίσσης εἰς χώραν, οἵα ἡ Ἀγγλία, ὅπου οἱ βαθμοὶ ἔχουσι τοὺς περιορισμοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς συνδέσμους τόσον προφανεῖς, ὥστε σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ματαιόνεται ἡ ἐνέργεια τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀπάτης, δὲν εἶναι λέγομεν ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ ἐπισκέψεις τῆς αὐτοκρατορίσσης θέλουσιν ἐπαγάγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως τῆς Γαλλικῆς κοινωνίας. Ὁ Γιάννης Βοῦλλ (ὁ Ἄγγλος) δὲν εἶναι βεβαίως θεὸς ἀναμάρτητος· ἔχει τὰς κηλῖδας καὶ τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸ παντὸς εἶναι τίμιος καὶ φιλαλήθης. Δὲν γελᾷ παντάπασιν, ἐπιδοκιμάζων τρόπον τινὰ τὰς ἐπιτυχίας τῶν πανούργων καὶ κ α τ ε ρ γ α ρ έ ω ν, οὐδὲ μετ᾽ ἀδιαφορίας προσβλέπει τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην. Ὅταν ἄρα οἱ ἡμέτεροι γείτονες καὶ οἱ διέποντες τὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν γνώσωσι κάλλιον ἢ μέχρι τοῦδε τὰ πράγματα ἴσως τότε λάβωσι φύλλον τι ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Ἀλβιώνος, καὶ τακτοποιήσωσιν ἅπαξ καὶ διὰ παντὸς ἐπὶ ἀκραδάντου βάσεως τὸ ἀνιαρὸν ζήτημα περὶ Γαλλικῶν τίτλων.

(Ἐκ τοῦ Chamber's Journal).

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ὑπὸ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΛΕΒΕΝΤΟΥ.

I.

Πόλις, θέλγητρον Καισάρων, ἐντρυφήσεις ἀγκάλῃ,
Ἄρθονα σκορπίζεις κάλλη
Ἐκ πηγῶν πολυπλόθων,
Ὦ ψυχὴ μου, μίαν τούτων πάσχῃτε νὰ ζωγραίσῃς,
Ἵνα ἴχνος τί ἀφήσῃς
Εἰς τοῦ χρόνου τὸν δυθόν.
Πηγὴ εἶσαι τερπνοτήτων δι᾽ ἁπάσας τὰς αἰσθήσεις,
Εἰς τὴν κοίτην σου ἡ φύσις
Ἔβρεψε τὴν καλλονήν,
Οὐρανὸς καὶ γῆ, καὶ ὕδωρ ἀμιλλόμενα ἐξ ἴσου
Τῶν μονῶν τοῦ παραδείσου
Καταχέουν ἡδονήν.
Πανταχοῦ περιαυγάζεις ἀβροτάτην ἁρμονίαν
Ταραχὴν ἢ καὶ μανίαν
Μὴ τὸ θέλημα σου πτοεῖς.
Ὁ ἀπιθαλὴς σου κόλπος τὴν ψυχὴν γαλκιάζει
Μεγαλῶς πως κατευνάζει
Τὰς πικρὰς τῆς ζωῆς.
Ἂν ψυχὴ ἀπηλπισμένη πρὸς ἀποδημίαν σπεύσῃ
Μὲ σκοπὸν νὰ θεραπεύσῃ
Γέγγραινεν σπαρακτικὴν,
Τοῦ πολυκυμάντου βίου ἴσχατον ἀνεμοζάλην
Καταπαύει εἰς ἀγκάλην
Ἀληθοῦς ποιητικήν.
Ἀῦρα θροερὰ λειμώνων περὶ τὴν αὐχὴν προβαίνει
Ἄρωμα περιχυμένη
Τῶν ποικίλων σου ἀνθῶν
Ἡ ἐρωτικὴ πνοὴ της εἶναι ἀφεῖς ὀλεθρεύνων,
Περιπλέκων τὴν παρθένον
Εἰς σαγήνην τῶν πεθῶν.
Ἡ ξανθὴ ἀποσπωμένη τῆς μορφαίας κραιπάλης,
Ἄνευ ἐλαχίστης πάλης
Παραδίχεται τρυφήν,
Τ᾽ ἀλαβάστρινά της μέλη τείνουν νὰ ἐξαπλωθῶσιν,
Ὅπως ὅλα αἰσθανθῶσι
Τὴν ὀβρὰν τῆς ἠπαρίας.
Ἡ μὲ μαύρους τοὺς πλοκάμους ὡς τοῦ κόρακος τὸ πτίλον,
Μὲ τὸ βλέφαρον ἀργίλλον
Κατατρύχει τὴν ἀτρωμονὴν,
Ἡ πυρώδες αὐτῆς φύσει, τρυφερῶς κυμαινομένη,
Βαρυθύμως ὑπομένει
Θερμαγόνον ἡδονὴν.
Ὁ ὁρίζων ἐν τοσούτῳ τόσῳ μᾶλλον κοκκινίζει
Ὅσῳ τὸν ἐνατενίζει
Ὄμμα κοῖον τοῦ φωτός,
Ἀναφλεγμισμένου κόσμου προγκκνὶν παρουσίαν,
Ἐπουρανὸν θυσίαν
Πρὸς τὰ κάλλη τοῦ πλατοῦς.
Ἰδέ· μᾶλις ἀνεφάνη, πῶς ἀγάλλεται ἡ πλάσις,
Αἱ ῥυτίδες τῆς θαλάσσης
Συνωθοῦσαι ἀργυρᾶ,
Ἀηδὼν καὶ Μουσζύμκες συμπροσεύχονται μὲ τόνον
Ἐκ τοῦ βάθους τῶν ἀνθώνων
Ἐκ τοῦ ὕψους Μιναρέ.
Κυκνικῶς ἐπὶ τοῦ πόντου κυλινδεῖται τὸ ἰστίον,
Μυριάδες ἀκαπίων
Χελιδονικῶς πετοῦν,
Τὰ μὲν φέρονται πρὸς ἄγραν, τὰ δὲ φέρουν διαβάτας
Τινὰ τέρψεις γλυκυτάτας
Εἰς τὰ κύματα ζητοῦν.
Τὸ δὲ δάκρυον τῆς δρόσου διαγωοῦς ἀπαρακμῆλου
Ἀποστέλλει ἐκ τοῦ φύλλου
Τὰς ἀκτῖνες τῆς αὐγῆς.
Οἱ ἀστέρες τοῦ αἰθέρος εἰς τὰ ὑψηλὰ ἀθεστημένοι,
Φαίνονται βλεπόμενοι
Εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς.
Τὸ χρυσόρροον χαρίμι ἡ Σουλτάνα καταλείπει,
Οἱ τῶν ἀνακτόρων κῆποι
Τὴν κυρίαν των αἰτοῦν·
Ἔρχεται! μᾶλις πατήσῃ τὸν ἐλαχιστόν της πόδα,
Κατακλίνουσι τὰ ῥόδα
Καὶ τὴν γλυκοχαιρετοῦν.
Τότε πάλλονται τὰ ἄνθη ὑπὸ μαγικοῦ ζεφύρου,
Τότε ἐξαίρεις τοῦ μύρου
Γύρωθεν ἐπιμακτεῖ,
Τότε καὶ τὸ χορταράκι θέλει πούπουλον νὰ γείνῃ,
Ἵνα κάλλιον ἡδύνῃ
Τὴν σκληρὰν ποὺ τὸ πατεῖ.
Κᾶν ἡ ὄρις τῶν ὑδάτων ἀποδαίνει κρυσταλλίνη,
Τὸ ῥυάκιον καλλύνει
Ῥεῦσιν καὶ μορμυρισμόν,
Ὁ ἀὴρ γλυκοστενάζει καὶ τὸ φιθυρίζον φύλλον
Πετομένων χρυσοπτίλων
Ἐμψυχεῖ τιρτισμόν.
Τὰς τοσούτας προσπαθείας μὲ μειδίαμα πληρόνει,
Ὅ,τι τὴν περικυλόνει
Πρέπει νὰ τὴν προσκυνῇ,
Ἱερωμένος ἡ φύσις τὰ πλαστουργηθέντα τάσσει,
Μεμοτίφαν ὑποτάσσει
Εὐρυτέρα καλλονή.
Μεθενίζονται τὰ ἄνθη μὲ τὸ τρυφερὸν των χρῶμα,
Τὸ ἀγγελικόν της σῶμα
Ἴρις εἶναι ἐμπαθῆς,
Ἐκ πυρήνων πολυτίμων μὲ τὰς ἀστραπὰς τὸ κλέος,
Ἀπαγγέλει θαῤῥαλέως
Ὅ,τι χρῶμα φαντασθῇς.

Ὅταν ζέφυρος πανοῦργος μὲ τὴν κόμην αὐτῆς παίζῃ
Καὶ τοῦ στήθους της πιέζῃ
Κάλυπτρα διαφανῆ,
Καὶ ἀκχωριστὸν σκλάβάρι πρὸς τὸ σῶμα της κυλίει,
Πᾶσα γλῶσσα παρολίει
Πᾶσα χάνεται φωνή.

II.

Εἷς θνητὸς ὁ μόνος μάρτυς ὀπτασίας ἐξαισίου
Εἶναι ὥρας ἀπαισίου
Παίγνιον ὀδυνηρόν,
Εἰς τῆς ὄψεως του τὸ ὄνδος εἰμαρμένη μαιμφόνος
Ὥριστεν ἀνοικτιρμόνως
Νὰ χαθῇ πυρὰ καιρόν.
Τῶν ἀκτῶν τοῦ Βυζαντίου, σπίρμα, γίγκεμα καὶ θρίμμα,
Φίραι ἄδολοι τὸ αἷμα
Προπατόρων ἐυλεῶν,
Ἐκ τῆς ὀφιάς του κρίνεις πῶς τὸν ἔξωσεν ἡ τύχη
Ἀπὸ κρεμνῶνα τείχη
Ἀνακτόρων παλαιῶν.
Εἰς τὰς τίρψεις τῆς πρώτας τὸν ἀχλὺν του περιφέρων,
Τὸν μετέφερε τὸ φίρον
Ἔνθα τώρα φαίνεται.
Ἐκ θυρίδος ἡμελεέστου εἰς αὐλὼνα ἀπηρείδων,
Γοητευτικὼν ἐλπίδων
Τὸν ἐφέλκυσε σαύ.
Μὲ τὴν ἀφανῆ ἁρμάδα μὲ τὴν λάλον ἀηδόνα
Εἰς βαθύσκιον ῥοδῶνα
Εἶχε συνετὼς ταφῆ,
Ὅτε ῥοδοκεκρυμμένον εἰς τῆς κρύπτης του τὸ βάθος
Τὸν προσέβαλε μὲ πάθος
Τῆς Σουλτάνας ἡ μορφή.
Ὁ τρισάθλιος ἐσθίσθη, θυλιᾷ καὶ νὰ στενάξῃ,
Μέπως ἀναχθῇν πιτάξῃ
Τὸ Οὐρί τοῦ οὐρανοῦ,
Τοῦ ἐνδαίματος ἐμνήσθη ἀκοπάστιως ἐμείας
Κατ᾽ ὀνείρων ἐκδαρείας
Τοῦ νεανικοῦ του νοῦ.
Ἐλξις τις ἰσχυροτάτη τὴν καρδίαν του ἀρπάζει,
Εἰς τὰς φλέβας του σταλάζει
Νέκταρ τι μαγνητικόν,
Ἀλλ᾽ ὑπονοεῖ τὸ χάος, πρὸς ὃ μέλλει νὰ τὸν ῥίψῃ,
Ἂν τὸν ἐλκυστῆρα θρύψῃ,
Ἡ ἐλκύουσα αἰών.
Ἐν ἐκ τῶν τῆς κρύπτης ῥόδων εἷς τὴν καλλονὴν τὸ πρῶτον,
Γλυκὺ ἔμβλημα ἐρώτων
Τὴν ἀγάπην προκαλεῖ,
Ἡ Σουλτάνα πόθου θέμμα πρὸς ἐκείνο ἀποτείνει,
Πλεκτάσασα ἐκτείνει
Χεῖρα ἰδιοτελῆ.
Τὸ δὲ ἄνθος τεχνικώτατα τὸν κορμὸν του ἀποσύρει,
Ὥστε τὸν διώκτην σύρει
Πρὸς τὸ μέρος τῆς φυγῆς·
Τότε εἶδεν αἰφνιδίως ἀνθρωπόνα γυνοπιτοῦσα
Καὶ τὸ ἄγριαμα κρατοῦσα
Στιγμιαίας της στοργῆς.
Ὡσὰν Ἄρτεμις ἀγρία κατ᾽ εὐθαίμους Ἀκταίου,
Μετ᾽ ἐπιμονῆς φευκταίου
Τὸν αὐθάδη θιωρεί,
Τὸ ἀνήμερόν της ὄμμα ἐναργίστατα σημαίνει
Πῶς φρικτὴ τὸν περιμένει
Τιμωρία αὐθωρεί
Ἡ ἐξαίσιός της θέσις τὴν πυρὰν ἀναῤῥιπίζει,
Τὴν θαλίαν του σκορπίζει
Καὶ τὴν γλῶσσάν του κινεῖ,
Πλάσμα κράζει παραδείσου, διατί τοσοῦτον μίνος,
Ἂν θνητὸς δυστυχιαμένος
Ὡς θεὰν σὲ προσκυνῇ;
Ἤμαρτον, ἂν ἀκουσίως τὴν εἰκόνα σου κατέιδον,
Ἀλλ᾽ ἀφοῦ ἅπαξ τὴν εἶδον,
Ἡ ζωή μου, κτῆμα σόν,
Πάρε την, πλὴν μὴ θυμόνῃς, ῥίψε τον πρὸς τὰ θερία,
Πρὸς τὰ κύματα τὰ κρύα
Τῶν ἀγρίων θαλασσῶν.
Ο φιλεγέρμενος ὡς φίλεγο δὲν φοβεῖται τιμωρίαν,
Ἀπὸ σὲ ἡ σωτηρίαν
Ἡ τὸν ὄλεθρον ζητῶ·
Ἔκλεξον ἐπωνυμίαν ἢ φόνεως ἢ σωτῆρος
Χείλος φλογερὸν κρατῆρος
Ἐξ οὐσίας σου πατῶ.
Εἰς τὴν θυέλλαν μου ταύτην ὄρμους θῦω ἔχω μόνον,
Τῆς καρδίας σου τὸν πόνον
Ἡ τοῦ ταρσὸν τὴν σιγήν,
Τῆς ὑπάρξεώς μου εἶσαι ἢ χρυσοῦς ἢ μαύρος δείμων,
Ἡ κλεισὸν σουεὶδάμων
Ἢ φυγὰς ἀπὸ τὴν γῆν.
Ἔλεξεν ὀφθῶς ταῦτα, ὡς κατάδικος θανάτου
Εἰς τὰ κρύα βασκνάτου
Τελευτὴν ἐπιθυμῶν·
Θάνατος! ἢ κενὸν χάσμα ἢ ὀβλίσσεται ἡ φύσις
Εἶναι εὐρὺ καὶ ἐπίκης
Εἰς καρδίας σπαρμγῶν.
Ἔπαυσε καὶ πρὶν εἰπῇ τὸ πλῆμμ τοῦ φθόγγου παύσῃ,
Ἡ σιγὴ πρὶν καταυσῇ
Τὰς ἐγέρτις τῆς ἐχοῦς,
Ὡς πειρῆνος μελῳδίαν ἡ Σουλτάνα εἶχε ῥίψει
Φωνὴν, ἔτι θα συντρίψῃ
Τὴν ψυχὴν τοῦ δυστυχοῦς.

«Τί σὲ ὠφελεῖ, Γκιαούρι, τόσα θέλγητρα νὰ ῥαίνῃς,
Γοητεύεις καὶ ψυχραίνεις
Ὡς ὀρκίον ἐρπετόν,
Ἀπεχθῆ χρειὰν τοῦ δούλου ἀπὸ τοῦ μετώπου χύνεις,
Σῆμα συγγερὸν αἰσχύνης
Περιῤῥίνεις θνητῶν.
Σ᾽ ἠκολούθουν, ἐὰν ἦσο ἄτος τῶν Καυκασίων·
Καταλείπω τὸ χρυσίον
Διὰ σίδηρον στιλπνόν,
Τὸ διάδημα ἀλάσσω ἐκ μυρίων ἀδαμάντων,
Μὲ τὸ στίμμα ἀμαράντων
Τοῦ ἠρωϊσμοῦ δαφνῶν.
Πειρατὴν σὲ ἠκολούθουν εἰς τὸ κύμα τὸ ὀργίλον,
Ἐπαραθεχόμην φίλον
Ἔνα πένθερον ἐχθρόν,
Μέγας ὁ ἀνίμων πάλαν καὶ πολεμικοῦς πατάγους
Καὶ τὴν λύσσαν τοῦ πελάγους
Ἀτρομάτως θεωρῶν.
Ἀλλὰ σύ· ποῦ θὰ μὲ σύρῃς, Γραικέ, δοῦλε καὶ τῶν δούλων,
Ὑπὸ τὸν ὑλιτχρώδα τροῦλον
Τῆς ἀθλίας σου φυλῆς,
Μὲ τὸ παριθὸν δὲν κρύπτουν τὸ παρὸν τὸ μαραμένον
Οἱ διαφθορὰς καὶ ξένων
Ἀνασῦροι ὑποτελεῖς.
Φύγε καὶ λησμόνησόν με, τῶν ὀνείρων μου τὰ ὄντα
Ἔχουν ὑψηλὰ τροσόντα
Οὐχὶ μόνον κυλλονὴν·
Τοῦ γραικοῦ τὴν εἰμαρμένην, πᾶς ὁ φίρων ἀταράχως,
Ἂν ψυχρὸς δὲν ἦναι θράχος,
Ψυχὴν ἔχει τυπεινήν.»

III.

Γλυκοφέγγουσα σελὴνε, ὕδατα καὶ γῆν ἐχρύσου,
Τὴν αἰχμὴν τῆς κυπαρίσσου
Ἀῦρα εὐσμὸς κινεῖ,
Κάποτε δονεῖται γλὸς φυλακὴς ἐγρηγορούσης
Καὶ γλαυκὸς νυκτοπορούσης
Ἀποτρόπαιος φωνή.
Τὸ Βυζάντιον κατέχει λίθαργος μεσονυκτίου,
Ὅτε σκόφος ἀκατίου
Τὸν Κεράτιον περᾷ,
Ἔνα ἔχει ὀδηγὸν του κωπηλάτην θαῤῥαλέον,
Ὅστις ῥύμματα πυλαῶν
Τρίχει πρὸς τὸν Μαρμαρᾶ.
Κώπη καὶ κωπηλασία καθεστύχασαν συνάμα,
Ἔνθα πύλλεται τὸ νάμα,
Ἀλλὰ δὲν περιπατεῖ·
Ἥτο, φαίνεται τὸ τίρμα, ἔνθα μόλις εἰσπηδήσας,
Ποντοπόρος ἀπωδήσας,
Ἠσυχίαν ἀπαιτεῖ.
Ἐκεῖ ἄφησε τὸ σκόφος εἰς τὸν σάλον τῶν ὑδάτων,
Καὶ σκλεῤῥὸν ἐνθυμήματον
Ἀνακάλεσαν ὁρῶν,
Συνιστάμενοι τὰς χεῖρας, μένει καταβεβλημένος
Ὁ τοσοῦτον ἐσπευσμένος
Πρὸ ὀλίγου προχωρῶν.
Ἀλλὰ στρέφαντος τοῦ σάλου τὴν τοῦ ἀκατίου πρῴραν
Πρὸς τὴν βασιλίδα χώραν
Ἐντρυφητικῶν παθῶν,
Καὶ ὁ Βόσπορος ἐφάνη ὡς ἀπό τινος ἀδύσσου
Εὐωδίας παραδείσου
Πρὸς τὸ πέλαγος ὠθῶν.
Ἐρυθρολαμπεῖς ἀκτ

Η ΔΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΛΒΙΟΥ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Στελβίου δίοδος, ἡ ἄγουσα ἀπὸ τοῦ Βορμίου τοῦ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας, πρὸς τὴν Τραφόην, τὴν ἐπὶ τῆς Αὐστριακῆς Τυρολίας, εἶναι λίαν ἐπίσημος. Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας πολέμου μεγίστη σημασία ἀπεδίδετο εἰς τὴν δίοδον ταύτην, ὡς τὰ μέγιστα συμβάλλουσαν εἰς τὴν αὐστρίαν ἕνεκα τῆς στρατηγικῆς ἀξίας αὐτῆς. Ἡ κατωτέρω κειμένη εἰκονογραφία παρίστησι μίαν τῶν ἐκπληκτικωτέρων θέσεων τῆς διόδου ταύτης, τῆς ὁποίας ἐπιχειροῦμεν τὴν περιγραφήν. Ἀπὸ τοῦ Βορμίου μέχρι τοῦ Πράδου εἶναι περίπου ὀκτὼ ὡρῶν πεζοπορία. Ὁ δὲ δρόμος ἐντεῦθεν ἀνερχόμενος ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους φέρει δι' ἀλλεπαλλήλων ἑλικοειδῶν ἀτραπῶν, διὰ μιᾶς ἐπί τινος χαράδρας ὑψηλῆς γεφύρας, καὶ διά τινος προσκειμένης ὑπονόμου, διερχομένης ὑπό τινα ἀπότομον βράχον, πρὸς τὰ ζωγραφικώτατα λουτρὰ τοῦ Βορμίου τὰ ἐπὶ τοῦ στομίου ψιλῆς τινος ἀγρίας στενωποῦ μεταξὺ δύο βουνῶν. Τὴν θέσιν ταύτην, ἀποκόψει τῆς γεφύρας, καὶ τῇ βοηθείᾳ τῶν ἀξίων πυροβολιστῶν τοῦ Τυρόλου, κατεχόντων τὰς ὕπερθεν κορυφὰς τῶν βράχων, δύναται εὐκόλως νὰ ὑπερασπίσῃ στρατὸς γενναῖος καθ' οἱασδήποτε στρατιωτικῆς δυνάμεως, βουλομένης νὰ βιάσῃ τὴν δίοδον. Μετὰ δὲ τὴν ὑπόνομον ἀρχομένης τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κολουμβάνου ἀνωφερείας διά τινος στενωτάτου δρόμου ὑπὲρ τὸ χεῖλος τρομεροῦ βαράθρου, ἡ πέριξ θέα παρουσιάζεται εἰς τὸν ὁδοιπόρον ἀγρία μέν, ἀλλὰ λίαν μεγαλοπρεπής. Ὀλίγον παρεμπρὸς μέγας καταρράκτης ἐκρήγνυται ἐκ τοῦ κρημνοῦ, ὅστις εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ Ἄδδα. Ἐνταῦθα πάλιν ὁ δρόμος εἰσδύει ἐντὸς φοβερᾶς στενωποῦ, ἐκ τῶν ἑκατέρωθεν πλευρῶν τῆς ὁποίας μεγάλοι ὄγκοι χιόνος καταπίπτοντες ἑκάστοτε καταστρέφουσι τὴν ὁμαλότητα τῆς ὁδοῦ. Ὅλη δ' ἡ δίοδος αὕτη φαίνεται, ὅτι κατεσκευάσθη πρὸς περιφρόνησιν τῆς φύσεως, σχεδιασθεῖσα καὶ ἐκτελεσθεῖσα μετὰ μεγάλου μόχθου τέχνης καὶ ἀγχινοίας. Ἡ δίοδος πλήθει στοῶν καὶ προτειχισμάτων ἀναγκαιοτάτων δι' ὅλας τὰς ὥρας τοῦ ἔτους. Εἰς τὴν παρακειμένην εἰκονογραφίαν εἰκονίζεται ἡ ἀξιολογωτέρα τούτων τῶν στοῶν, ἤτοι τὸ καλούμενον Μακρὸν Τεῖχος. Πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς στοᾶς ταύτης εἶχεν ἀκολουθήσει ἐπὶ τοῦ πολέμου συμπλοκὴ Ἰταλικῶν μετ' Αὐστριακῶν στρατευμάτων. Ἐντεῦθεν ὁ δρόμος διέρχεται πάλιν διὰ ὑπονόμου, διατρυπηθέντος τοῦ βράχου μετὰ μεγίστου μόχθου, εἰς ἣν ὁ ἀὴρ καὶ τὸ φῶς εἰσέρχονται διὰ χαραγῶν φυσικῶν ἢ τεχνικῶν· διά τινος δὲ πλαγίας χαραγῆς δύναταί τις νὰ ἴδῃ κάλλιστα τὰς διαφόρους ἑλίξεις τῆς ἀνωφεροῦς ὁδοῦ, τὸν οἰκίσκον τῆς καταφυγῆς καὶ τὸ προτείχισμα τοῦ δρόμου μετὰ τῶν ἀνοιγμάτων, φαινόμενον ἐπακριβῶς ὡς γιγαντώδης τις προμαχών. Τὸ ὕψος τῆς διόδου ἀπὸ τῆς θαλάσσης μέχρι τῆς κορυφῆς αὐτῆς εἶναι ποδῶν 9272, ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς ὑπάρχει μοναδικὸς οἰκίσκος καταφυγῆς, τὰ μάλιστα ἀναγκαῖος, ὡς κείμενος εἰς 800 ποδῶν ὕψος ὑπὲρ τὴν γραμμὴν ἀΐδιον χιόνος, ὅπου τὸ ψῦχος εἶναι ὑπερβολικὸν καὶ δυσφόρητον. Ἐκ ταύτης τῆς θέσεως βλέπων τις πρὸς τὰ κάτω τῆς ἐναντίας πλευρᾶς, διακρίνει τὸν δρόμον κατερχόμενον διὰ πλείστων ἑλικοδρομιῶν ἐκ νέου μέχρι τῆς κάτωθι φάραγγος, καὶ καλυπτόμενον ὑπὸ κεκλιμένων ἐπιπέδων, ἅτινα δίδουσι κίνησιν εἰς τὰ συνεχῶς καταπίπτοντα ὀγκώδη χιονοπηλώματα καὶ τοὺς βράχους, ἐπὶ τούτων δὲ ἐπικείμενον τὸ ὄρος Οὔτλερ, ἐκ τῶν πλευρῶν τοῦ ὁποίου φαίνονται ὄγκοι πάγου καθέτως ἐπικρεμάμενοι ὑπὲρ τὴν κάτωθι κώμην Τραφόην. Ἐκ τῆς αὐτῆς δ' ἐπίσης θέσεως φαίνεται καὶ ἓν καλὸν μέρος τοῦ ἤδη διαυσθέντος ὄρους μεθ' ὅλου τοῦ ἀγρίου μεγαλείου αὐτοῦ.

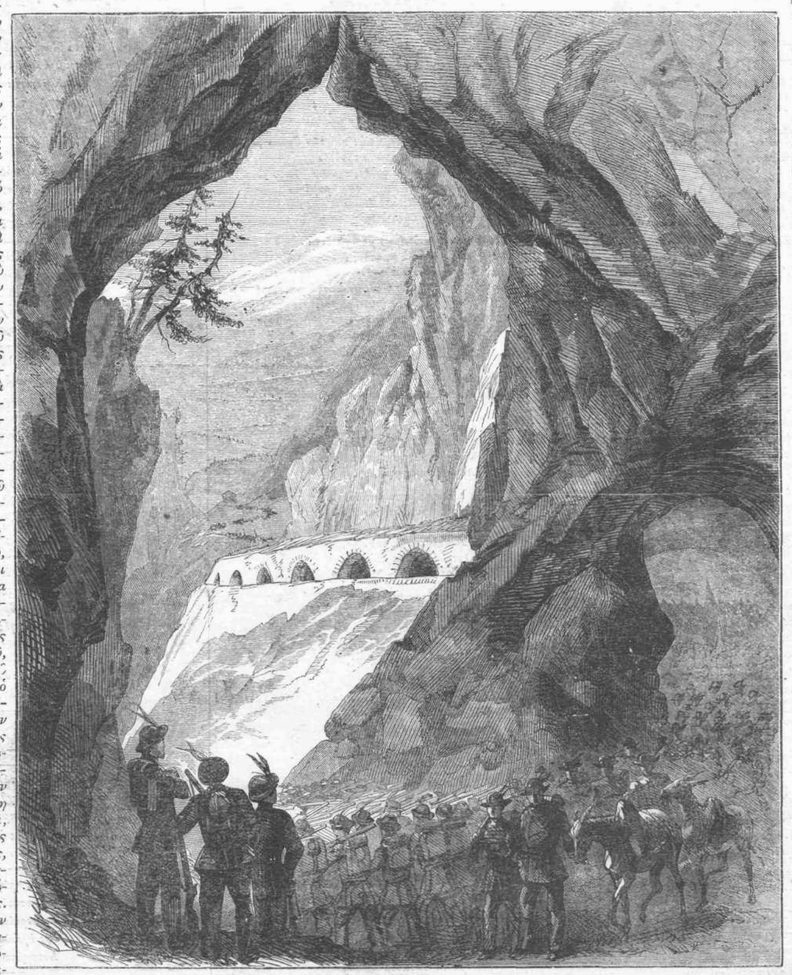

Η ΔΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΣΤΕΛΒΙΟΥ.

Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ΜΙΓΚΙΟΥ. ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σολφερίνου καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῆς ἀνακωχῆς τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα εἶχον διαβῆ τὸν ποταμὸν Μίγκιον, καὶ μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν διετάχθησαν ἐκ νέου νὰ κινησωσιν εἰς πολιόρκησιν τῆς Βερόνης καὶ Πεσχιέρας.

Ἡ εἰκονογραφία μας παρίστησι τὴν διάβασιν τῶν πρώτων διαβάντων Γάλλων κατὰ τὴν θέσιν Βοργέττου τῇ 27ῃ Ἰουνίου τοῦ 1859. Οἱ φαινόμενοι διαβαίνοντες ἱππεῖς εἰσιν οἱ σταλέντες, ἵνα ἀνεύρωσιν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, καὶ δείξωσιν εἰς τοὺς μηχανικοὺς τὰς ἐπιτηδείους θέσεις πρὸς στήριξιν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν διάβασιν τοῦ στρατοῦ γεφυρῶν. Εὐτυχῶς ὅμως, εἰσακουσθείσης ἐνταῦθα τῆς φωνῆς τῆς εἰρήνης, ἀνεστάλησαν αἱ ἐχθροπραξίαι καὶ ὁ πόλεμος, ἐπενεγκὼν, ὡς γνωστὸν, κάλλιστον ἀποτέλεσμα, ἤτοι τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ὡραίας ἐκείνης κλασικῆς χώρας, ἥτις ἐγένησέ ποτε τοὺς γενναίους ἥρωας, καὶ ἥτις διὰ τῆς ἰσχύος αὐτῆς κατεκυρίευσε γῆς τε καὶ θαλάσσης.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΩΡΑΙΩΝ ΤΕΧΝΩΝ.

Ἐκ τοῦ μεγαλοπρεποῦς παλατίου τῆς μεγάλης γενομένης ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1859 ἐκθέσεως τῶν ἔργων τῶν ὡραίων τεχνῶν, τὸ ὁποῖον λαμπρὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἐφαίνετο ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἐν αὐτῷ καλλιτεχνημάτων, παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ ἀπεικόνισμα τοῦ ἐσωτερικοῦ, μόνου τοῦ τμήματος τῆς γλυπτικῆς, καθότι αὐτὸ ἐξέλεξε τῶν ἄλλων τμημάτων διὰ τὴν ζωγραφικὴν διάταξιν τῶν ἐν αὐτῷ ἐκτεθέντων.

Ἡ αὐτὴ δ' εἰκονογραφία παρίστησιν ἔτι πιστότατα καὶ ὅλον τὸ ἔδαφος τῆς οἰκοδομῆς μετὰ τῶν κήπων τῶν δένδρων, τῆς γεφύρας τῆς ἐπὶ τοῦ ὀύακος τοῦ μετὰ τοσούτης χάριτος ἑλικοειδῶς διερχομένου δίην τὴν οἰκοδομὴν, τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν ἄλλων διαφόρων τεχνικῶν κοσμημάτων, τῶν ἐπιτηδείως διὰ τὴν ἔκθεσιν προστεθέντων.

Τὰ εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην παραδεχθέντα κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἔτος καὶ ἐκτεθέντα ἔργα ἦσαν εἰκόνες τρισχίλιαι, γλυφαὶ τριακόσιαι, ἰχνογραφίαι, λιθογραφίαι, ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια καὶ λοιπὰ περὶ τὰ 400. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν ἐλλογὴν καὶ ἔγκρισιν, καίτοι ἐνεργηθείσας, ὡς λέγεται, μετὰ πλείστης ὅσης αὐστηρότητος ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθείσης ἐπιτροπῆς πυρετώδους καὶ πολλὰ μετρίας ἀξίας ἔργα· ἀλλ' αἱ τοιαῦται παραδρομαὶ εἶναι ἀναπόφευκτοι εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἕνεκα τῆς μεγάλης πλήθους τῶν πρὸς ἐξέτασιν προσερχομένων. Ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ ὅλου δύναταί τις ἀληθῶς νὰ εἴπῃ περὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὅτι ὑπερέβη τὰς πρὸ αὐτῆς κατά τε τὸ εἶδος τῶν ἀπεικονισθέντων ἀντικειμένων καὶ τὴν τέχνην περὶ τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτῶν.

ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΗΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΟΥΡΙΚΟΝΙΟΥ.

Ἀνασκαφαί τινες ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ πόλει Οὐρικονίῳ. Ἡ πόλις αὕτη ἦν μία τῶν πρώτων Ῥωμαϊκῶν πόλεων ἐν Βρεττανίᾳ, καθόσον ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου, καὶ κατεῖχε σημαντικὴν θέσιν, καλύπτουσα ἔδαφος, ὅπερ ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως εἶχε δύο μιλίων μῆκος καὶ ἑνὸς μιλίου πλάτος. Ἡ γῆ, ἥτις καλύπτει τὴν πόλιν, εὐτυχῶς ὀλίγον μετεκινήθη, καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων ἀνασκαφῶν παρέχουσι μεγάλας ἐλπίδας, ὅτι τὰ κατώτερα μέρη τῶν οἰκοδομημάτων ὑπάτης τῆς πόλεως θὰ εὑρεθῶσιν ὑπὸ τὴν γῆν, τὴν καλύπτουσαν αὐτήν.

Περὶ τὸ κέντρον τοῦ ἐμβαδοῦ μέγας ὄγκος Ῥωμαϊκοῦ τειχίσματος, ἔχων πλέον τῶν 20 ποδῶν ὕψος, καὶ μεγάλην ἔκτασιν, ἵσταται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, καὶ ἐγνώσθη ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἀρχαῖον τεῖχος». Αἱ ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν καὶ πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ τείχους τούτου, καὶ ἀνεκαλύφθη μέγα οἰκοδόμημα, ὅπερ φαίνεται, ὅτι ἦν δημόσιον. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τούτου ὑπάρχει τετράγωνον περίφραγμα, ἔχον 40 ποδῶν πλάτος καὶ ὑπὲρ τοὺς 200 μῆκος, καὶ ὃν ἐστρωμένον ἐρυθραῖς κεραμίδι. Φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τὴν ὀροφὴν καλυπτουσῶν κεραμίδων, ὅτι ἦν ἐν μέρει ἐστεγασμένον. Ἴσως ἐχρησίμευτε τοῦτο τόπος, ἐν ᾧ ἐγένοντο δημόσιοι συνελεύσεις. Κεῖται δὲ πρὸς τὸ ΔΑ. καὶ ἀποχωρίζεται κατὰ τὸ μῆκος αὐτοῦ ὑπὸ ἰσχυρῶν τείχων ἐκ διόδου, ἐχούσης ἑκατέρωθεν 14 ποδῶν πλάτος. Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς διόδου ταύτης εὑρέθη τὸ ἔδαφος εἰς δύο ἢ τρία μέρη λιθόστρωτον ὑπὸ Μωσαϊκῶν ψηφίδων καὶ φαίνεται, ὅτι ἦν ἄνθρεν εἰς μικρὰ δωμάτια. Τὸ βόρειον τεῖχος τῆς διόδου ταύτης ἀπαντᾶν προφανῶς τὸ ἐξώτερον τοῦ οἰκοδομήματος. Πρὸς Ἀν. δ' αὐτῆς εὑρέθη τετράγωνον περίφραγμα ἄνευ λιθοστρώτου, ὅπερ ἐκ τῆς ὄψεως τῶν τειχῶν φαίνεται, ὅτι ἦν ἀνοικτὴ αὐλή. Ἔτι δὲ περαιτέρω πρὸς Ἀν. ἀνευρέθησαν ἄλλα τείχη, ἅτινα ἐν μέρει ἐξητάσθησαν. Ἡ ὁδὸς πρὸς Μ. τοῦ μεγάλου θαλάμου παραρίζεται κατὰ τὸ μῆκος αὐτῆς ὑπὸ τοῦ «ἀρχαίου τείχους», καὶ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τείχους, ὅπερ εὑρέθη ὑπὸ τὸ ἔδαφος. Ἡ ὁδὸς δ' αὕτη ἀποπερατοῦται ἑκατέρωθεν εἰς θύρας, ἀγούσας εἰς νέας σειρὰς δωματίων καὶ αὐλῶν, καὶ εἰς τὰ ἐραπια πλουσίων οἰκιῶν. Τὸ πρῶτον τῶν δωματίων ἔχει 35 ποδῶν μῆκος καὶ 25 πλάτος, καὶ τὸ ὑπόκαυστον αὐτοῦ σώζεται ἔτι ἐν καλῇ καταστάσει, ἀλλὰ τὸ δάπεδόν ἐστι κατακερματισμένον. Ἕτερον δὲ ὑπόκαυστον ἀνευρέθη πλησίον αὐτοῦ πρὸς Ἀν., καὶ νέα δωμάτια μέχρονος ἢ ἐλάσσονος σημασίας ἀνεπάρησαν πρὸς Μ. τοῦ «ἀρχαίου τείχους». Ἐπεὶ δὲ ἀνεκαλύφθη μεγάλη κλίμαξ, ἧς οἱ λίθινοι κλιμακτῆρες ἄγουσιν εἰς ὡραῖαν καμαρωτὴν εἴσοδον εἰς τὰ ὑπόκαυστα. Ἐπὶ τῆς βάσεως δὲ τῆς κλίμακος ἀνευρέθησαν Ῥωμαϊκὰ νομίσματα, καὶ διάφορα ἄλλα χαλκᾶ, σιδηρᾶ ἀντικείμενα. Τὸ βάθος τῆς κλίμακος ταύτης ἦν 10—12 πόδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους.

Πολυάριθμα τμήματα, ἀποπασθέντα ἐκ τῶν τοίχων τῶν δωματίων, διευκόλυνσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γραφικῆς τέχνης κατὰ τὴν ἐποχήν, καθ' ἣν οἰκοδομήθησαν τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα. Ἐν τῶν τμημάτων τούτων φέρει ἐπιγραφὴν κεφαλαίοις γράμμασι. Πολυάριθμοι δὲ ὗαλοι ἐκπριονισμέναι ἐπὶ τῶν δαπέδων, ἅπασαι πυκναί, κατοδεικνύουσι, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι μετεχειρίζοντο ὑάλους εἰς τὰ παράθυρα αὐτῶν. Αἱ οἰκίαι φαίνονται ἐστεγασμένοι ὑπὸ λίθων σχιστῶν, ὥστε μακρόθεν ἡ Ῥωμαϊκὴ αὕτη πόλις ἐκ τῆς ἀντικαλλάστου τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου θὰ ἐφαίνετο ὡς πόλις ἀδαμαντίνη, ὅπως αἱ Ῥωμαϊκαὶ πόλεις περιγράφονται ἐν τοῖς Ἀνατολικοῖς μυθιστορήμασι. Ποσότης σίτου εὑρέθη ἐν τινι τῶν δωματίων, καὶ ἀνθρώπινα ὀστᾶ ἐσκορπισμένα ἐν αὐτῷ, ἀνήκοντα εἰς 4 ἢ 5 ἄτομα, πλὴν τοῦ κρανίου μικροῦ παιδίου. Ἅπαντα δὲ ταῦτα φαίνονται, οὕτως εἰπεῖν, διηγούμενα τραγῴδίαν τινα, γενομένην καθ' ὃν χρόνον τὸ Οὐρικόνιον ἐνυρεύθη καὶ κατεστράφη ὑπὸ τῶν εἰσβαλόντων ἐχθρῶν.

Ἐκ τῶν λειψάνων τῆς Ῥωμαϊκῆς ταύτης πόλεως δυνάμεθα νὰ κρίνωμεν περὶ τῆς κατεστάσεως τῶν ἐν Βρεττανίᾳ Ῥωμαϊκῶν πόλεων, καὶ ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆς ἐστιν ὁμοίως οὐσιώδης τῇ ἱστορίᾳ, ὡς ἡ τῆς Πομπηΐας διὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἰταλίαν.

Ἡ θέα, ἡ παριστάμενη ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν, ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἄκρου τοῦ μεγάλου ὑποκαύστου, καὶ δεικνύει τὰ κυριώτερα ἐκ τῶν ἀνασκαφέντων ἀντικειμένων μετὰ τοῦ «ἀρχαίου τείχους».

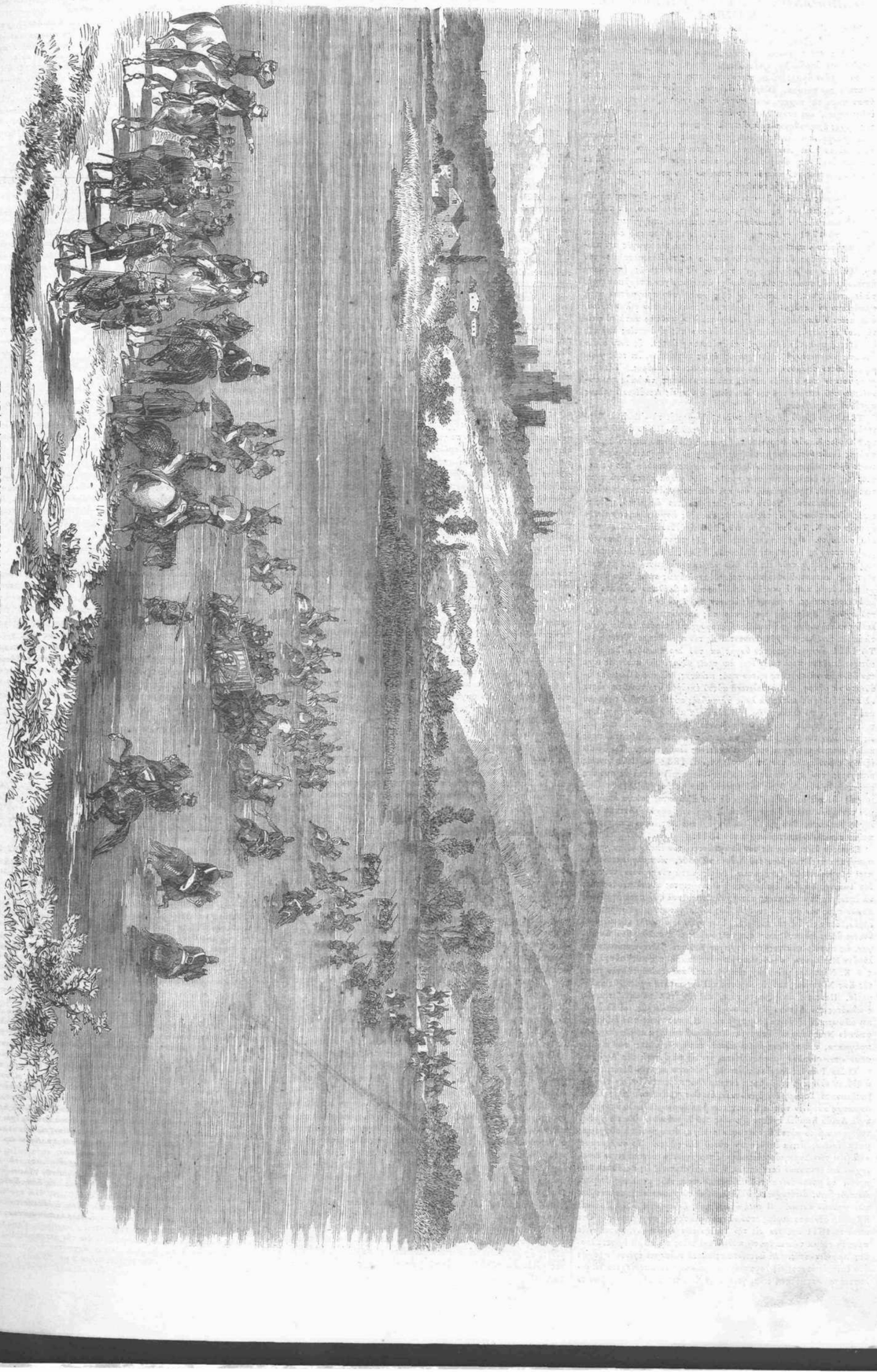

Η ΑΔΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΓΚΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ. (Τὸ ἔφιππον τάγμα.)

Ο ΑΠΟΘΑΝΩΝ ΛΟΡΔΟΣ ΣΦΡΑΓΙΔΟΦΤΛΑΞ ΚΑΜΒΕΛ.

Ἡ τῆς φιλοπονίας καὶ ἐπιμονῆς δύναμις, μετὰ μετρίας φυσικῆς εὐφυΐας συνδυαζομένη, ὅπως ἀνυψώσῃ τινὰ ὑπεράνω τῆς σφαίρας τῆς γεννήσεως καὶ περιουσίας αὐτοῦ, ζωηρότατα ἐξακνιζεται ἐν τῷ ἀποβλνόντι λόρδῳ Ξρραγιδοῦλλαι, οὗτινος ἡ ἐν τῷ βίῳ πρόοδος μόνον σχεδὸν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀδιάσειστον αὐτοῦ ἀπόφασιν καὶ τὸ ἀκατάλληλον πνεῦμα. Ὀλίγοι δ' ἄνθρωποι ἔλαβον ἥττονα αὐτοῦ βοήθειαν παρὰ τῆς τύχης· διότι αὐτὸς οὗτος ἐγένετο ὁ ἀρχιτέκτων τῆς ἰδίας φύσεως, καὶ ἐσκὰ θέλει πρόσταγαθαι πάντων ἐκείνων, ὅσοι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἠγωνίσθησαν πρὸς δυσκολίας, πόνους καὶ ἀποτυχίας. Καὶ ὁ μὲν μακρὸς καὶ πλήρης πόνων βίος ἐντίμως ἔλεξεν, τὸ δὲ μάθημα τὸ ἐξ αὐτοῦ θέλει εἶναι ἀφίτιον. Πλείστοι εἰς ἀθυμίαν ἐμπεσόντες καὶ καταλληθέντες ὅλως τὸν νοῦν, νέαν ἰσχὺν θέλουσιν ἀρυσθῆ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ μακροῦ καὶ ποικίλου βίου τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς, οὗ ἀξῆνης ἡ μόρφα ἔκοψε τὸ νῆμα.

Ὁ Ἰωαννης Καμβέλ, Σκώτου ἱερέως υἱός, γλίσχρα ἔχοντος τὰ μέσα, ἀλλ' εἰς μακρὰν σειρὰν προγόνων ἐγκαυχωμένου, ἐκ παίδων ἦτο προωρισμένος ν' ἀκολουθῆσῃ τὸ τοῦ πατρὸς ἐπάγγελμα. Ἐγεννήθη δὲ τῷ **1781** ἐν Κουπάρῳ καὶ ἐνῷ ἐν τῇ μειρακιακῇ ἡλικίᾳ ἔτι ἦτο, μεγίστην ὁ πατὴρ ἐλάμβανε φροντίδα περὶ τῆς ἀγωγῆς τοῦ παιδὸς. Περατώσας δὲ τὸ σχολεῖον μετέβη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ ἁγ. Ἀνδρέου ἐν Ἐδιμβούργῳ· καὶ τοι δὲ μεθ' ἱκανὴς ἐπιμελείας ἠκολούθει τὰς σπουδὰς αὐτοῦ, ἔλαβον ὅμως μεγίστην ἀπέχθειαν πρὸς τὰ ἱερατικὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ τοῦ κτιεῖ τῶν πραγμάτων φορᾷ προῴριστο νὰ ἐκπλρώσῃ. Παρὰ προσδοκίαν δὲ τῶν φίλων αὐτοῦ, ἀπεφάσισε ν' ἀκολουθῆσῃ τὸ νομικὸν στάδιον, καὶ περ κατὰ τὸ φαινόμενον ἐκ φύσεως στερούμενος τῶν δώρων τῆς εὐγλωττίας καὶ τῆς ἱκανότητος πρὸς τὴν ἐνδιέλεχῆ καὶ ἐπίπονον μελέτην, ἧς ἄνευ οὐδὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ. Ὁ χρόνος ὅμως κατέδειξεν, ὅτι τοῦς γνωρίμους αὐτοῦ θειλαθον αἱ τοῦ νοὸς δυνάμεις τοῦ ἀνδρός. Ἐξεπλήρωσε λοιπὸν τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, καὶ κατωρθώσας νὰ λάβῃ τὴν συνάνεισιν τοῦ πατρὸς καὶ τοι ἀκουσίαν, ἦλθεν εἰς Λονδῖνον ἔμπλεως σχεδίων τοῦ μέλλοντος.

Τὸ πρῶτον αὐτοῦ βῆμα ἐγένετο ἐν τῇ ἐφημερίδι τὰ «Ἑωθινὰ Χρονικά,» ὑπὸ τοῦ διασήμου ἐκδότου αὐτοῦ τοῦ Κ. Πέρου διευθυνομένῳ. Ὁ νέος Κάμβελ ἐνεφκνίσε τὴν συστατικὴν αὐτοῦ ἐπιστολὴν, καὶ ἀμέσως ἔλαβε θέσιν ἀφιγητοῦ (reporter) ἐν τῇ ἐφημερίδι, μετὰ δὲ τοῦτο ἐγένετο ἀφιγητὴς τῶν θεατρικῶν παραστάσεων. Ἠτο δὲ πιστὸς εἰς τὴν ἐκπλρωσιν τῶν χρεῶν, οὐχὶ μικρὰ ἀρετὴ τοῦ παρὰ τινι ἐφημερίδι ἐργαζομένου, διὸ καὶ πλείστοι οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ ἔχοντες ἐρέσκοντο. Τοῦτο ὅμως μετεμορφώθη ὡς μέσον, πρὸς τὸ τέλος. Ἐπιπόνως δ' εἰς τὰς νομικὰς σπουδὰς ἀσχολούμενος καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ Κ. Τίδδου ἔχων, τῷ **1806** εἰσῆλθεν εἰς τὸν δικηγορικὸν σύλλογον. Πρὸς ἀνακούφισιν δὲ τῆς μονοτονίας τοῦ βίου αὐτοῦ κατεστάχθη εἰς σῶμα ἐθελοντῶν, Devil's Own καλούμενον, οὐχ ἧττον ἐνεργητικὸν εἰς τὴν τῶν χρεῶν ἐκπλήρωσιν τοῦ μεταγενεστέρως κατασταλέντος σώματος. Μακρὰ ὅμως σειρὰ ἐτῶν ὑπῆρχε πρὸ αὐτοῦ, καθ' ἃ μικρὰν ἐνδιάφρυσιν ἠ βοήθειαν ἐδίνετο. νὰ λάβῃ ἐκτοξέκινας, ἐν αὐτοῖς εἰς ἑαυτὸν παρεῖχεν ἐν τῷ ἐπιπόνῳ αὐτοῦ ἀγῶνι. Ἀμέμπτως ἀφιγήσατο τὰς ἀπορίας τοῦ λόρδου Ἐλλεμβόρου καὶ ὀυδαμῶς ἐπειράθη ν' ἀποφυγῇ τὰ ἐπίπονα ἐκεῖνα χρέη, τὰ ὁποῖα συνέβκς ἀπεχθῆ φαίνονται εἰς τὸν πρωτόπαιρον δικηγόρον. Τῷ **1821** ἐνωμφύσατο τὴν θυγατέρα τοῦ Σὶρ Ἰακώβου Σκαρλετ, οὗτινος ἐπέζησε περὶ τὸ ἔτος καὶ τρεῖς μῆνας. Ὁ πενθερὸς εἶχε τὴν δύναμιν νὰ συστήσῃ αὐτὸν πρὸς πελάτας, εἰς οὓς ἄλλως δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ, καὶ ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἐπιρροὴ ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ κατορθώσῃ δι' αὐτὸς νὰ λάβῃ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Κάμβελ τιθένων καὶ ἴσβαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Ἡ εὐκαιρία αὐτοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔτο μεγάλη καὶ ταχίμας κὀβέκετο. Συνετὸς δὲ καὶ λιτὸς ὢν, ὡς καθ' ὅλον τὸν βίον ὑπῆρξε, τὰ μεγάλα αὐτοῦ ὠφελήματα πρὸς καλὸν σκοπὸν μετεχρήσατο, καὶ ἀνωτέρας ἔλαβε τιμάς. Τῷ **1830** ἐξελέχθη βουλευτὴς τοῦ Στάφφορδ· τῷ δὲ **1832** διωρίσθη γενικὸς δικηγόρος τοῦ στέμματος (Solicitor-General) μετὰ δὲ δύο ἔτη προτιμήχθη αὐτῷ ἡ θέσις τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως (Attorney-General) ἣν καὶ ἐδέξατο. Ἔνεκα δὲ τοῦ ἀξιώματος τούτου ἀπώλεσε μὲν τὴν βουλευτικὴν θέσιν· μετὰ δὲ χρόνον ὅμως ἀνέστησε ἐξελέχθη βουλευτὴς ὑπὸ τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ διετέλεσεν ἀντιπροσωπεύων τὴν πόλιν ταύτην μέχρι τοῦ **1841**.

Περιττὸν θέλει εἶναι νὰ ἐπιμνησθῆ τὸν ἀνωγκοῦσαν, τὸν ἐπιθυμοῦντα γενικὰ πράγματα περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρὸς νὰ μάθῃ, νὰ πραγματευθῆμεν περὶ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων, ἐν οἷς κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ὁ Σὶρ Ἰωκννης Καμβέλ ἐνεπλέχθη. Ὁ πρώτιστος αὐτοῦ σκοπὸς ἦτο νὰ ἐπενέγκῃ νομικὰς τινας μεταβρυθμίσεις, καὶ οὐδέποτε ἐπαύσατο πονῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἕως οὗ ἐπράτωσε μέγα μέρος τοῦ ἔργου, ὅπερ εἰς ἑαυτὸν ἀνέθετο. Εἰσαγγελεὺς δ' ὄντος αὐτοῦ, διαδόχοι δίκαι ἐθικαιθήσαν· σὺν τοῖς ἄλλοις δ' ἡ τοῦ λόρδου Κάρδιγκν, ὡς πυροβλήκνατος τὸν λοχαγὸν Τοῦϊστ. Ὑπερασπίσατο τὸν λόρδον Μελβόρνον, πρωθυπουργὸν τότε, κατὰ τῆς κατ' αὐτοῦ ὀυδὸ τοῦ Κ. Νόρτωνος γενομένης εἰσαγγελίας, καὶ ἐξεδίκασε τὴν τιμὴν τῆς Κας Νόρτωνος, καθ' ἣς μεγίστη καὶ ἀτιμωτάτη προσέχθη κατηγορία. Πάντες δ' ἀπεφήνασν τότε, καὶ νῦν ἔτι οὕτω νομίζεται, ὅτι ἡ ἀθώότς τοῦ Λόρδου Μελβόρνου ἐλαμπὸς ἀπεδείχθη, οἱ δὲ ἔνοκοι ἀθωωτικὴν ἐξέδοσαν ἐτυμηγορίαν. Ἡ ἀποστασία τῶν ῥιζοσπαστῶν ἐν Νεοπόλεῃ τῆς ἐπαρχίας Μουμαουθ πλεῖστα παράσχεν αὐτῷ πράγματα, καὶ αἱ ὀμηρηρίαι αὐτοῦ κατὰ τὰς δίκας τῶν πρωτεστῶν «συνωμοτῶν» μνημονεύονται ἔτι εἰς τὴν δυτικὴν τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Σὶρ Ἰωκννης Καμβέλ οὐδαμῶς ἀρίσκετο εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν ἀνέβλεν· ἀλλ' εἶχε τὴ ὁμματα ἐστραμμένα πρὸς τὴν βουλὴν τῶν Ὁμοτίμων· τὸ Ὑπουργεῖον ἐγένωσεν, ὅτι συσχεχείας πολλὰς ἔμελλε νὰ παρασχῇ αὐτῷ ἐν τῇ τῶν Κοινοτήτων βουλῇ, διωρίσθη δὲ ὑπουργὸς ἡ ὰ Λαΐδν Κομβὲλ ἐγένετο βαρονὶς τοῦ Στράθθειν. Ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ τοῦ βίου αὐτοῦ ἐπιρατνσιν ὁ μέγας δικηγόρος τὰ συγγράμματα ἐκείνα, ἅτινα ἐπηυξήσαν αὐτοῦ τὴν φήμην. Τὸ σύγγραμμα «Οἱ βίοι τῶν Ξρραγιδοφλάκων,» ὅπερ ἐγένετο ἀντικείμενον ἐνδελεχῶν καὶ ἐπιπόνων ἐπικρίσεων, θέλει ἀεὶ διατελεῖ ὡς πρότυπον κείμενον, οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ σθεσμοῦ πρὸς τοὺς μεγάλους ἄνδρας, ὧν τοὺς βίους διεξέρχεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ χρονικὰ τῆς νομολογίας τῶν χρόνων αὐτῶν. Ἡ τιμὴ ὅμως, ἥτις ἦν ἀφιωμα ὁ Σὶρ Ἰωκννης Καμβέλ, δὲν ἦτο κυρίως τοῦ νὰ γίνῃ διάσημος συγγραφεύς. Ὅτε κατὰ τὸ **1841** ἀνέβλεν εἰς τὴν βουλὴν τῶν Ὁμοτίμων, προσήγγιζε πρὸς τὸ τέρμα τῶν ἐν ἀκμῇ πόθων καὶ τέλος τῷ **1850** ἐγένετο λόρδος Ἀρχιδικαστής. Αἱ ἀστειότητες αὐτοῦ διάσημοι ἐγένοντο· διότι ἦτο ἐπιτηδειότατος εἰς λογοπαίγνια· μάλιστα δὲ κατοθέχετο νὰ φιλοπονῇ ἀστειότητά τινα, γενομένην ὑπό τινος τῶν διικηγόρων ἐν καιρῷ τινος δίκης. Προκειμένου δὲ περὶ δίκης ἕνεκα παραδόσεως ὑποσχέσεως πρὸς γάμον, ἀστειοτάτους μετεχειρίζετο χαριεντισμοὺς, ὡς τὸ ἀκροατήριον μετὰ προσκυνήσεως εὐθυμίας πάντοτε ὑπεδέχετο.

Ἐν ἔτει **1859** ὁ λόρδος Κάμβελ ἀνέβλεν εἰς τὸ ἀξίωμα, οὗ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐφίετο, γενόμενος λόρδος Ξρραγιδοῦλλαι, ἣν θέσιν διεγράξε μέχρι τῆς τελευτῆς. Ἐνωμφύσατο τὴν **8ην** σεπτεμβρίου τοῦ **1821** τὴν Μὶς Μαρίαν Ἐλισάβετ, θυγατέρα τοῦ Σὶρ Ἰακώβου Σκάρλετ (μετὰ ταῦτα λόρδου Ἀθίγερ) ἐξ ἧς, γενομένης βαρονίδος Στραθεῖσαν καὶ ἀποθανούσης μετὰ δεκαπέντε μῆνας, ἐγέννησε τρεῖς υἱοὺς καὶ τέσσαρας θυγατέρας.

(Ἐκ τῶν Ἐωθινῶν Χρονικῶν).

ΣΗΜ. Ὁ Lord Chancellor λόρδος ὀρρκηιδοῦλλ ἦ ἀρχικαγκελάριος κατέχει τὴν τρίτην θέσιν μετὰ τὴν βασίλισσαν καὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Καντερβουρίας ἐν τῷ βασιλείῳ· εἶναι δὲ φύλαξ τῆς μεγάλης τοῦ Κράτους ὀρρκηιδοῦ, πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν λόρδων, καὶ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.

Reporter. Ἐν ἑκάστῃ τῶν πρωτίστων ἐφημερίδων εἶσί προσκεκολλημένοι ὑπάλληλοι, οἵτινες ἔργον ἔχουσι νὰ παρευρίσκωσι εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν βουλῶν, τῶν δικαστηρίων, ἢ συναλλύσεων, καὶ νὰ στενογραφῶσι τὰς συζητήσεις πρὸς κατακχώρισιν ἐν τῇ ἐφημερίδι· ἔτι δ' ἀποστέλλονται εἰ. τὰ θέατρα καὶ ἐν γένει εἰς ὅ,τι ἀ'ηοτε περίεργον, ὅπως ἐνθέσωσι τοῦτο ἐν τῇ ἐφημερίδι.

Devil's Own. Τὸ σῶμα τοῦτο τῶν ἐθελοντῶν ἀπετελέτο ἐξ ὅλων τῶν δικηγόρων καὶ φαίνεται, ὅτι ἔλαβε τοῦτο τὸ ὄνομα διὰ τὸ πτρεβάδιον τῶν ἀποτελούντων αὐτό.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑ ΕΝ ΠΡΑΑΝΔΙΑ. — Πρὸ τινων ἡμερῶν ἄνθρωπός τις, ὀνομαζόμενος Βοσχέλλης, εἶδεν ἐν Βλακκμρδστῶνῳ γυναῖκα μετὰ δύο τέκνων, ἐρχομένην ἐκ τοῦ ποτομοῦ Τόλκν· τὸ ἐν τῶν τέκνων ἦν τριετὲς ἐν κλικίᾳ, τὸ δὲ ἕτερον θειτίς. Ἡ γυνὴ αὕτη ἐμαλέτα αὐτοχειρίαν καὶ τὸ μεγαλίτερον τῶν τέκνων τῆς ἀφήσασα εἰς τὴν ὁδὸν μετὰ τοῦ ἑτέρου ἐπέστρεψεν εἰς τὸν ποτομὸν, ὡς ὁ εἰρημένος κύριος εἶπε, καὶ παρετήρει ἐκ τῶν ὀχθῶν, ποῦ εἶναι τὸ βαθύτερον μέρος νὰ ῥιφθῇ. Ἐπὶ τέλους εἰσπηδήσεν εἰς τὸν ποτομὸν μετὰ τοῦ μικροῦ παιδίου, ἀλλ' ὁ Βοσχέλλης ἀμέσως μετὰ τινος ἄλλου ἀνθρώπου τρέξας ἀείσφρ τὴν τε γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον καὶ προσεκαλεσε τὴν ἐπιτοπίον ἀστυνομίαν, ἥτις ἔφερε τὸ θεῖξεαν ν' αὐτοχειριασθῇ θέλω ἐνώπιον τοῦ διικστηρίου. Ὁ θικαστὴς ἐπανειλημμένως ἠρώτησε τὴ ᾶ εἰ.α, ἡ ἀναμάσασα αὐτὴν νὰ προβῇ εἰς αὐτοκτονίαν, ἀλλ' οὐδεμία εὐλογης ἀπάντησις ἐδόθη· διὸ ὁ θικαστὴς θείτεξεν, ἵνα κρατηθῇ εἰς τὴν φυλακὴν μεχρισοῦ θικασθῇ.

ΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΟΥ ΣΙΑΜ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ. — Περὶ τῶν πρέσβεων τούτων, ὧν τὴν ἄφιξιν προλαβόντως ἀνεγγείλαμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ἰδοὺ τί λέγει μία ἐπιστολὴ ἐκ Παρισίων. «Οἱ Σιαμιοι πρέσβεις, οἱ παρκαλοῦσθαι αὐτοὺς; ὅτω πρίγματι; καὶ ἡ συνοδία αὐτῶν, κατέλυσαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῷ κατὰ τὸν ὁδὸν Βὸρωνος κειμένῳ, οὗτινος οἱ κθποι ἐκτείνονται μέχρι τῶν Ἠλυσίων Πεδίων. Οἱ Σιάμιοι ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν πολλοὺς τσφατσε, ἥαβοος, καὶ ἄλλα τοιοῦτου εἴδους πρεγματα. Αἱ κλίναι εἰσὶν ἐντελῶς ἀχρηστοι εἰς αὐτοὺς· ἐπειδὴ τινες κειμῶνται ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ἐπὶ ῥιθῶν. Οἱ κατὰ βαθμὸν ἀνώτεροι ἐξ αὐτῶν φοροῦσι χιτωνίσκον ὡς στολὴν τῆς νυκτὸς, οἱ δὲ κατώτεροι εἰσὶν ἠλαρρότεροι ἐνδεδυμένοι καὶ ἐκ τῆς διφορᾶς ταύτης τῆς ἐνδυμασίας διακρίνεται ἡ τάξις των. Τρώγουσι καθ' ὃν τρόπον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τον· διότ ἔφερον ἐκεῖθεν μαχαίρους καὶ μαχαιρακὰ σκεύη ἐκ πορσελάνης· οἱ δὲ γαῖλαι μαχιροι ἀπῆς βαρβόσιοι καὶ ἀκατανεψὴν τῶν τῆς πατρίδος ἐκείνων φαγητῶν. Ἐκάστων πρωΐαν πολλὰ χόρτα, ἰχθεῖς καὶ ὀπῶραι ἀγοράζονται δι' αὐτοὺς, κρέας δὲ καὶ ἄρτος πολὺ ὀλίγον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἄρτον, οἱ Σιάμιοι, ὡς οἱ Σίνοι, ἀντικαθιστῶσιν αὐτὸν διὰ τῆς ὀρύζης εἰς τὰ γεύματα τον. Προτιμῶσι τῶν γαλλικῶν οἴνων τὰ ἐκ τῆς ὀρύζης κατασκευαζόμενα δυνατὰ ποτὰ τῆς πατρίδος τον. Πίνουσι δὲ μεγάλην ποσότητα τείου καὶ γεγρεβίρεως, πρὸ πάντων ὅτι ὁ καιρὸς ἦναι θερμός. Γελῶσι, βλέποντες τοὺς Γαλλοὺς τρώγοντας κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν παγωτὰ καὶ θεωροῦσιν αὐτοὺς ὡς μὴ εἰδότας τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς. Τρεῖς ἀμάξας ἔχουν εἰς τὴν διαθεσίν των οἱ πρίγκηπες καὶ πρίγκηπισσ, καὶ ὅταν ἔξερχνται ἕκαστος ἔχει ἱππέρμονα. Κατ' αὐτοὺς οἱ κθποι καὶ οἱ δπὰ πείρπατον χρησιμεύοντες τόποι πρίπει νὰ πλερῶνται ἀπὸ κόσκια, σταχῦς, σπέλκια καὶ ἐκ λίθων ἢ ξύλων ἀγάλματα παντὸς εἴδους. Τὴν ἐσπέραν οἱ μὲν μικροὶ πρίγκηπες καὶ οἱ νεότεροι τῶν ἀκολούθων παίζουσιν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ξενοδοχείου· οἱ δὲ πρίσβεις καταγίνονται νὰ γράφωσιν ἀκριβῶς ὅ,τι ὠμίλεσαν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ καὶ τὰ τοῦ ταξιδίου τον. Μεγάλην καταβάλλουσι προσοχὴν καὶ ἐπιμέλειν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ἐκθέσεων τον· διότ οἱ βασιλεῖς τοῦ Σιὰμ τιμωροῦσιν αὐστηρῶς πᾶν λάθος ἢ παρισόρριψν ἐν τοιαύταις ἐκθέσεσι. Κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας δύο τριῶν ἐκ τῶν Σιαμίων ἐφρέσαν εὐρωπαϊκὰ ἐνδύματα τοῦ τεμλυαίου σουμοῦ καὶ μέλανας χρώματος· διότ τοῖς εἶπον, ὅτι τὸ μέλαν χρῶμα εἶναι τῶν μεγάλων καὶ ἐπιτήδμων ἀνδρῶν. Διαρκῶς ἔστναι ἐνώπιον τῶν κατοπτρῶν κατοπτριζόμενοι, καὶ φαίνονται εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς Παρισινῆς ἐνδυμασίας.»

Ο ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ ΤΙ ΚΑΜΝΕΙ ΕΝ ΤΗ ΝΗΣΩ ΤΟΥ.—Ὁ κόμος Καβοῦρ ἀπίθκε καὶ πάντες οἱ Ἰταλοὶ καὶ φίλοι τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας πικρὸς ἠθράνησαν αὐτὸν· ὁ δὲ στρατηγὸς Γαριβόλδης, ὁ ἕτερος ἥρως τῆς ἰταλικῆς ἐλευθερίας, τί κάμνει ἐν τῇ φιλτάτῳ αὐτοῦ νήσῳ Καπρίρᾳ; Ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ ἐκ τῆς νήσου ταύτης ἰδοὺ τί λέγει περὶ αὐτοῦ. «Ὁ στρατηγὸς εὑρίσκεται ἐπὶτέ ἐκτὸς καὶ χαίρει ἄριστα ὑγείας. Δὲν ἔχει ἄλλον μεθ' ἑαυτοῦ σύντροφον εἰς τὸ καταφύγιον τοῦτο ἢ τοὺς υἱοὺς τον Μενόττον, Βάσσον καὶ Σταγνίττον. Συνεχῶς βυθίζεται εἰς μελαγχολίας, ἰδίως ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Τερεσίτας, ἥτις διὰ τῶν ὠφῶν καὶ τῆς μουσικῆς αὐτῆς διασκίδαζεν αὐτὸν καὶ τὸν ἐξάγαγεν ἐκ τῶν παρὰ τοῦ μέλλοντος σκέψων αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὁ στρατηγὸς κατακγνέται μετὰ μεγαλιτέρου ζήλου παρὰ ποτὲ εἰς τὰ κπουρικὰ αὐτοῦ ἔργα, φυτεύων θιαχρᾶντων διαβρόμους ἐπὶ τῶν κτημάτων του καὶ ἀλεύων. Πρὸ μικροῦ ἠγόρασεν ὀρνιθῶνα. Ἀπασχολεῖται πολὺ τῶν γεωπονικῶν αὐτοῦ ἐργασιῶν παρὰ πολλῶν ἀνθρώπων, οἵτινες τὸν ἐπισκέπτονται καὶ σπανίως παρίρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ πηγαίνωσιν ἄνθρωποι εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν ἐπισκεπτόντων αὐτὸν εἶναι καὶ πολλαὶ γυναῖκες, ἐξ ὧν τινὲς εἰσι γνωστότατοι εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς ωραίας τέχνας. Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἐφημερίδες, ἃς λαμβάνει, εἶναι πολυαριθμότερα παρὰ τοῦς ἐπισκέπτοντας αὐτὸν καὶ τὴν νύκτα δαπανᾷ ἀρκετὰς ὡρας εἰς ἀνάγνωσιν αὐτῶν. Πανταχόθεν ἔργα ἀφιερούμενα εἰς αὐτὸν καὶ παρακλήσεις, ἵνα προστρέψῃ ἀγαθοεργῶν ἑταιριῶν ὀφικνοῦνται. Πάν ὅ,τι τῷ λέγουσιν οἱ ἐρχατικοὶ ἄνδρωποι καὶ γυναῖκες μεγάλου τὸν εὐχριστεῖ· διότ λέγει, ὅτι αἱ δύο αὗται τάξεις τῆς ἀνθρωπίνες κοινωνίας ἔχουσι τὸ φυσικὸν δυστικτον παρὰ πᾶσαν ἄλλην καὶ δὲν κυριεύονται ὑπὸ εὐτελοῦς συμφέροντος. Ἀγγρχονος καταγίνεται εἰς σύνταξιν σχεδίου περὶ μορφώσεως τοῦ ἰταλλικοῦ λαοῦ καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀντικειμένου συλλέγει σημειώσεις καὶ γράφει πλείστας ἐπιστολάς. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ, ὁ στρατηγὸς θέλεται βλέπων, ὅτι ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐδκκμόνασεν ούχὶ αὐτὸν, ἀλλὰ τὰς ἰδίας αὐτοῦ. Ἰδίως δὲ λυπεῖται ὁ στρατηγὸς, ὅτι τὸ δίνος δὲν ἐξοπλίζεται, ὡς πρέπει, γενικῶς, καὶ ἐπὶ τούτοις εἶναι ὀπωσοῦν ἀποθαρρύμενος.

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ ΕΝ ΣΑΓΓΑΗ. — Ἡ ἐγκαινίασις τῆς ἐν τῇ Κεντζικῇ πόλει Σαγγᾷ κειμένης μητροπόλεως τῶν Καθολικῶν ἐγένετο τὴν ἀυτέραν κυριακὴν μετὰ τὸ Μέγα Πάσχα ἐνώπιον τοῦ στρατηγοῦ Μοντωδίκνου καὶ ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ. Τὸν στρατηγὸν, ἅμα ἀφιχθέντα εἰς τὴν θύρκν τῆς μητροπόλεως, ὑπεδέχθη ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀγγγάκς, ὅστις προστρέχνεν εἰς αὐτὸν εὐρρακῶς λογίβριον, δι' οὗ εἶπεν, ὅτι χαρὰ εἰς τὴν μεγαλὴν καὶ ἐνδόξην πολιτεκὴν τοῦ στρατηγοῦ, ἡ περιουσία, ἥτις παρεχωρήθη ἐπὶ Λουδοβίκου ιθ' εἰς τὴν Γαλλίκν, ἀπεδόθη πάλιν καὶ ὅτι αἱ ἡνδοξαι ἡμέραι τοῦ Καθολικισμοῦ ἐν Κίνᾳ μέλλουσι νὰ ἐπαναλθωσι. Τὸ τέλος τοῦ συντόμου λόγου τοῦ ἐπισκόπου συνωδεύθη δι' ἐνθουσιαστικῶν ἐκφράσεων ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ τῶν φωνῶν « Δόξα τῷ Θεῷ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ! » Ὁ στρατηγὸς Μοντωδίκνος ἀπαντῶν εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ ἐπισκόπου διὰ βραχέων εἶπεν, ὅτι ἐθαύμαι ἐκυτὸν εὐτυχέστατον, δυνηθεὶς νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὸ περὶ τῆς βρυσεκῆς ζήτημα μετὰ τῆς Κινεζικῆς Κυβερνήσεως καὶ οὗτον πραγματοποιήσας τοὺς σκοποὺς τοῦ τε Αὐτοκράτορος καὶ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ καὶ ὅτι ἡ ἐπιτυχία του ὀφείλεται εἰς τὴν προστασίαν τῆς θείας προνοίας. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ στρατηγὸς εἶπεν, ὅτι παρευρίθη καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐγκαινίασιν τῆς μητροπόλεως, ἵνα συνενώσῃ τὰς θέσεις αὐτοῦ μὲ τὰς τοῦ κλήρου. Μετὰ τὸ τέλος τῆς θρησκευτικῆς τελετῆς ὁ στρατηγὸς καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του παριτήρησαν ἄπαντα τὰ μέρη τῆς ἐκκλησίας, ἥτις καθ' ὁλοκληρίαν ἐπισκευάσθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν μηχανικῶν τοῦ στρατοῦ. Ἡ μητρόπολις αὕτη ἀφιερώθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ τὸν **1692** δυνάμει διατάγματος τοῦ αὐτοκράτορος Καγχ-Χί· εἶτα δὲ ἐκλείσθη τῷ **1753** διὰ τὸν κατὰ τοῦ καθολικισμοῦ διάταγμάτων τοῦ αὐτοκράτορος Κίγχ-Λάγχ· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Κιε-Κίγκ τῷ **1807** μετέβαλε τὸ ἱερὸν τοῦτο οἰκοδόμημα εἰς ναὸν εἰδώλων. Ὅτε τὸ Πεκίνον ἐκυριεύθη, ἡ καθολικὴ αὕτη μητρόπολις ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ Κουαν-τε-Μάο, ἤ ναοῦ τοῦ εἰδώλου τοῦ πολέμου. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν δὲ τῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης ἡ Κινεζικὴ Κυβέρνησις ἀπέδωσε τὸν ναὸν εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὴν προτεραίαν δὲ ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του ὁ στρατηγὸς ἐπεσκέφθη τὸ ἱερὸν κιβώτιον τοῦ Ἰησοῦτου, τὸ ἐν τῷ προκτείῳ τοῦ Τσγγ-Ἀρδὸν κείμενον, καὶ παρευρίθη εἰς τὴν λειτουργίαν, ἥτις ἐτελέσθη μετὰ μουσικῆς καὶ ἀσμ' ἀν τὸ « Domine savum fac Napoleonem » ἤψαλε εἰς τὴν κινεζικὴν γλῶσσαν ὑπὸ ἐξακοσίων (600) νέων Κινέζων προσελύτων, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ περιφήμου ὀργάνου τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἰησουϊτῶν. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὁ στρατηγὸς ἀποχωριστὼν τοὺς αἰδεσίμους πατέρας Ἰησουϊτας, συνεχώρα αὐτοὺς διὰ τοὺς κόπους καὶ τὰς ὑπηρεσίας τον, ἃς κατωδόλωσαν εἰς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς ἀπομεμακρυσμένας ταύτας χώρας. Ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος αὗτος Γαλλος στρατηγὸς λίαν πρωὶ τὴν **21ην** ἀπριλίου ἐπεβιβάσθη εἰς τὰ ἀτμόπλοιον ἀφοῦ, ὅπερ εἶχε τεθῆ εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ο ΕΙΣ ΚΑΝΑΔΑΝ ΑΠΟΝΑΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ.— Τὸ παμμέγιστον τοῦτο ἀτμόπλοιον τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην πέλιν ἀπέπλευσε διὰ τὴν Ἀμερικὴν. Μεταφέρει δὲ, ὡς προλαβόντως ἐξρέθη, Ἀγγλικὸν στρατὸν εἰς Καναδᾶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς αὐτοῦ Βριττανικῆς δυνάμεως, ἵνα ἦναι ἱκανὴ νὰ προλάβῃ πᾶν ἐνδεχόμενον. Ἡ εἰς τὸν Μέγαν Ἀνατολικὸν ἐπιβίβασις τοῦ στρατοῦ ἐγένετο ἀπὸ τὰς πρωΐας ἡμέρας περὶ δὲ τὴν 1ην ὥρκν μ. μ. τῆς πέμπτης ἐξέρχετο τοῦ λιμένος τ

ΠΡΟΣΤΤΠΟΝ ΕΞ ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΥ ΕΝ ΤΩι ΜΟΥΣΕΙΩι ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΑ.

Ἐν τινι τῶν προτεταυαίων ἡμῶν φύλλων περιεγράψαμεν τὸ περίφημον ἐν Ῥώμῃ Μουσεῖον, τὸ ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ Μακρστεῖου Καμπάνα. Ἀπόσυρ μόνον βλέμμα ἀρκεῖ ὅπως καταδείξῃ τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ὀξίαν τοῦ μοναδικοῦ τούτου οἰκοδομήματος, ὅπερ περιέχει σειρὰν σπανιωτάτων καὶ ὡραιοτάτων ἔργων τῆς ἀρχαίας πλαστικῆς τέχνης, εἴς ἀποκεχωρισμένας μορφὰς ἀνθρώπων ἢ εἰς συμπλέγματα, ἔτι δὲ εἰς ἀγγεῖα, κόχυρους, κοσμήματα, πρότυπα, καὶ εἰς ποικίλα ἄλλα ἀντικείμενα, εἰς ἃ ἡ τέχνη ἐφηρμόσθη. Τοσοῦτον δ' ἐξετίμησεν ὁ εὐγενὴς ἰδιοκτήτης τοῦ Μουσείου τὴν ἀξίαν τῶν θησαυρῶν τούτων, ὥστε ἐδημοσίευσε πρό τινων ἐτῶν ὀλοκλήρους τόμους μετὰ εἰκονογραφιῶν. Ἀλλὰ τὸ βιβλίον τοῦτο οὐν περιλαμβάνει πλείονα τῶν ἑκατὸν προτύπων, ἄτινα ἀποτελοῦσι ἐνα μόνον τῶν κλάδων, εἰς οὗς κατατάσσονται τὰ ἐξ ἀλαβάστρου ἔργα τῆς τέχνης. Εἰς τὸν ἀρίστων περὶ τὴν κρίσιν τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὁ Κάρολος Βουνόλκης ἔγραψε πρό τινος χρόνου πρὸς τὸν Μακρέσιον Καμπάνον τὰς ἑξῆς λέξεις: «Ἡ συλλογή, ἣν ἐποιήσατε τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν ἀγγείων ἐξ ἀλαβάστρου ὑπερβαίνει ἁπάσας τὰς ἐν Εὐρώπῃ». Ὁ δὲ Κ. Σνέτζος, ὁ τῶν αὐτοκρατορικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας, κρίνει, ὅτι φίλοι αὐτοῦ καὶ διακεκριμένοι ἄνδρες, μὴ ὄν ἐπαινέρῃς τὸ Μουσεῖον τοῦ Καμπάνα, ἐξεπλάγησαν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀξίας τῶν χαλκῶν, τῶν ἐξ ἀλαβάστρου ἀγγείων, τῶν ἀρχαίων ὑάλων καὶ τῶν Τυρρηνικῶν πολυτίμων. Ὁ δὲ Ἄγγλος ἱστορὶς Ἡρών, ὁ πεμφθεὶς μετὰ τοῦ Κ. Γιβσόνος τοῦ ἀγαλματοποιοῦ ἐν ἔτει 1854 ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ἐξετάσωσι καὶ πρείψωσι ἔκθεσιν ὅσων περιέχει τὸ Μουσεῖον, ἐξετίμησαν τὴν ἐμπορικὴν ἀξίαν μόνον τῆς συλλογῆς τῶν ἐξ ἀλαβάστρου προτύπων 11000 ἀγγλ. λίρας. Ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι σήμερον τοσαῦται προσθῆκαι διαφόρων συλλογῶν ἐγένοντο, ὥστε ἡ ἀξία τοῦ Μουσείου ἐξεπλατάσθη.

Καίτοι δὲ μεγάλην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ἡ αἴθουσα τῶν ἐξ ἀλαβάστρου προτύπων, ὁ θαυμασμὸς ὅμως τοῦ θεατοῦ αὔξανει, ὅταν ἐξετάσῃ λεπτομερῶς τὰ σπάνια καὶ ὡραῖα ἔργα, ἅτινα περιέχει. Τὰ δὲ πρότυπα εἶσιν ἰδίως ἀξιοσημείωτα. Ἐν τῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν μυθολογικῶν, ἱστορικῶν καὶ ἀλληγορικῶν ἀντικειμένων, ἅτινα καλύπτουσι τοὺς τοίχους τῆς αἰθούσης ταύτης, τὸ ὑπὸ τῆς εἰκονογραφίας ἡμῶν παριστάμενον ἔστι κομψότατον σχεδίον. Ἀξιόνατον νὰ μὴ θαυμάσῃ τις τὴν μεγίστην κομψότητα καὶ ἀπλότητα τοῦ σχεδίου ἐν τῇ ὡραίᾳ τούτῳ ἐκμάνῳ τῆς ἀρχαιότητος, ὅπερ φαίνεται, ὅτι ἐνόμισε τὸν τάρον ἐκκεκριμένον τινὸς προσώπου. Πλὴν δὲ τῶν προτύπων, παρατηρεῖ τις προτομάς, ἀγάλματα, θιότητας καὶ κοσμήματα τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἔτι δὲ σαρκοφάγους, κάππας, πρόχοας ἐξωχθέντας ἐκ Τυρρηνικῶν τάφων μετὰ πολλῶν ἐπιγραφῶν, καὶ τινα φέροντα ἔχνη χρωμάτων. Ἐν τῇ συλλογῇ δὲ τῶν ἔργων τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἀγγεῖα, ἔχοντα σχῆμα πάντοθεάρατον τοῦ συκήθους, ὅπερ δύναται νὰ κληθῇ φαντασιωτικὸν ἐκ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν μορφοῖ ζῷων, κεφαλαὶ ἵππων, χίμαιραι καὶ κοσμήματα πάντες εἴδους συνάπτουσι μετὰ παροδεῖου ἀριεθίας ἐν τῇ θεικοσμήσει τῶν ἀγγείων τούτων, ἅτινα ἔχουσι συνήθως μέγα μέγεθος.

Πολὺς λόγος ἐγένετο πρὸ τινος χρόνου ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς ἐφημερίσι περὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Μουσείου τοῦ Καμπάνα ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Ἐπρότειναν δὲ αἱ πλεῖσται αὐτῶν ὡς μόνον μέσον τῆς ἀλωθοῦς ἐκτιμήσεως τοῦ Μουσείου τούτου, νὰ ἔλθῃ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς κυβερνήσεως καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν περιουσίων τοῦ Μαρκεσίου Καμπάνα, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν τοῦ νὰ μεταφέρῃ τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς αἰθούσαις καὶ τοῖς δωματίοις τοῦ Μουσείου τοῦ Καμπάνα εἰς τὴν παγκόσμιον Ἔκθεσιν τὴν γενησομένην τὸ ἔλευσόμενον ἔτος, ἐρευμένη πᾶσαν ἀποζημίωσιν διὰ βλάβην τινὰ τῶν πολυτίμων τούτων ἀντικειμένων. Τὸ δὲ πεῖον πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν λέγεται, ὅτι θὰ συναβρεισθῇ διὰ συναγορῶν τῶν Ἄγγλων. Ἐὰν τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπιτύχῃ, ἡ λαμπρὰ συλλογὴ τῶν θησαυρῶν τῆς τέχνης θὰ ἐκτεθῇ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀρχαιολόγων καὶ τῶν περὶ τὴν καλλιτεχνίαν ἀσχολουμένων, καίτοι μείνῃ ἀεὶ παντὸς ἐν Ἀγγλίᾳ. Καθόσον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ ἐὰν ἡ κυβέρνησις δὲν συνκινεῖται εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν ἀνεκτιμήτων τούτων ἔργων τῆς τέχνης, ἰδιαίτερα συνεισφορά, γενόμενα μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης τοὺς Ἄγγλους περὶ τὰ τοιαῦτα ἐλευθεριότητος, θὰ ἐπαρκέσωσι ὅπως συμπληρώσωσι τὴν ἐμπορικὴν ἀξίαν τῶν ἄλλως ἀνεκτιμήτων τούτων λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος. Διὰ τῆς προσθήκης αὐτῶν ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ ὅ τε περὶ τὴν καλλιτεχνίαν ἀσχολούμενος καὶ ὁ γενεωτέρας γνώσεις ἐπιδιώκων, θὰ εὕρῃ μέγα βοήθημα ἐν ταῖς σπουδαῖς αὐτοῦ. Ὁ τοὺς κλασικοὺς συγγραφεῖς ἀναγινώσκων καὶ ὁ νομισματολόγος θὰ εὕρῃ πεῖρα Ῥωμαϊκῶν νομισμάτων, χρυσῶν τε καὶ ἀργυρῶν, ἔτι δὲ σπανίας καὶ μεγάλην συλλογὴν χαλκῶν νομισμάτων, ἀπεικονιζόντων θέατρα ἱστορικὰ πρόσωπα καὶ συμβεβηκότα. Ὁ περιέρχος περὶ τὴν γραικὴν τέχνη, δύναται νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἑαυτοῦ περιέργειαν, σπουδάζων περὶ τὰ ἐλλεκτὰ δείγματα τῶν ἔργων τῶν ἀρχαίων διδασκάλων, ἀπὸ τοῦ Γιόττου καὶ Κιμαβούου μέχρι τοῦ Περουγίνου, καὶ πολὺ μεταγενέστερον ἀπὸ Ῥαφαήλου καὶ τῶν περιφήμων Ἰταλῶν ζωγράφων μέχρι τῆς ἀνοιγενήσεως τῆς τέχνης ἐπὶ Μιχαὴλ Ἀγγέλου. Ὁ δὲ καλλιτέχνης δύναται νὰ ἀνακτήσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτοῦ αἴσθημα διὰ τῶν καθαρῶν καὶ κλασικῶν μορφῶν τῶν παρισταμένων ἐνδίκτιον αὐτοῦ ἐν τοῖς πολυαρίθμοις Ἑλληνικοῖς, Ῥωμαϊκοῖς καὶ Τυρρηνικοῖς ἀντικειμένοις.

ΤΕΛΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΙΣΘΟΔΟΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ.

— Γνωρίζουσιν ἤδη οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐκ τῶν ὅσων προλαβόντως ἐγράψαμεν περὶ τῆς μεταξὺ τῶν κεφαλαιούχων καὶ ἐργατῶν διαφορᾶς, ὅτι τῶν κεφαλαιούχων τινὲς εἶχον ἀπορασίαν τὴν καθ' ἅπαν μισθοδοσίαν τῆς ἐργασίας τῶν ἐργατῶν πρὸς διάλυσιν πάσης περαιτέρω διαφορᾶς μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἐκείνων. Τὸ μέτρον ὅμως τοῦτο τῆς καθ' ὅραν πληρωμῆς τῆς ἐργασίας ὧν εὗρον εὔλογον καὶ συμφέρον οἱ ἀτόφροι ἐργατικαὶ τάξεις· διὸ καὶ ἐπέμενον εἰς τὰς πρότας αὐτῶν ἀπαιτήσεις, ὅηλ: εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὡρῶν ἑκάστης ἡμέρας ἀπὸ 10 εἰς 9 καὶ πρὸς ἐπίτευξιν τῶν νομίμων αὐτῶν ἀπαιτήσεων ἔκαμαν πᾶν ὅ,τι ἠδυνήθησαν χωρὶς δυστυχῶς νὰ ἐπιτύχωσι τὸ πεῦσιμον μέχρι τοῦδε. Μόνον μάλιστα τῶν ἡμερῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος τὰ ἐνεκα δέκατα τῶν κεφαλαιούχων τῆς μητροπόλεως τούτης συνῆλθον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ῥαδλέη, ἵνα λάβωσιν ἐν γενικῷ μέτρῳ ἀπαντες περὶ τῶν ὀχλαγωγιῶν καὶ κινημάτων τῶν ἐργατῶν καὶ πρὸς τελικὴν διάλυσιν τῆς ὑφισταμένης ἀφορᾶς. Μετὰ μερὰν δὲ συζήτησιν οἱ κεφαλαιοῦχοι ἀπεφάσισαν, ἵνα εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἅπαντες πληρώνωσι τὴν ἐργασίαν καθ' ὅραν καὶ τὸ μέτρον τοῦτο τῆς πληρωμῆς ἔχωσιν ὡς κανόνα εἰς τὸ μέλλον χωρὶς νὰ δίδωσιν ἀφορᾶσιν εἰς ἀπαιτήσεις καὶ παράπονα τῶν ἐργατῶν. Ἂς ἴδωμεν τὶ θὰ κάμωσιν οἱ ἐργάται, οἵτινες τοσοῦτον καιρὸν φανάζουσι τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐργασίμων ὡρῶν καὶ οὐχὶ τὴν καθ' ὅραν πληρωμὴν τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

ΥΠΟΓΕΙΟΙ ΑΙΜΝΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.—Ἐν Μιχιγάνῳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουσι διασπαρμέναι λίμναι μικραὶ τε καὶ μεγάλαι, ὧν τινων τὸ ὕδωρ εἶναι καθαρὸν καὶ διαυγές. Αἱ λίμναι αὗται ἀνεψιγόσκονται ὑπὸ φλοιὸν γῆς 6 μέχρι 10 ποδῶν πάχους, οὕτινος ἡ ἐπιφάνεια παριστᾷ λειμῶνα ἐκτεταμένον. Ὅταν κατασκευάζωσιν ὁδοὺς, εὑρίσκουσι μεγάλας δυσκολίας πρὸς στερέωσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν ὑπογείων ἐκείνων λιμνῶν, εἰς ἃς ἐνίοτε ἡ ὁδὸς καταδυθίζεται.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.
(ADVERTISEMENTS.)

ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΔΩΡΕΑΝ.

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΩΑΛΟΥΑΙΗ.

Ἀδυναμία καὶ ἀτονία.

Τὰ θαυμάσια ταῦτα καταπότια, ταχεῖς ἀναζωογονοῦντα τὸ σύστημα, αἴρουσι πᾶσαν αἰτίαν ἀδυναμίας καὶ ἀτονίας. Νέος ἢ γέρων, πλούσιος ἢ πένης, δοκιμάσας τὸ πίρξηρμον τοῦτο ἰατρικὸν, ἐν βρεχεῖ ἀναλαμβάνει δύναμιν καὶ σθένος.

Βῆξ, συνάγχη καὶ ἄσθμα.

Ὁ νόσημά τι τοιοῦτον νοσῶν, λαμβάνων ὀλίγας δόσεις καταποτίων, καὶ ἐπιτρίβων τὴν ἀλοιφὴν ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θέλει αἰσθανθῇ ἐντεῦθεν μέγα ὄφελος κατὰ τὴν ἐπαγρυπνίαν τοῦ κεθ. Ἀλλουαΐη.

Μητέρες καὶ θυγατέρες.

Εἰς τὰς πρώτας τὰ καταπότια ταῦτα εἶναι ἀνεκτίμητα εἰς τινα περίοδον τῆς ζωῆς, ἐνεχρόντα ταύτας νὰ διέλθωσιν ἀβλαβῶς τὴν νεοδυνάδη περίοδον τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, ἔτε τεσσάτων ἀπόλλυνται. Εἰς ὰ τὰς νέας τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον δὲν ἔχει ἄλλο ἴσον. Πλείονες λεπτομέρειαι περιέχονται εἰς τὰς ἐντύπους ὀδηγίας, τὰς συνοδευούσας ἕκαστον κουτίον.

Ἧπαρ, στόμαχος, πνεύμονες.

Ὀλίγαι δόσεις τῶν καταποτίων τούτων καθαρίζουσιν ἐκ τῆς χολῆς τὸν στόμαχον, ἐπαναφέρουσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ἥπατος καὶ τῶν ἐντέρων, καὶ καθαρίζουσιν οὕτω τὸ αἷμα, ὥστε ὁ πάσχων λαμβάνει νέαν τρόπον τινὰ ζωήν. Πρὸς διατήρησιν καλῆς ὑγείας πᾶς τις πρέπει νὰ παίρνῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος μίαν δόσιν τῶν καταποτίων τούτων. Παντοχοῦ χρησιμεύουσι ὡς ἀνώτερα παντὸς ἰατρικοῦ.

Τὰ καταπότια τοῦ Ἀλλουαΐη χρησιμεύουσιν ὡς ἄριστον ἀντίδοτον εἰς τὰς ἐξῆς ἀσθενείας, τοὺς παντοειδῆ ἐμπυρετοὺς τὸ ἄσθμα, τὰ χολερικὰ νοσήματα, τοὺς ἀχῶρας, τὰ ἐντερικὰ νοσήματα, τὸν κόλικα, τὰς ἐμῤῥάξεις τῶν ἐντέρων, τὴν φθίσιν, τὴν ἀτονίαν, τὸν ὄδρωπα, τὴν δυσεντερίαν, τὸ ἐρυσίπελας, τὴν ἀταξίαν τῶν ἐμμήνων, τοὺς σπασμοὺς, τὴν ποδάγραν, τὴν καταλληλίαν, τὴν δυσπεψίαν, τὰς φλογώσεις, τὸν ἴκτερον, τὴν ἀπαιτίτειαν, τὴν πλευραλγίαν, τὰς αἱμορροΐδας, τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν δυσουρίαν, τὰς χοιράδας, τοὺς πονοδαίμονας, τὴν λιθίασιν, τὴν ἐρρίτιδα, τὰ οἰδήματα, τὰ ἕλκη, τὰ ἀφροδισιακὰ πάθη, τὴν ἐλμινθίασιν, τὴν ἀδυναμίαν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας κλπ.

Τὰ καταπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ἀλλουαΐη (Holloway) 224 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πᾶσι σχεδὸν τοῖς ἐντίμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1½δ., 4σ. 6δ, 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάχοντα ἐξ οἱουδήποτε νοσήματος προκολέσεν ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

Συναίνονται τοῦ Twinberrow τὰ ἐν βεβεντίον καταπότια διὰ τὴν δυσπεψίαν, ἀσθενείας τοῦ ὁμάχου, καὶ δυσκοιλιότητα. Πρὸ πάντων δὲ πρὸς χρῆσιν τῶν παιδίων. Ὁ δόκτωρ Dick, Lansdowne Terrace, Kensington, γραφει οὕτω «Κύριε, στεῖλέ μου ἔτι μίαν φιάλην τῶν καταποτίων σου διὰ χρῆσιν μου· δύναμαι εὐσυνειδήτως νὰ τὰ συστήσω.» Κατασκευάζονται παρὰ τοῦ Twinberrow χημικοῦ 2, Edward St., Portman Square, London, καὶ πωλοῦνται παρὰ πᾶσι τοῖς φαρμακοπώλαις καὶ παρὰ τοῖς ἐν Καλκούττῃ Κ.Κ. Scott, Thornton & Co., καὶ εἰς Βομβάϊν παρὰ τοῖς Κ.Κ Rogers & Co.

ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ στείλε τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σου εἰς τὸ βαπτιλὲν κηρυκευτικὸν ἐργαστήριον καὶ βιβλιοθήκην, καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλεις ἔχει ὀρθὸν ἀντίτυπον τῶν συμβολικῶν σου ἀρμάτων. Ἁπλοῦν σύμβολον 3σ. μὲ κηρυκευτικὰ χρώματα καὶ ἐπιγραφὴν 6σ. Μεγάλου μεγέθους 12σ. Οἰκογενειακὰ παράσημα σὺν τοῖς ὀνόμασι τοῦ ἀρχικοῦ ὄντος καὶ λαβόντος αὐτὰ κτλ. 2 γενεῶν. Πίναξ, περιέχων ὅλα σχεδὸν τὰ ὀνόματα τῶν διακαιούχων εἰς συμβολοφόρων, ἐξεκθέντα ἐκ τοῦ Βρεττανικοῦ μουσείου, τοῦ πύργου τοῦ Λονδίνου κτλ. τὸ ἐγχειρίδιον τῆς Κηρυκείας μετὰ 400 εἰκονογραφιῶν 3σ. 6δ. ἄνευ ταχυδρομικῶν. Ἐπὶ Τ. Culleton, γενεαλόγου κτλ. 25, Cranbourn-street, corner of St. Martin's lane, London, W. C. Τὰ διακριτικὰ σημεῖα εἰκὸ στολὰς θιραπόντων 5σ.

ΣΥΜΒΟΛΑ, ΠΑΡΑΣΗΜΑ κτλ. κάλλιστα γεγλυμμένα ἐπὶ σφραγίδων ἢ δακτυλίων 7σ. ἐπὶ βεβεμμένου χάλυβος 6σ. ἀρχικὰ στοιχεῖα 1σ. 6δ. ἕκαστον· βιβλιοπλὰξ γεγλυμμένη μετὰ συμβόλων 10σ. ταχυδρομικὴ, ἐπιστολὴ ἐπὶ συστάσει, 1σ. περιπλέον. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΧΡΥΣΑ ΔΑΚΤΥΛΙΔΙΑ 18 καρατίων μετὰ γεγλυμμένων συμβόλων 42σ. μετ' ἀρμάτων μεγάλου μεγέθους 75σ. Διὰ τοῦ ταχυδρομείου στέλλονται εἰδὴ πρὸς ἐκλογὴν τοῦ σχήματος. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Διὰ προνομιούχου τυποτηρίου τοῦ ἰδίου δύναται τις νὰ ἐκτυπώσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου σύμβολα, παράσημα, ἀρχικὰ γράμματα, ὀνόματα καὶ διευθύνσεις 15σ. καὶ 21 κατ' ἐπιστολὴν. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ κλπ. ζωγραφιζόμενα ἐπὶ ὀχημάτων ἔργων τῆς βακτικῆς 6σ. καλλιτέρου ῥυθμοῦ 12σ. Τεθοῦκ καὶ νεώτερα μονογράμματα σχεδιογραφημένα ὃν κλπ. Διεύθυνσις ἡ αὐτή.

ΓΑΜΗΛΑΙΟΙ ΧΑΡΤΑΙ διὰ κύριον καὶ κυρίαν 50 ἑκαστος. 50 διεγγυημένοι φάκελλοι μετὰ τοῦ παρθενικοῦ ὀνόματος ἔνδον τυπωμένου 13σ., ἐπιστολικὸν χάρτας χαλκίνη πλὰξ γεγλυμμένη καθ' οἱονδήποτε ῥυθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ 50 χαρτῶν ἐκτυπωμένων ἀντὶ 2σ. ἄνευ ταχυδρ. Πᾶσα διαταγὴ ἐκτελεῖται πεμπομένου συγχρόνως τοῦ ἀντιτίμου. Ἡ αὐτὴ διεύθυνσις.

Ὁ ἴδιος κατασκευάζει προνομιακὰς ἠλεκτραγρυφούχους πλάκας πρὸς σήμανσιν ἐνδυμάτων λινῶν, μεταξωτῶν, βαμβακερῶν κλπ. ἔξχει ποτὲ νὰ ἐξαλείφεται ἡ μελάκη. Δι' ἕκαστον ἀρχικὸν γράμμα 1σ., δι' ἓν ὄνομα 2σ. 6δ. σειρὰ κινητῶν ἀριθμῶν 2σ 6δ. ἄνευ ταχυδρ. Ὁ ἐν Λίβερπουλ καθηγητὴς τῆς χημείας Sheridan Muspratt συνιστᾷ αὐτὰς ὡς ἀρίστας. διότι οὗτε ἡ πάτασσα οὔτε ἡ σόδα ἐξαλείφει τὰ γράμματα κατ' ἐξίαν αὐτοῦ πειράματα

Πᾶσα διαταγὴ διευθύνεται εἰς τὸν προνομιοῦχον καὶ μόνον κατασκευαστὴν Τ. Culleton 25, Cranbourn-street, corner of St Martin's lane, London, W. C. καὶ ἐκτελεῖται ἄνευ ἀναβολῆς

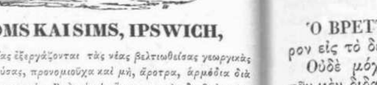

OI RANSOMS KAI SIMS, IPSWICH,

Μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας ἐξεργάζονται τὰς νέας βελτιωθείσας γεωργικὰς μηχανὰς, περιλαμβανούσας, προνομιούχα καὶ μὴ, ἄροτρα, ἀρμάδια καὶ πᾶσαν γῆν καὶ εἰς πάντα σκοπόν. Βολοκόποι, ἄροτρα πρὸς διαβολισμὸν, κύλινδροι καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐργαλεῖα, δίκρανα δι' ἵππων καὶ χορτοκόποι. ὀχυροκόποι, ῥιζοκόποι, συνθλαστικοὶ καὶ τριπτικοὶ μύλοι διὰ σιτηρὰ κτλ. ἀτμοκινηκαναί, ἐμπτακόμιστοι ἢ μὴ, μετὰ προνομιούχων ἢ ἄλλων λεβήτων· ἀτμοκίνητοι ἀλωνιστικαὶ μηχαναί, ἐμπτκόμιστοι καὶ μὴ, ἐνὸς ἢ ὀπτὸὸ κτύπου· ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ δι' ἵππων, κλαδευτικαὶ μηχαναί, ἀλωρόμυλοι, ἱπποσκευαὶ κτλ.

Οἱ RANSOMS καὶ SIMS πρὸ πολλοῦ φημίζονται, διότι εἰς τὰς γεωργικὰς μηχανὰς των ὑπάρχει ἀπλότης, διάρκεια, δρακεῖστος καὶ οἰκονομία εἰς τὴν ἐπικεκινῆν, καὶ εἰς ὅ,τι ἐργάζονται μεγάλως φροντίζουσι περὶ τῶν σπουδαίων τούτων ἀρχῶν. Οἱ R. καὶ S. ἔχουσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πλέον τῶν 1000 ἀνθρώπων καὶ ταχύτατα δύναται νὰ ἐκτελέσωσιν οἰκοδόμοτε διαταγὴν. Αἱ γεωργικαὶ μηχαναὶ εἶναι ἐκτεθειμέναι ἐκάστην Τρίτην εἰς τὸ Ἴρουσίτο ἀπὸ τὰς 12—4 μ. μ.

Κατάλογοι μετ' εἰκονογραφιῶν, ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν, γινομένης αἰτήσεως εἰς τὸ ἐν Ὀρουελ ἐργοστάσιον (Orwell works), ἢ εἰς τὸν πράκτορα αὐτῶν ἐν Λονδίνῳ, SHEPPARD RANSOME, 31, Essex-street Strand, W. C. Γίνεται ἡ συνήθης εἰς τὸ ἐμπόριον ἔκπτωσις. Αἱ ἐκ ξένων μερῶν διατυγαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται διὰ πιστώσεως εἰς Λονδῖνον, πληρωτέας ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς ῥητορικῆς.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ **ΕΛΛΟΥΔ**
ΑΕΡΟΣΤΕΓΗΣ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΚΑΛΥΜΜΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑΝ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΡΜΑ ΚΛΙΜΑΤΑ.

Ἡ τομὴ αὕτη δεικνύει κατὰ τίνα τρόπον ἡ κεφαλὴ ἀποφεύγει τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Ὁ ἐπίθημὰν τοιούτου ἀεροστεγεῖς (air-chamber) πίλους καὶ περικεφαλαίας, δύναται ν' ἀπνοθυθῇ πρὸς τοὺς κυριωτέρους πιλοποιοὺς τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πρωτίστων πόλεων τῶν Ἰνδιῶν, ἢ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ προνομίου.

J. ELLWOOD & SONS.
Great Charlotte Street (S.), London.

Προς βεβαιότητα ἀς παρατηρῇ εἰς τὸ ἰστοτρεκὸν τοῦ πίλου ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ ἀνωτέρω διεύθυνσις.

ΤΟΥ STEVENS ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΑ, παραδεχθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, τῶν διευθυντῶν πάσης τάξεως τῶν δημοσίων καταστημάτων, τῶν πρώτων ἀρτοποιῶν τῆς ἀριστοκρατίας, κτλ. Ἐργοῦνται ἔξοχον καὶ λίαν καθαρὸν ἄρτον ζυμόνουσι δὲ ποσὸν ἀπὸ μίαν κουάρτερ ἀλεύρου μέχρι πέντε σακίων ἑκάστοτε. Τιμῶνται ἀπὸ λίρ. 2 καὶ σ. 10 ἕως 130 λίρ. ἑκάστη.

Διεύθυνσις 5, 6, 2, 7, Cambridge Road N. E.

Αἱ μηχαναὶ αὗται ἐφαρμόζονται ἐπίσης εἰς πᾶν εἶδος ἀλεικοῦ ἄρτου.

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ. Ὁ Κ. Ἰωάννης Πρέστων, μεσίτης ἀτμοπλοίων, διακηρυμετοῦται τὴν ἀγοροπωλησίαν παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου σεδηρᾶ ἢ ξυλίνου, ἐλικοκινήτου ἢ ἐπὶ τροχῶν. Συνάπτει ἐὰ καὶ συμφωνίας πρὸς ναυπήγειον παντὸς εἴδους ἀτμοπλοίου ἐν βραχυτάτῃ προθεσμίᾳ. Διεύθυνσις JOHN PRESTON, Steam Ship Broker. East India Chambers, Leadenhall-street, London

---

ΑΡΟΤΡΑ ΤΟΥ HOWARD.

Οἱ JAMES καὶ FREDERICK HOWARD σιδηρουργοὶ ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀγγλίας Βεδφόρδ (Bedford, England) ἔλαβον ὅσον οὐδεὶς ἄλλος πλείονα πρώτα βραβεῖα παρὰ τῆς Β. Γεωργικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἀγγλίας διὰ τὰ ἄροτρα, βωλοκόπους καὶ τὰ ὑφ' ἵππων ἐλκόμενα ἀλίρανα αὐτῶν.

Τὰ ΕΞΟΧΑ ΑΡΟΤΡΑ αὐτῶν κατασκευάζονται νῦν σχεδὸν ἐξ ἐξεργασμένου σιδήρου, καὶ εἶναι χρησιμάτατα καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ὅπου εὐκόλως δύναται ν' ἀποσταλῶσι.

Πολλαὶ δὲ χιλιάδες τῶν ἀγροτικῶν τούτων ἐργαλείων τούτων ἀποστέλλονται παρ' αὐτῶν καθ' ἑκατὸν ἔτος εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, κατασκευαζόμενα συμφώνως πρὸς τὰς φυσικὰς ἰδιότητας ἑκάστης ξένης χώρας.

Οἱ JAMES καὶ FREDERICK HOWARD εἶναι οἱ μόνον ΑΡΟΤΡΩΝ οἱ πρώτιστοι ἀγροστασιάρχαι, ἀλλὰ καὶ ΣΙΑΗΡΩΝ ΒΩΛΟΚΟΠΩΝ, ΔΙΚΡΑΝΩΝ ΔΙ' ΙΠΠΩΝ ΕΛΚΟΜΕΝΩΝ, καὶ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΡΟΤΡΩΝ.

Πρὸς τὸν αἰτήσαντα δύναται νὰ σταλῶσι κατάλογοι περιέχοντες εἰκονογραφημένα πάντα τὰ ἐργαλεῖα, ἐλευθερ. ταχυδρ. τελῶν.

Οἱ GEORGE CARLEY & Co. Ἐργοστασιάρχαι παντὸς εἴδους ἀλ ποιότητος ὠρολογίων δικῶς καὶ δ' ἐξαγωγὴν μόνον.

30, Ely Place, Holborn, London.

ΧΑΛΥΒΔΙΝΑΙ ΑΜΑΞΑΙ ALDEBERT. Ὁ ἀμαξοποιὸς οὗτος κατασκευάζει ἁμάξας μικρὰς, μεταχειριζόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν χάλυβα ἀντὶ σιδήρου ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ ἐλαφρότερον.

Ὁ πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας μετέβη προχθὲς εἰς Δουβλῖνον, ἔνθα ἐδέχθησαν αὐτὸν οἱ Ἰρλανδοὶ μετὰ πλείστης ἕσης δεξιώσεως καὶ ἀβροφροσύνης. Τὸ γεγονὸς δὲν στερεῖται πολιτικῆς σημασίας.

Κατὰ τὴν 15ην τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς πρόκειται νὰ γείνῃ μεγάλη παράταξις ἐθελοντῶν εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Βίμβλεδων (Wimbledon), χωρίου κειμένου 72 χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τοῦ Λονδίνου, ἔνθα ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βικτωρία θέλει ἐπιθεωρήσει αὐτοὺς καὶ ἀπονείμει βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύσοντας. Ἐκτὸς τῶν ἐν Λονδίνῳ ἐθελοντῶν θέλουσι συναχθῆ καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισμυρίους.

Ὁ Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος ἀναγγέλλει, ὅτι ἱδρύεται ἐν Λονδίνῳ ἀνδριὰς εἰς ἀνάμνησιν τοῦ κόμητος Καβούρ. Οἱ ἀριστοι τῶν ἀνδρῶν τιμῶνται ἐν Ἀγγλίᾳ, οἱαδήποτε καὶ ἀνῇ ἡ ἐθνότης αὐτῶν. Φρονοῦμεν, ὅτι ὁ ἀνδριὰς τοῦ μεγάλου τῆς Ἰταλίας ἀνδρὸς, ἐγειρόμενος ἐν Λονδίνῳ, ἔνθα σπανίζουσι τοιαῦτα μνημεῖα (πλὴν τῶν τοῦ δουκὸς τοῦ Βέλιγκτων) τιμᾷ πολλῷ μᾶλλον τὴν ἀρετὴν τοῦ κεκοιμημένου ἢ ὁ ἐν τῇ πατρῴᾳ αὐτοῦ γῇ.

Τὸ ἀτμόπλοιον Καναδᾶ ἀπέπλευσε τὴν 29ην δι' Ἀμερικὴν, φέρον 103,267 λίρ. στερλίνας.

Ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τῆς νυκτὸς τῆς χθὲς ἀναςᾷς ὁ Κ. Χένεσυ ἠγόρευσεν ὑπὲρ τῆς Πολωνίας, κατενεχθεὶς κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ λόρδου Πάλμερστων καὶ τῆς Ῥωσίας διότι πάντοτε παρενέβαλον ἐμπόδια εἰς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν Πολωνῶν, ἐνῷ ἡ Αὐστρία ἐφάνη πρόθυμος κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον εἰς τὴν κατάρτισιν πολωνικοῦ βασιλείου. Ἀναστὰς δὲ ὁ λόρδος Ῥοῦσσελ, ἀπήντησε πρὸς τὸν προλαλήσαντα βουλευτὴν εἰπὼν, ὅτι πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέντα οὐδεμίαν εἶχον ὑπόστασιν· ἀλλ' ὅτι πολὺ ἐλπίζει, ὅτι ὁ νῦν Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας, ἀνὴρ φιλελευθέρων αἰσθημάτων, θέλει πράξει ὅ,τι δύναται πρὸς βελτίωσιν τῆς τύχης τοῦ πολωνικοῦ ἔθνους. Μετὰ τὸν λόρδον Ῥοῦσσελ ἀναστὰς ὁ λόρδος Πάλμερστων εἶπεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἠδύνατο νὰ πέμψῃ εἰς Πολωνίαν στρατὸν, ὅπως βοηθήσῃ τοὺς Πολωνοὺς κατὰ τῆς Ῥωσίας καὶ Ῥωσίας· ἀλλ' ὅτι καὶ οὗτος ἔχει μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὰς φιλελευθέρους διαθέσεις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου.

Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης κυριακῆς κομήτης μέγας ἐφάνη πρὸς Βορρᾶν τοῦ ὁρίζοντος, οὐδαμῶς περιμενόμενος ὑπὸ τῶν ἀστρονόμων περὶ τοῦ κομήτου δὲ τούτου θέλομεν γράψει ἐν τῷ ἑπομένῳ.

ΓΑΛΛΙΑ.— Τὴν ἐπίσημον ἐπιστολὴν τοῦ ὑπουργοῦ Θουβενέλ, τὴν ἀφορῶσαν τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου, καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ Ῥικαζόλη, ἐσχολιάσαμεν κατὰ τὸ προγενέστερον ἡμῶν φύλλον ἐπὶ τηλεγραφικῶν ἀγγελιῶν βασισθέντες. Δημοσιεύοντες τὸ κείμενον αὐτοῦ σήμερον, ἄσμενοι παρατηροῦμεν, ὅτι κατ' οὐδὲν ἠπατήθημεν ἐκτιμήσαντες καὶ τὴν μεγάθυμον ἀρωγὴν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν Ἰταλίαν, καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἰταλῶν πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, ἥτις ἀπὸ στόματος τοῦ προθυπουργοῦ μετὰ συγκινήσεως ἐκφέρεται.

Καὶ ὅμως τὰ ὄργανα τῆς παπαδοκρατίας ἀδιαλείπτως διαμαρτύρονται καὶ καταβοῶσι κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ μεγάλη γίγνεται διαμάχη μεταξὺ τῶν ὑπεραλπείων φύλλων καὶ τῶν ἡμιεπισήμων ὀργάνων τῆς γαλλ: κυβερνήσεως. Ἑκατονταέτας οἱ ὀπισθοδρομικοὶ κατηγόρησαν τὸν Ναπολέοντα ὡς παραβάντα τὴν ἐν Ζυρίχῃ συνθήκην· ἐπὶ τέλους ἡ Συνταγματικὴ ἐκήρυξεν, ὅτι μάτην ἡ Γαλλία ᾔτησε τὸ ἐν τῇ συνθήκῃ ἐκείνῃ διαλαμβανόμενον εὐρωπαϊκὸν συνέδριον· αἱ λοιπαὶ δυνάμεις ἀπέκρουσαν τὴν αἴτησιν ταύτην, ἡ δὲ Αὐστρία αὐτὴ ἐκείνη κατέδειν, ὅτι ἡ ἀντίδρασις αὕτη ἀπέδιδεν αὐτῇ πλήρη εὐλευθερίαν τῶν πράξεών της. Τὸ δὲ περὶ Ῥώμης ζήτημα συνυπάγεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἰταλίας, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία οὐδόλως ἀπαιτεῖτῃ ἐκ μονομερείας λύσιν αὐτοῦ· ἀλλ' ὅτι συνάμα, πρὶν ἢ αἱ λοιπαὶ δυνάμεις συμμετάσχωσιν εἰς τὰς περὶ τούτου διαπραγματεύσεις, ἀνάγκη πᾶσα, ἵνα ἀναγνωρίσωσι τὸ νέον βασίλειον.

Ἰδοὺ ἐπίδεξία, ἀλλὰ συνάμα καὶ λίαν καθαρὰ πολιτική· ἡ ἀναγνωρίσατε τὸ ἰταλικὸν βασίλειον, λέγει αὕτη, ἡ μὴ ἀναμιγνύησθε εἰς τὰ ἰταλικά.

Ἡ σύνοδος τοῦ νομοθετικοῦ Σώματος τῆς Γαλλίας ἔληξε τὴν 27ην τοῦ ἀπελθόντος· οἱ δὲ βουλευταὶ ἀπῆλθον κράζοντες, «Ζήτω ὁ Αὐτοκράτωρ!» Πρὸ τῆς διαλύσεως ὅμως καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ Γερουσίᾳ ἐγένοντο θορυβώδεις συζητήσεις ἐπὶ ἀντικειμένων ἐχόντων ἀλλοίας μὲν ἀρχὰς, μεγίστην ὅμως ἀναλογίαν. Εἰς τὴν Γερουσίαν προέκειτο περὶ συνταγματικότητος τοῦ θέματος· εἰς δὲ τὴν Βουλὴν περὶ νομιμότητος αὐτοῦ. Ἡ κυβέρνησις διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ πράγματος ὑπέβαλε νομοσχέδιον, αἰτοῦσα πίστωσιν συμπληρωματικὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1861 εἰκοσιδύο ἑκατομμυρίων φράγκων πρὸς οἰκοδομὴν νέου θεάτρου τῆς Ὄπερας. Καίτοι λίαν ἀφοσιωμένος ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας Κ. Καζαβιάγκας κατηνέχθη ὅμως σφόδρα κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, εἰπὼν ὅτι τὰ παρὰ τὸν προϋπολογισμὸν ταῦτα ποσὰ προσβάλλουσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου καὶ εὐρύνουσι τὸ βάραθρον τῶν ἐλλειμμάτων. Ὁ ὑπουργὸς Βιλλὼλτ ἀστόχως λίαν ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει ἐπεκαλέσθη τὴν συνήθη εὔνοιαν τῆς Γερουσίας διὰ τὸ κατεπεῖγον τοῦ πράγματος. Ὁ γερουσιαστὴς Ἐμίλιος Ὀλλιβιὲρ διακόψας αὐτὸν εἶπεν· «οὐχ ἧττον ὅμως παρεβιάσατε τὸν Νόμον.»

Ἐν τῇ Βουλῇ διάφοροι ῥήτορες κατεπολέμησαν τὸ νομοσχέδιον, καλέσαντες αὐτὸ ἐπικίνδυνον, καὶ κατηνέχθησαν σφόδρα κατὰ τοῦ ὑποστηρίζοντος αὐτὸ ὑπουργοῦ Βαρόσχ.

Τέλος τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη διὰ ψήφων 180 κατὰ 39, ὅπερ προτσφανὲς, ἐν τῇ ἐνεστώσει τουλάχιστον περιόδῳ. Ἐν τούτοις ἡ κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξοικειωθῇ μετὰ τῆς βαρύτητος τῶν δύω νομοθετικῶν σωμάτων, ἅτινα ἔχουσιν ἐντολὴν, τὸ μὲν τὸ ψηφίζειν ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους, τὸ δὲ τὸ ἀποφαίνεσθαι, ἐὰν οἱ ἐπιψηφισθέντες νόμοι συνᾴδωσιν ἢ μὴ πρὸς τὸ Σύνταγμα. Οἱ ὑπουργοὶ Βιλλὼλτ καὶ Βαρόσχ ἔλαβον μαθήματα αὐστηρά· εἴθε νὰ ὠφεληθῶσι τούτων αὐτοί τε καὶ πάντες οἱ συνταγματικοὶ ὑπουργοί.

Αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἐπαρχιακῶν καὶ νομαρχιακῶν συμβούλων ἐπερατώθησαν· ἀλλὰ πλημμυρὴ διαμαρτυρήσεων συρρέουσι πανταχόθεν κατὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν κληρικῶν. Ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ κλήρου ἀπὸ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἐν Γαλλίᾳ εἶναι μία ἐκ τῶν περιφανεστάτων κατακτήσεων τῆς γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως· οἱ Γάλλοι ἐννοοῦσι, θέλουσι καὶ στηρίξουσι τὴν ἀρχὴν ταύτην· καὶ ὅμως ὁ κλῆρος, ὅστις ἐπὶ τῆς παρούσης κυριαρχίας εἰσῆλθεν εἰς τὰ βουλευτικὰ σώματα καὶ ἔθεσε πόδα ἐπὶ τοῦ Πανθέου, ἀυστόλως ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἐκλογικὰ, γίνεται αἴτιον σκανδάλου, ταράττει τὰς συνειδήσεις, καὶ προκαλεῖ ἀσέβειαν!

Ἐν Μασσαλίᾳ, ἐν τῷ τόπῳ τῶν θρήσκων Γάλλων, ὁ ἐπίσκοπος συνωδευμένος ὑπὸ τῶν δύω αὐτοῦ τοποτηρητῶν, προσωρινῶς διεπόντων τὴν ἀρχιεπισκοπὴν, ἀδιστάκτως ἔδραμεν εἰς ἀντίληψιν τῶν ὑποψηφίων τοῦ δηναρίου τοῦ ἁγ. Πέτρου, τῶν ἡρώων τοῦ Καστελφιδάρδου, τῶν ποντιφικῶν ζουάβων. Τὸ δὲ πάντων περιεργότατον, ὅτι καὶ οἱ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως ὑποστήριζον αὐτούς. Δὲν διστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι παλγνιον καὶ τοῦτο κυβερνητικὸν εἶναι, διότι τὶς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ κληρικοὶ ὑποψήφιοι δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσιν ἐν Γαλλίᾳ;...

Εἰς στήριξιν τῆς γνώμης ταύτης ἀναφέρομεν ἓν μόνον παράδειγμα. Ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς Δοξέρας κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Μένδε ἡ γνησία διαλλαγὴ τῶν ψήφων ἔδοτο τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ψηφοφόροι	2378
Ὑποψήφιοι φιλελεύθεροι . .	1304
Δικαστὴς τῆς καὶ πρόεδρος ἐμπορικῆς ἑταιρίας	663
Ὑποψήφιοι τῆς κυβερνήσεως. .	583
Ψῆφοι μηδενισθεῖσαι . . .	28.

Ἐντεῦθεν δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ α'. κατὰ πόσον ἐπεμβαίνει ἡ κυβέρνησις· β'. ὁποίαν ἰσχὺν ἔχουσιν οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ὀπισθοδρομικοί· γ'. ὁποῖα τὰ φρονήματα τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ.

Ὁ γαλλικὸς τύπος ἐναντίον τῶν ἐπὶ Βουλῆς διαβεβαιώσεων τοῦ λόρδου Ἰω: Ῥοῦσσελ περὶ καταναγκαστικῆς ἐργασίας τῶν φελλάχων ἐν τῷ ἰσθμῷ τοῦ Σουὲζ, δ μοσιεύει ἔγγραφα γνήσια, δι' ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι οἱ φελλάχαι ἐργάται προσέρχονται ἐθελουσίως ἐκ τῶν χωρίων εἰς οὐδεμίαν ὑπείκοντες βίαν ἢ εἰς τὴν βεβαιότητα τοῦ δαψιλῶς πληροθησομένου καμάτου αὐτῶν, καὶ τῆς φιλανθρωπίας, δι' ἧς συμπεριφέρονται οἱ διέποντες τὸ μέγα ἐκεῖνο ἔργον. Οἱ Γάλλοι παραπονοῦνται, ὅτι οἱ ὑπεναντίοι αὐτοῦ βουλεύονται κακὰ καὶ τεκταίνουσι κατηγορίας.

Ἀποδημήσαντος εἰς Ἀγγλίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ κόμητος Περσιγνὺ δι' οἰκιακὰς ὑποθέσεις, ὁ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς Βιλλὼλτ ἀνέλαβε προσωρινῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου ἐκείνου.

Ἄδεται μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ στρατηγὸς Νέιλ ἀπέρχεται εἰς Τουρῖνον, ἵνα ἐπισήμως ἀναγγείλῃ τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀναγνώρισιν τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουήλ.

Ὁ Μηνύτωρ περιγράφει ἐν λεπτομερείᾳ τὴν παρουσίασιν τῶν πρέσβεων τῆς Σιάμ. Ὁ Αὐτοκράτωρ σὺν τῇ Αὐτοκρατείρῃ ἐκάθηντο ἐπὶ θρόνου ἐν τῇ περικαλλεῖ αἰθούσῃ Ἐρρίκου τοῦ Β'. ἐν Φοντενεβλῷ. Οἱ πρέσβεις κατὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν ἐθιμοταξίαν γονυπετῶντες ἐσύροντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τῆς εἰσόδου μέχρι πρὸ τοῦ θρόνου, ἔνθα κατεπροσκύνουν ἑδαφιαίως καὶ ὑψοῦντες τὰς χεῖρας ἠνωμένας ὑπεράνω κεφαλῆς. Ὁ πρῶτος τῶν πρέσβεων ἐκράτει ποτήριον χρυσοῦν, ἐν ᾧ ὑπῆρχον αἱ αὐτόγραφοι ἐπιστολαὶ τῶν δύω βασιλέων τῆς Σιὰμ πρὸς τὸν Ναπολέοντα.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει ἁπάσας τὰς λεπτομερείας τῆς τε παρουσιάσεως, τῶν ἐθίμων, τῆς βιωτικῆς τῶν πρέσβεων καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κομιζομένων δώρων.

Τὴν 27ην ἀπελθόντος ἡ ὑπόθεσις Μιρὲς ἤχθη ὁριστικὸς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐν Παρισίοις. Τὴν διαδικασίαν ταύτην θέλομεν δημοσιεύσει ἐκτενῶς, ὡς λίαν περίεργον καὶ διδακτικὴν, ἀρχόμενοι ἐκ τοῦ ἑπομένου φύλλου ἡμῶν. Σημειοῦμεν δ' ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Μιρὲς ἐκτυπώσας φυλλάδιον, ἐπιγραφόμενον Βίος καὶ διαχειρήσεις τοῦ Μιρὲς, διένειμεν αὐτό. Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες λαλοῦσιν εὐνοϊκῶς περὶ τοῦ ποιήματος τούτου.

Τὴν πρώτην τοῦ ἀρξαμένου φθάσας εἰς Παρισίους ὁ πρέσβυς τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας κόμης Ἀρέζε, μετέβη ἀμέσως εἰς Φοντενεβλῷ.

Βεβαιοῦται, ὅτι ἔν τινι μεγαλοπόλει τῆς Ἀγγλίας ἀνεκαλύφθη συνωμοσία κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ναπολέοντος. Κατὰ συνέπειαν διάφοροι ἐνηργήθησαν κρατήσεις ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Παρισίοις.

Μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Ἰταλίας ὁ Ναπολέων ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν αὐτόγραφον πρὸς Φραγκῖσκον τὸν β', καὶ ἔλαβεν ἀπάντησιν παρ' αὐτοῦ.

ΕΛΒΕΤΙΑ.— Ἡ ἑλβετικὴ Δίαιτα καὶ τὸ συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας συνῆλθον τὴν 1ην τοῦ ἀρξαμένου μηνός. Ὁ Κ. Ῥαῖνερ ἐξελέχθη πρόεδρος τῆς Διαίτης.

ΙΤΑΛΙΑ.—Ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἀναγνώρισις τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου εἶναι γεγονὸς μέγα οὐχὶ μόνον διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην σύμπασαν. Ἐλαλήσαμεν ἄλλοτε περὶ τῆς βαρύτητος τῆς γαλλικῆς ψήφου, καὶ κατελογίσαμεν τὰς γνώμας τῶν ξένων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων καταχωρίζομεν ἐνταῦθα κατὰ γράμμα τοὺς ἐπὶ Βουλῆς εἰρημένους λόγους τοῦ βαρώνου Ῥικαζόλη, ἀφ' ὧν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν κατανοοῦσιν ὁποίαν τινὰ βαρύτητα ἀποδίδουσιν εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο οἱ Ἰταλοὶ αὐτοὶ ἐκεῖνοι.

Τὴν 27ην τοῦ παύσαντος ὁ προθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας, ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ἔλεξεν·

«Ἐν ἀγαλλιάσει ἀνκηρύλλει πρὸς τὴν Βουλὴν ἡ κυβέρνησις γεγονός τι, ὅπερ ὁ ἰταλικὸς λαὸς θέλει ἀσπασθῇ μετὰ πάσης εὐφροσύνης. Ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων ἀναγνωρίζει τὸν βασιλέα Βίκτορα Ἐμμανουὴλ ὡς βασιλέα τῆς Ἰταλίας. Τὸ δίκαιον τῆς ἡμετέρας ἐθνότητος, ὅπερ ἀχρὶς ὥρας ἦν ἐγκεκραγμένον μόνον ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ, θέλει ἐν τάχει κατατεθῇ δίκαιον ἀναγνωρισμένον ὑπὸ τῆς Εὐρώπης συμπάσης. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας στερεοῖ ὁριστικὸς τὴν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀμετάβλητον θέσιν. Ἡ Ἰταλία ἀφιερον ἑτάχθη ἀνκμίσον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐθνῶν, καὶ κοτίχει θέσιν ἐπὶ μακρὸν ἀμφισβητηθεῖσαν.

«Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου ἐστὶν ἡ ἐκπλήρωσις καὶ ἡ σφραγὶς τῶν ἀξιομνημονεύτων ἐκείνων λόγων, οὓς ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων κατ' ἰούλιον τοῦ ἔτους 1859, ἐπιστρέφων ἐκ τῆς ἐνδόξου ἰταλικῆς ἐκστρατείας, ἐξέφρασε πρὸς τὰ νομοθετικὰ σώματα τῆς Γαλλίας, τὰ συγχαίροντα αὐτόν· «Τὸ μέλλον, εἶπεν ὁ Αὐτοκράτωρ, θέλει καταδείξει τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς εὐθυμονίας τῆς Ἰταλίας, τοῦ μεγαλείου τῆς Γαλλίας καὶ τῆς ἡσυχίας τῆς Εὐρώπης.»

«Βεβαίως καὶ ἡ Βουλὴ θέλει ἀναγνωρίσει ὡς νέον δεῖγμα τῆς εὐνοίας τοῦ Αὐτοκράτορος τὴν ὥρκον ταύτην, ἣν ἐξελέξατο διὰ τὴν πάνδημον αὐτοῦ διακήδυσιν. Ἀναμφιβόλως σκοπὸν εἶχεν ὁ Αὐτοκράτωρ νὰ ἐλαφρύνῃ τὸ μέγα δυστύχημα, ὅπερ ἐπάταξε τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Ἰταλία εὑρίσκει ἐν τῇ πράξει ταύτῃ νέαν ἀφορμὴν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ μεγάθυμον ἐκεῖνο ἔθνος, οὗτινος τὴν εὐφυΐαν καὶ τὰς εὐγενεῖς ὁρμὰς ἐκπροσωπεύει ἀξιοπρεπέστατα ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις. Φρονῶ, ὅτι ὄν ταπεινὸ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἰταλίας, κηρύττων, ὅτι ὀφείλει εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Γαλλίαν. (Εὖγε!)

«Μὴ πτοηθῆτε, ὅτι ἡ πρὸς τὴν Γαλλίαν εὐγνωμοσύνη δύναται ποτε νὰ ἀπαιτήσῃ θυσίαν τὴν ἐλαχίστην ἐπὶ τῶν ἐμετέρων δικαιωμάτων ἢ συμφερόντων. (Εὖγε!) Μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας οὐδεμία σύγχυσις συμφερόντων δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

«Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος ἔσονται τοῦ λοιποῦ οἱ μόνοι κοινοὶ σκοποὶ τῶν ἑξευγενισμένων λαῶν, ἡ δὲ Ἰταλία καὶ Γαλλία θέλουσι πορευθῇ ὁμοῦ εἰς κατάκτησιν τοῦ εὐγενοῦς τούτου καρποῦ. Τοιαῦτα ἐστὶν ἡ νέα βάσις τῆς πολιτικῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ ἰσχυροτέρα διὰ τοῦ ἰταλικοῦ πολέμου, ἥτις ἔσται ὁ περιφανέστατος τίτλος τῆς ἑαυτοῦ δόξης, καὶ ἥτις θέλει παρέξει εἰς τὸν κόσμον τὸ ἀγαθὸν ἐκεῖνο, οὗτινος ἔχει μεγίστην χρείαν, τὴν εἰρήνην ἀβλοντὶ βιαιοχρόνου τινὸς τῆς δικαιοσύνης. (Εὖγε!)

«Χαρώμεν διὰ τὴν νίαν ταύτην ἐπιτυχίαν, ἀλλὰ μὴ λησμονήσωμεν τὸ ἔργον ἡμῶν, ὅπερ ἀπέτι δὲν ἐπιρωτοῦθη. Τὰς ἐπιτυχίας ταύτας ὀφείλομεν πρὸ παντὸς εἰς τὴν ὀρθνσιν ἡμῶν, εἰς τὴν σταθερότητα, εἰς τὴν ὁμόνοιαν, εἰς τὴν ἀμίλλαν, εἰς τὰς μεγαθύμους προσπαθείας καὶ θυσίας ἡμῶν. Τῶν ἀρετῶν τούτων ἔχομεν εἰσέτι χρείαν· διότι ὁ καρπὸς αὐτῶν ὑπ' οὐδεμιᾶς ἐξωτερικῆς αὐνοίας ἢ ἀρωγῆς οὐδένα νὰ ἀνκπερωθῇ. Αἱ ἀρετὰ αὐταὶ εἶσι τὸ ἀλκθὲς αἴτιον τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ ἀσφαλέστατον ἐγέργον τοῦ μέλλοντος.» (Ἐπικροτήσεις ζωηρότατοι καὶ ἐκτενεῖς).

Ὁ Κ. Μουζονίνος, εἰς τὴν ἓξ ἀριστερῶν καθημένον, εὑρίσκει ἔλλειμμά τι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ῥικαζόλη, καὶ λέγει· «Ὁ Κ. ὑπουργὸς οὐδὲν ἔλεξε περὶ Ῥώμης, τῆς κατὰ δίκαιον ἡμετέρας μητροπόλεως, καὶ αὐτὸ ἐξῆς γνήσεις.»

Ἀποκριθεὶς δ' ὁ Ῥικαζόλης εἶπε·

«Μὲν' εἰς Παρισίους ὑπάρχει εἰσέτι πρίσβυς Ἰταλός, μηδ' ἀν Τουρῖνον πρίσβυς Γάλλος· ἀλλ' ἐν τάχει θέλουσι σταλῇ. Ἰὲς πρὸς τὴν Ῥώμην δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐπιμελῶς ἔχει ν' ἀρῆσῃ κεκμιμένον τὸ ζήτημα τοῦτο, διότι τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐπεβάλλει ἀδιαλείπτους φροντίδας.

«Καὶ ὅμως ἡ Βουλὴ κατανοεῖ τὴν βαρύτητα τοῦ πράγματος ἐκ τῶν πλεκνοσῶν αὐτὸ ἀυσκολιῶν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ λυθῇ διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν διακηρυγμάτων. Αἱ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος συνενοήσεις ἡμῶν εἶσιν ἀδιαλείπτοι, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡμέραν τινὰ, ἡν δυστυχῶς δὲν δύνκμαι ἀπὸ τοῦδε νὰ ὁρίσωμεν θέλομεν φθάσει εἰς τὸ πεθούμενον τῆς Ἰταλίας συμπάσης. Ἐν τοσούτοις δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ὅτι ἡ ἀνκρώμισις τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου οὐδένα ἐπεβάλλει ὅρον, οὐδεμίαν προξενεῖ ζημίαν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα.»

Εἰς τὴν Γερουσίαν ταῦτὰ ἔλεξεν ὁ Ῥικαζόλης· ὁ δὲ πρόεδρος ἀποκρινόμενος ἠγκωμίασε τὸν αὐτοκράτορα καὶ τὴν κυβέρνησιν τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἐπίσημος κοινοποίησις τῶν μεταξὺ Γαλλίας καὶ

Ἰταλίας ἀνταλλαγεισῶν διακοινώσεων αἴρει τοῦ λοιποῦ πᾶσαν ἀφορμὴν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἰταλικῆς ἑνότητος, οἵτινές εἰσι καὶ ἐχθροὶ τῆς ἱερᾶς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων. Ἡ δὲ σύμπτωσις τῆς ἡμέρας τῆς ἀναγνωρίσεως μετὰ τῆς ἐπετείου τῆς ἐν Σολφερίνῳ μάχης, μέγα δηλοῦσα ἀπὸ μέρους τοῦ Ναπολέοντος, μεγίστην περιεποίησε χαρὰν εἰς τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τοὺς φίλους αὐτῶν ἅπαντας.

Εἰς συμπληρώσιν τῶν ὑπὸ τοῦ προθυπουργοῦ τῆς Ἰταλίας εἰρημένων παραθέτομεν καὶ τοὺς λόγους τοῦ Βίκτωρος πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Ῥωμαίων, τοὺς παρουσιάσαντας αὐτῷ τὴν γνωστὴν ἐκείνην ἀναφοράν. Ὁ πρῶτος τούτων, ὁ πρίγκιψ Πιομπῖνος, ἐγχειρίσας τὸ ἔγγραφον τοῦτο τῷ βασιλεῖ, ἐξέφρασε περιπαθέστατα τὴν πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας ἀφοσίωσιν τῶν κατοίκων τῆς Ῥώμης, καὶ τὴν ἐλπίδα αὐτῶν τοῦ ἰδεῖν ἐν τάχει τὴν βασιλικὴν σημαίαν κυμαινομένην ἐπὶ τῆς μητροπόλεως. Ὁ βασιλεὺς εὐχαριστήσας τὸν πρίγκιπα καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ, τοὺς ἐπεφόρτισε νὰ ἐκφράσωσιν ἀπὸ μέρους του τὰ πρὸς τοὺς συμπατριώτας αὐτῶν αἰσθήματά του, καὶ διεδήλωσε τὴν σταθερὰν αὐτοῦ πεποίθησιν, ὅτι τὸ ῥωμαϊκὸν ζήτημα θέλει ἐν τάχει λυθῇ διὰ τῆς ἄρσεως τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἀπὸ Ῥώμης.—Ἀλλὰ, εἶπε, μετὰ σεβασμοῦ ὁ πρίγκιψ Πιομπῖνος, ἡ Βενετία ἡ ἀτυχὴς ἡμῶν ἀδελφή;

«Ἡ Βενετία! ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς στενάξας· τὸ ζήτημα τῆς Βενετίας εἶναι δυνατόφωνον, ἀλλ' ἡ λύσις αὐτοῦ θέλει ἀφιχθῇ ἐν καιρῷ τῷ θέοντι.....χρόνος τυχούσης διὰ τῶν ὅπλων, ἐὰν μὴ ἀλλοῦς δυνηθῶ· ἐγὼ δὲ ὁ πρωτότοκος τῆς Ἰταλίας υἱὸς θέλω ὁδηγήσει τὸν στρατόν μου.»

Τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, λέγοντος ταῦτα, ἐταράχθη· ὁ ἔρως τῆς πατρίδος καὶ ἡ στρατιωτικὴ προθυμία ἔλαμψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

Ὁ πρίγκιψ Πιομπῖνος εἶπεν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ ἑαυτὸν διὰ τὸν λαόν του, καὶ οὐχὶ νὰ ἐκθέτῃ ἐπὶ πολὺ τὸ ἀτομόν του.

«Θέλω νικῆσαι, εἶπεν ὁ ἄναξ· ἡ Ἰταλία θέλει ἀπελευθερωθῇ· ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνω πρὶν ἢ ἐκπληρώσω τὴν ἐντολήν μου, αἰ! φίλοι μου, ἐγκαταλείπω ὑμῖν τοὺς υἱούς μου, οἵτινες μηδὲ τὴν Ἰταλίαν, μηδὲ τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ θέλουσί ποτε ἀπαρνηθῆ.»

Εὐδαίμων λαὸς ὁ ὑπὸ τοιούτον βασιλέως βασιλευόμενος!!

Τὸ περὶ ἰταλικοῦ δανείου νομοσχέδιον ἐξακολουθεῖ συζητούμενον ἐν τῇ Βουλῇ, καὶ κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα θέλει ἐπιψηφισθῇ. Ἀλλὰ διαβεβοῦται τὸ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς διεπραγματεύθη ἤδη περὶ τούτου.

Ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσις τῶν ἰταλικῶν χρ

Ἐν τούτοις ἡ προκήρυξις, ἣν ἐξέδοτο ἅμα ἐπὶ τοῦ θρόνου ἀναβὰς καὶ τὴν ῥομφαίαν τοῦ Ὀτμάνου περιζώσας, παρήγαγεν αἰσίαν ἐντύπωσιν. Ἐν αὐτῇ κηρύττει, ὅτι θέλει διατηρήσει τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τῶν ἐνεστωσῶν βάσεων· ὅτι θέλει ἐπενέγκει εὐρείας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μεταρρυθμίσεις ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, ἄνευ διακρίσεως θρησκείας, καὶ ὅτι ἐμμένει ἐπὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης οἰκονομικῶν μέτρων.

Ἀρξάμενος δὲ τῶν τελευταίων τούτων μέτρων ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ οἴκου, τὴν μὲν ἀνακτομισθίαν ἀπὸ 75 εἰς 12 μόνα ἑκατομμύρια φράγκων συνέστειλε, τὸ δὲ προσωπικὸν τοῦ χαρεμίου ἠλάττωσε, οἰκίσας τὰς σουλτάνας μόνας ἐν τῷ παλαιῷ σεραγίῳ, καὶ ἀπολύσας πάσας τὰς λοιπὰς γυναῖκας, νέας ἢ γραίας, εὐηδεῖς ἢ περικαλλεῖς. Ἀπέλυσε δὲ συνάμα καὶ 500 ἐκ τῶν θεραπόντων τοῦ παλατίου.

Τὴν 29ην παύσαντος ἐπεθεώρησε τὴν φρουρὰν ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἱπποδρομίου, ὅπερ οἱ Τοῦρκοι, Ἀτμεϊδάνι κατὰ λέξιν μεταφράσαντες, ἀπεκάλεσαν.

Τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ὁ Δαοὺτ ἐφέντης, προβιβασθεὶς Δαοὺτ πασσᾶς, ἀνεχώρησεν εἰς Βηρυττὸν σὺν τοῖς ἐπιτρόποις τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, ἐπὶ πλοίου πολεμικοῦ φέροντος καὶ τὰ πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ ἐν Συρίᾳ στρατοῦ χρήματα· διότι ὁ νέος σουλτάνος ἐδήλωσεν, ὅτι ἀπαιτεῖ τοῦ λοιποῦ νὰ πληρόνωνται τακτικῶς οἱ στρατιωτικοὶ μισθοί.

Ὁ γαλλικὸς Μηνύτωρ ἐκφράζων στερρὰν πεποίθησιν περὶ τῶν ἀγαθῶν σκοπῶν τοῦ νέου σουλτάνου, λέγει σὺν τοῖς ἄλλοις· «ἡ βασιλεία τοῦ Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ »φαίνεται ἀρχομένη ὑπὸ οἰωνοὺς αἰσίους· πεποίθαμεν »ὅτι θέλει θεραπεύσει τὰς ἀνάγκας τῆς Τουρκίας καὶ »θέλει πληρώσει τὰς εἰλικρινεῖς τῆς Εὐρώπης εὐχάς.»

Ὁ Ναμὶκ πασσᾶς διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀντὶ τοῦ δυσμενῶς ἀπολυθέντος Ῥιζᾶ πασσᾶ.

Τὴν 1ην τοῦ μηνὸς ἀνεγνώσθη ἐν τῇ Υ. Πύλῃ δημοτελέστατον αὐτοκρατορικὸν διάταγμα λίαν φιλελεύθερον καὶ ἀσφαλίζον πάντα ὅσα προγενεστέρως νενόμισται ὑπὲρ τῶν λαῶν.

Τὴν πρωΐαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν σουλτάνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων.

Εἰδήσεις ἐκ Καττάρου ἀπὸ 30ης παύσαντος ἀναγγέλλουσιν, ὅτι ὁ Ἀβδὶ πασᾶς καὶ οἱ ἐπίκουροι αὐτοῦ Μιριδίται, προσβληθέντες ὑπὸ τῶν Μοντενεγρίνων, ἀντέκρουσαν αὐτοὺς κατὰ τὴν θέσιν Νεχαΐ. Οἱ Μοντενεγρῖνοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ὄρη.

Αἱ ἐξ ΕΛΛΑΔΟΣ εἰδήσεις οὐδὲν ἔχουσι σπουδαῖον πλὴν τῆς ἀποδημίας τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Ὄθωνος εἰς Γερμανίαν.

Ἑλληνικαί τινες ἐφημερίδες, καὶ κατ' ὄνομα ὁ Πρωϊνὸς Κήρυξ, θρηνοῦσι δι' ἐπιδημικήν τινα νόσον, ἥτις ἐνέσκηψεν ἐπὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τύπου.

Ἡ Λύγη ὅμως οὐδὲν μνημονεύει περὶ τῆς πρωτοφανοῦς ταύτης νόσου.

Ἡ μεταξὺ ΙΣΠΑΝΙΑΣ καὶ Μαρόκου διαφορὰ πολυτρόπως διαδίδεται καὶ μεθερμηνεύεται· ἀλλὰ τὸ πιθανώτατον πάντων φαίνεται, ὅτι ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνησις θέλει διατηρήσει τὴν πόλιν Τετουὰν μέχρις ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλημάτων. Ἐν τούτοις ὁ ἱσπανικὸς στόλος αὐξάνεται καὶ κραταιοῦται, καὶ ἴσως ἐν τάχει θέλομεν ἀκούσει ἐπερωτήσεις τινὰς εἰς τὰς ἀγγλικὰς Βουλάς.

Κατὰ τὸ λέγειν τῆς Ἐποχῆς, ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνησις ἀπαντῶσα εἰς τὴν περὶ πάπα διακοίνωσιν τοῦ Κ. Θουβενὲλ, εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ τὰς συνθήκας ἰσχυούσας, ἐν ὅσῳ δὲν ἀναιρεθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων, ὑφ' ὧν ὑπεγράφησαν. Καὶ λοιπόν; ἀποστρέφει ἡ λίαν καθολικὴ κυβέρνησις τὸ πρόσωπόν της ἀπὸ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γενομένων;

Τὸ περὶ προσαρτήσεως τῆς νήσου ὁ Ἅγιος Δομένικος ζήτημα καθίσταται λίαν ἀκανθῶδες· ἐν τῷ ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ ὁ λόρδος Βρούχαμ εἶπε καὶ ὁ λόρδος Στατφορτ δὲ Ῥεδκλὶφ συνέφασκεν, ὅτι ἡ προσάρτησις αὕτη θέλει ἐμψυχώσει τὴν σωματεμπορίαν. Εἰς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ λόρδος τοῦ Νιουκάστελ, εἶπεν, ὅτι ἡ ἱσπανικὴ κυβέρνησις ἐβεβαίωσε περὶ τοῦ ἐναντίου τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον.

Τὸ ἀνακτοβούλιον τῆς Μαδρίτης ἐκήρυξεν ἀρτίως τὴν πόλιν Τετουὰν κτῆσιν ἱσπανικήν. Καὶ ἡ μὲν ἐφημερὶς Ἀνταπόκρισις λέγει, ὅτι ἡ Ἱσπανία δὲν ἀπωθεῖ τὰς μεσολαβήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, ἐὰν αὗται αὐθόρμητοι ἐνεργήσωσι παρὰ τῷ μαυριτανῷ αὐτοκράτορι ὑπὲρ ἐξαγορᾶς τῆς ἁγίας πόλεως διὰ χρημάτων. Ἡ δὲ Ἐποχὴ κηρύττει ἀπ' ἐναντίας, καὶ διὰ τρόπου ἐπισημοτάτου, ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν ἐδέχθη καὶ δὲν δέχεται τὴν μεσολάβησιν τῶν δύω δυτικῶν δυνάμεων.

ΑΜΕΡΙΚΗ.— Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος εἰσῆλθε βεβαίως εἰς νέαν φάσιν, φάσιν ἐνεργητικήν· τὴν συμπλοκὴν τῆς Βεθέλλ διεδέχθη ἡ ἐν Μισσουρὶ μάχη, ἔνθα οἱ ἀντάρται τοῦ Μισσουρὶ ἡττήθησαν, ἀφήσαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου νεκροὺς τριακοσίους. Ὁ διοικητὴς αὐτῶν φεύγων ᾤχετο.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Βάσιγκτων δὲν εἶχεν εἰσέτι (19 Ἰουνίου) ἀποφασίσει περὶ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ζωγρηθέντος πειρατικοῦ. Αἱ ἐφημερίδες τῆς πόλεως ταύτης αἰτοῦσι τὴν ἀπαγχόνισιν τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου ἐκείνου. Παράδοξος δημοσιογραφικὴ φιλανθρωπία!

Κανόνιον ριβόλβερ πεδινὸν ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ι. Α. Βράμε καὶ ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ ἀμερικανικοῦ πολυτεχνείου.

Διὰ τοῦ προσεχοῦς ἀτμοκινήτου περιμένομεν λεπτομερείας ἐπὶ τῶν θλιβερῶν συμβαινόντων ἐν ταῖς εἰρηνικαῖς καὶ εὐημερούσαις ἐκείναις χώραις, ἔνθα τὸ ἐμπόριον εὕρισκε τροφὴν ὑγιᾶ, καὶ ἡ ἐλευθερία στήριγμα καὶ ἐλπίδας. Παρηγορούμεθα ὅμως, εἰδότες ὅτι οὐχὶ περὶ ἀτομικότητος ἡ διαμάχη μεταξὺ ἀδελφῶν γίγνεται, οὐδὲ περὶ δικαιωμάτων ἡγεμόνων ἢ ἀντιπάλων δυναστειῶν, ἀλλὰ περὶ ἀρχῶν καὶ δογμάτων. Ὁ ἀμερικανικὸς λαός, ὡς ἡρωϊκὸς ἀσθενὴς, δράξας πεπυρακτωμένον σίδηρον, καυτηριάζει τὰς ἑαυτοῦ πληγὸς, καὶ παρέχει ἐλπίδας ἀγαθὰς ὅτι ὑγιέστερος ἑαυτοῦ ἐκ τῆς πάλης ταύτης ἐξελεύσεται.

Αἱ ἐκ τῆς ΚΙΝΑΣ εἰδήσεις εἰσὶ θλιβερώταται διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου Χόπ γενομένη εἰσδρομὴ κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Ὑάγγ Τσὲ Κιάγγ, ἀνεκάλυψε τὰ ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν προξενηθέντα ἀκαταλόγιστα δεινά. Ὁ μνημονευθεὶς ναύαρχος ἀνέβη τὸν ποταμὸν ἐπὶ μῆκος 760 μιλίων διὰ τοῦ ἀτμοκινήτου ὁ Κορομανδὲλ, βυθιζομένου ἐν τῷ ὕδατι ἐπὶ 10 ἀγγλικοὺς πόδας· ἐβεβαιώθη δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, ὅτι πλοῖον τοῦ αὐτοῦ βυθίσματος δύναται νὰ ἀναβῇ τὸν ποταμὸν ἐπὶ 300 μίλια περαιτέρω. Οἱ ἐκδραμόντες εὗρον χώρας εὐρυτάτας ἀπὸ τῆς Ναγκὶν καὶ πέραι, τὰς πάσας κατερημωμένας ὑπὸ τῶν ἀποστατῶν.

Πόλεις τινὲς, ἐνοικούμεναι πρό τινος καὶ μέγα ἔχουσαι ἐμπόριον, κατέστησαν ταῦν ἔρημοι καὶ σωροὶ ἐρειπίων. Καὶ αὐτὴ ἡ Χάγγ-Κεοῦ ἡ ἐκ τριῶν πόλεων συγκροτουμένη, ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν κατοίκων ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ἄγγλων, ἅμα ἀκουσθείσης τῆς ἐλεύσεως τῶν ἀποστατῶν. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα δηλοῦται σήμερον, ὅτι ἡ σινικὴ ἀνταρσία οὐδὲν ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ἡ λῃστεία αὐτόχρημα, ζηριζομένη ὑπὸ λαοπλάνων ἐπιδεξίων, καὶ αὐξανομένη κατ' εὐθὺν λόγον τῶν ἐπιτυχιῶν αὐτῆς.

Ἐξ ΙΝΔΙΩΝ ἔχομεν εἰδήσεις ἀπὸ 27 μαΐου. Ὁ λιμὸς εἶχε κατευνασθῆ οὐσιωδῶς. Εἰς τὰς νοτιοδυτικὰς ἐπαρχίας εἶχον συμβῆ μικραί τινες ταραχαὶ, καὶ καὶ τέσσαρα συντάγματα εἶχον ἀπολυθῆ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀδύνατον εἶναι νὰ καταλογισθῇ ἀκριβῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἀποθανόντων· διότι ἡ ἀστυνομία μόνον τοὺς πένητας γιγνώσκει καὶ τὴν καταγραφὴν αὐτῶν ἐνεργεῖ· ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανὴν προσέγγισιν ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων τῆς τρομερᾶς ταύτης μάστιγος συμποσοῦνται εἰς 10 περίπου χιλιάδας.

Ἰδοὺ αἱ προμνημονευθεῖσαι ἐπίσημοι ἐπιστολαὶ τῶν ΚΚ. Θουβενὲλ καὶ Ῥικαζόλη.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ τῇ 15ῃ ἰουνίου 1861.

Κύριε.

Ὁ βασιλεὺς Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα, δι' ἧς ἐξαιτεῖται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας. Ὁ δ' αὐτοκράτωρ ἐδέξατο τὴν διακοίνωσιν ταύτην μετὰ τῶν αἰσθημάτων ἐκείνων τῆς εὐμενείας, ὑφ' ὧν ἐμπνέεται ὑπὲρ τῆς Ἰταλίας, καὶ εἶναι διατεθειμένος νὰ δώσῃ νέαν τῶν διαθέσεων τούτων ἐγγύησιν, συναινῶν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ βασιλέως, ἵνα μὴ ἡ ἡμετέρα ἀποχὴ ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς δώσῃ ἀφορμὴν εἰς εἰκασίας ἡμαρτημένας, καὶ θεωρηθῇ ὡς ἔνδειξις πολιτικῆς ἄλλης παρ' ἐκείνην, ἥτις ἀληθῶς εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως. Καί τοι δ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀποκρούσωμεν πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, εἶναι ὅμως ἀναγκαῖον, ὅπως κατὰ πάντα τρόπον φροντίσωμεν νὰ μὴ μεθερμηνευθῇ ἐν Ἰταλίᾳ ἢ ἐν Εὐρώπῃ ἡμαρτημένως ἡ ἡμετέρα ἀναγνώρισις.

Ἐν οὐδενὶ καιρῷ ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὑπέκρυψε τὸ φρόνημα αὐτῆς περὶ τῶν διαπραχθέντων τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ χερσονήσῳ. Ἡ δ' ἀναγνώρισις τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἥτις ἐκ τούτων προῦκυψεν, δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐγγύησίς τις αὐτῶν, ἢ νὰ συνεπάγῃ ὀπισθενεργὸν ἀποδοκιμασίαν πολιτικῆς, ἧς ἐπεφυλάξαμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς πλήρη ἐλευθερίαν ἐκτιμήσεως, ἡ δ' Ἰταλία δὲν ἠδύνατο νὰ θεωρήσῃ τοῦτο ἐνθάρρυνσιν ἐπὶ πραγμάτων, δι' ὧν διεκυβεύετο ἡ γενικὴ εἰρήνη. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἐθεωροῦμεν τὰ πράγματα, οὐδαμῶς μετήλλαξεν ἀπὸ τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ ἐντεύξεως, ὅτε ἐλάβομεν εὐκαιρίαν νὰ καταστήσωμεν αὐτὸν γνωστὸν καὶ πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ πρὸς τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Τουρίνου. Κηρύττοντες δὲ τότε, ὅτι ἐθεωροῦμεν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπαρεμβάτου ὡς κανόνα διαγωγῆς πασῶν τῶν δυνάμεων, προσετίθεμεν ὅτι πᾶσα ἐπίθεσις ἐκ μέρους τῶν Ἰταλῶν θὲν ἔμελλε νὰ ἐπιδοκιμασθῇ, οἵα δήποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος. Διατελοῦμεν δὲ φρονοῦντες τὰ αὐτὰ, καὶ ἀπέχομεν ἐκ προκαταβολῆς πάσης ἀλληλεγγύης εἰς τοὺς σκοπούς, ὧν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ὀφείλει μόνη νὰ ἀναλάβῃ τοὺς κινδύνους καὶ νὰ ὑποστῇ τὰς συνεπείας.

Ἐξ ἄλλου δὲ τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Τουρίνου θέλει ἔχει ὑπ' ὄψιν τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα ἡ ἡμετέρα θέσις ἐπιβάλλει πρὸς τὴν ἁγίαν ἕδραν, καὶ νομίζω περιττὸν νὰ προσθέσω, ὅτι ἀρχόμενοι ἐπισήμων σχέσεων μετὰ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, οὐδαμῶς διανοούμεθα νὰ ἐξασθενήσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν διαμαρτυρήσεων τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς αὐλῆς τῆς Ῥώμης κατὰ τῆς εἰς πολλὰς παπικὰς χώρας ἐπιδρομῆς. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ οὐχὶ μᾶλλον ἡμῶν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν ἰσχὺν τῶν ἰσχυροτάτων λόγων τῶν μετὰ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος συνδεδεμένων καὶ ἀναγκαίως διεπόντων τὰς ἡμετέρας ἀποφάσεις· θέλει δ' ἐννοήσει, ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὸν βασιλέα τῆς Ἰταλίας, ὀφείλομεν νὰ διατελῶμεν κατέχοντες τὴν Ῥώμην, ἐν ὅσῳ ἱκαναὶ ἐγγυήσεις δὲν δοθῶσι πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων, ἅπερ ἤνεγκον ἡμᾶς ἐκεῖ.

Ἡ κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτορος ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ δώσῃ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἰλικρινεστάτας ἐξηγήσεις πρὸς τὸ μυστικοσυμβούλιον τοῦ Τουρίνου, καὶ πιστεύομεν ὅτι τοῦτο θέλει ἐκτιμήσει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῶν.

Ἀναγνόντες δὲ, κύριε, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸς τὸν βαρῶνα Ῥικαζόλην, θέλετε δώσει αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς.

Δέχθητε κτλ. ΘΟΥΒΕΝΕΛ.

Κύριε κόμη. ΕΝ ΤΟΥΡΙΝΩ τῇ 21ῃ ἰουνίου 1861.

Ὁ ἐπιτετραμμένος τὰ τῆς Γαλλίας μοί διεκοίνωσεν ἐπιστολὴν, ἧς ἀντίγραφον ὑπάρχει ἐπισυνημμένον.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ δὲ ταύτῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος διακηρύττει, ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ αὐτοκράτωρ εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσῃ ἡμῖν νέον τεκμήριον τῶν εὐμενῶν αὐτοῦ διαθέσεων, ἀναγνωρίζων τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας. Προστίθησιν ὅμως, ὅτι ἡ διακοίνωσις αὕτη κυρίως σκοπὸν προτίθεται νὰ ἄρῃ ἐκ μέσου σφαλερὰς εἰκασίας, καὶ ὅτι δὲν συνεπάγει τὴν ὀπισθενεργὸν ἐπιδοκιμασίαν πολιτικῆς, ἧς ἡ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν ἑαυτῇ πᾶσαν ἐλευθερίαν ἐκτιμήσεως. Ἔτι δ' ὀλιγώτερον κατὰ τὴν διακοίνωσιν ταύτην πρέπει νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι διὰ τῆς ἀναγνωρίσεως ταύτης ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας ἐνθαρρύνονται ἐπιχειρήματα δυνάμενα νὰ διακυβεύσωσι τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης. Μνημονεύων δ' ὁ Κ. Θουβενὲλ τὰς διακηρύξεις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐν Βαρσοβίᾳ ἔντευξιν, ἐπαναλαμβάνει ὅτι διατελεῖ θεωρῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπαρεμβάτου ὡς κανόνα διαγωγῆς πασῶν τῶν δυνάμεων· ἀποφαίνεται δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι τὸ ἀνακτοβούλιον τοῦ Κεραμεικοῦ ἀποκρούει πᾶσαν εὐθύνην εἰς σκοποὺς ἐπιθέσεως, ὧν ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ἀναλάβωμεν τοὺς κινδύνους καὶ νὰ ὑποστῶμεν τὰς συνεπείας.

Ἐρχόμενος δὲ μετὰ ταῦτα νὰ ἐξηγήσῃ τὴν θέσιν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης, ὁ Κ. Θουβενὲλ ὑπομιμνήσκει, ὅτι λόγοι ἰσχυροὶ ἀναγκάζουσι τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν νὰ διατελῇ κατέχουσα τὴν Ῥώμην, ἐφ' ὅσον δὲν δοθῶσιν ἱκαναὶ ἐγγυήσεις πρὸς προστασίαν τῶν θρησκευτικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ὁ αὐτοκράτωρ δικαίως προθυμεῖται νὰ προστατεύσῃ· πέποιθε δὲ, ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως θέλει ἐκτιμήσει τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν σκοπὸν τῶν εἰλικρινῶν τούτων ἐξηγήσεων.

Πρὶν δ' ἀποφανθῶ γνώμην περὶ τῶν ἐν τῇ διακοινώσει ταύτῃ τοῦ Κ. Θουβενὲλ ἐκτεθειμένων, ὀφείλω νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς, κύριε κόμη, νὰ ἐκφράσητε πρὸς τὸν Κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τὴν μεγάλην καὶ βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὸ πολύτιμον δεῖγμα τῆς συμπαθείας, ἣν ὁ Αὐτοκράτωρ εἶναι διατεθειμένος νὰ δώσῃ πρὸς τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν ἀγῶνα, ἀναγνωρίζων τὸ βασίλειον τῆς Ἰταλίας. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς περιβάλλεται ἀξίαν ὅλως ἰδιάζουσαν, καὶ οἱ Ἰταλοὶ βαθέως θέλουσι συγκινηθῆ, βλέποντες ὅτι ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ αὐτοκράτωρ, καίτοι οὐδαμῶς τροποποιήσας τὸ φρόνημα αὐτοῦ περὶ τῶν διαπραχθέντων τὸ παρελθὸν ἔτος ἐν τῇ Χερσονήσῳ, εἶναι διατεθειμένος νὰ δώσῃ τῇ Ἰταλίᾳ, ἔτι πενθούσῃ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἐθνικῇ συμφορᾷ, δεῖγμα οὕτω τρανὸν τῆς μεγάλης καὶ γενναίας αὐτοῦ εὐμενείας.

Παρακαλῶν ὑμᾶς νὰ διερμηνεύσητε τὰ αἰσθήματα ταῦτα τῇ κυβερνήσει τοῦ αὐτοκράτορος, ἀκολουθῶ τὸ παράδειγμα τοῦ μεγάλου πολίτου, οὗ θρηνοῦμεν τὸν θάνατον. Ἐκτιμῶ, ὡς αὐτός, κατὰ τὴν πλήρη αὐτῆς ἀξίαν τὴν εἰλικρίνειαν, μεθ' ἧς ἡ αὐτοκρατ. κυβέρνησις ἐγνωστοποίησεν ἡμῖν, πῶς θέλει θεωρήσει ὅσα ἂν μέλλωσι νὰ συμβῶσιν ἐν Ἰταλίᾳ. Δὲν δύναμαι δὲ κάλλιον νὰ ἀποκριθῶ εἰς τὸ δεῖγμα τοῦτο τῆς ἐμπιστοσύνης, ἢ ἐκφράζων μεθ' ἴσης εἰλικρινείας καὶ ἀνυποκρίτως πᾶν τὸ φρόνημά μου.

Ἀντικαταστήσας τῇ ἐμπιστοσύνῃ τοῦ βασιλέως τὸν κόμητα Καβοὺρ ἐν τῇ προεδρείᾳ τοῦ συμβουλίου καὶ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εὗρον τὸ πρόγραμμά μου προηγουμένως διατετυπωμένον εἰς τὰς ψήφους, ἃς αἱ δύο Βουλαὶ ἔδοσαν ἐσχάτως ἐπὶ ζητημάτων σπουδαιοτάτων διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἰταλίας. Μετὰ μακρὰς καὶ ἀξιομνημονεύτους συζητήσεις τὸ κοινοβούλιον, ἐπικυροῦν ἐπισήμως τὸ δικαίωμα τοῦ ἔθνους, ὅπως ὁλόκληρον ἑνωθῇ, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ πρόοδος, ἣν ὁ Ἰταλικὸς ἀγὼν κάμνει καθ' ἑκάστην ἐν τῇ κοινῇ τῶν ἀνθρώπων συνειδήσει, θέλει φέρει βαθμηδὸν καὶ ἀταράχως τὴν τοσοῦτον τοῖς Ἰταλοῖς ποθητὴν λύσιν.

Τὴν πεποίθησιν ταύτην περὶ τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἡμετέρου ἀγῶνος, περὶ τῆς φρονήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν κυβερνήσεων, καὶ περὶ τοῦ ὁσημέραι ἰσχυροτέρου στηρίγματος τῆς κοινῆς γνώμης, περὶ ἧς τοσοῦτον εὐγλώττως ἀπεφήνατο ὁ κόμης Καβοὺρ μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἔχει καὶ ἡ κυβέρνησις, ἧς ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι. Ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἶναι πάντοτε πεπεισμένοι, ὅτι, διοργανίζοντες τὰς δυνάμεις τοῦ τόπου καὶ δίδοντες τῇ Εὐρώπῃ παράδειγμα πορείας συνετῆς καὶ κανονικῆς, θέλομεν κατορθώσει νὰ προστατεύσωμεν τὰ ἡμέτερα δίκαια, χωρὶς νὰ ἐκθέσωμεν τὴν Ἰταλίαν εἰς ταραχὰς ἀκάρπους καὶ τὴν Εὐρώπην εἰς κινδυνώδεις περιπλοκάς. Δύνασθε λοιπὸν, κύριε κόμη, νὰ διαβεβαιώσητε τὴν κυβέρνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος περὶ τῶν σκοπῶν ἡμῶν κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Αἱ ἀποφάνσεις ὅμως τοῦ Κ. Θουβενὲλ περὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος μὲ ἀναγκάζουσι νὰ προσθέσω λέξεις τινὰς περὶ τούτου.

Γινώσκετε, κύριε κόμη, πῶς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ βασιλέως. Ἡ εὐχὴ ἡμῶν εἶναι νὰ ἀποδώσωμεν τῇ Ἰταλίᾳ τὴν ἔνδοξον αὐτῆς πρωτεύουσαν, ἀλλ' οὐδὲν προτιθέμεθα νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τοῦ μεγαλείου τῆς ἐκκλησίας, τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ σεβαστοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καθολικῆς θρησκείας. Προσδοκῶμεν δ' ἑπομένως ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ κατά τινα χρόνον θέλει ἀνακαλέσει τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἐκ τῆς Ῥώμης, χωρὶς τὸ μέτρον τοῦτο νὰ ἐπιφέρῃ αἰτίας φόβων πρὸς τοὺς εἰλικρινεῖς καθολικούς, περὶ οὗ ἡμεῖς πρῶτοι θέλομεν λυπηθῆ. Αὐτὰ δὲ τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας, πεπείσμεθα, θέλουσιν ὑποχρεώσει τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

Ἀφίνοντες εἰς τὴν ἄκραν σύνεσιν τοῦ Αὐτοκράτορος νὰ κρίνῃ περὶ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Ῥώμη ἀκινδύνως δύναται νὰ ἐγκαταλειφθῇ εἰς ἑαυτὴν, θέλομεν ἔχει καθῆκον νὰ εὐκολύνωμεν τὴν λύσιν ταύτην καὶ ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις δὲν θέλει ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς, ὅπως παρορμήσωμεν τὴν αὐλὴν τῆς Ῥώμης νὰ παραδεχθῇ συνδιαλλαγὴν, ἥτις θέλει ἔχει συνεπείας ὠφελίμους καὶ πρὸς τὸ μέλλον τῆς θρησκείας καὶ πρὸς τὴν τύχην τῆς Ἰταλίας.

Ἀναγνόντες τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν εἰς τὴν Α. Ε. τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, δότε καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς.

Δέχθητε κτλ. ΡΙΚΑΖΟΛΗΣ.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct of Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradberry, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish of St. Paul.—London, Thursday, July 4, 1861.